

ข่าวการกลับมาธรรม

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ประเทศของเรา ไม่ใช่ประเทศของหนึ่งคนสองคน เป็นประเทศของทุกคน ต้องเข้าหากัน ไม่เผชิญหน้ากัน แก้ปัญหา เพราะว่าอันตรายมีอยู่ เวลาคนเราเกิดความบ้ำเลือด ปฏิบัติการรุนแรงต่อกัน มันลืมหืมตา ลงท้ายเขาไม่รู้ว่ามีตัวกันเพราะอะไร แล้วก็แก้ปัญหาวะไร เพียงแต่ว่าจะต้องเอาชนะ แล้วก็ใครจะชนะ

ไม่มีทางชนะ อันตรายทั้งนั้น มีแต่แพ้ คือต่างคนต่างแพ้ ผู้ที่เผชิญหน้าก็แพ้ แล้วก็แพ้ที่สุดก็คือ **ประเทศชาติ ประชาชน** ประชาชนจะเป็นประชาชนทั้งประเทศ ไม่ใช่ประชาชนเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ถ้าสมมติว่า กรุงเทพมหานครเสียหาย ประเทศก็เสียหายไปทั้งหมด แล้วก็จะมีประโยชน์อะไร ที่จะทะนงตัวว่าชนะ เวลาอยู่บนกองซากปรักหักพัง

พระราชดำรัสที่ทรงพระราชทานแก่ พล.อ.สุจินดา คราประยูร และ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๑๙
ฉบับพฤษภาคม ๒๕๕๓

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานจำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม
โดยชมรมกัลยาณธรรม

- เลขที่ ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐ โทร. ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓ และโทร ๐-๒๗๐๒-๙๖๒๔

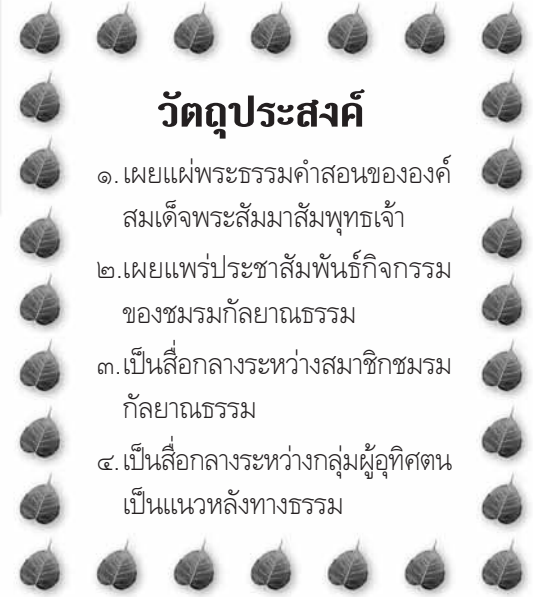
สัพพทานัง อัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน
ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

ที่ปรึกษา: พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี
พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
พระอาจารย์วุฒิชัย วชิรเมธี
พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ
อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร
อาจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ
อาจารย์ สุگیر ทุมทอง
อาจารย์ ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

คติธรรมประจำฉบับ
น ทิ เวเรน เวราณี
สมฺมनुตฺธิ กุทาจนํ
อเวเรน จ สมฺมनुติ
เอส ธมฺโม สนนฺตโน

ในกาลไหนๆ เวนทั้งหลายในโลกนี้
ย่อมไม่ระงับด้วยเวรเลย
แต่ย่อมระงับไปด้วยความไม่มีเวร

พระอัมมปทัฏฐกถา (แปล)

วัตถุประสงค์

๑. เผยแพร่พระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชมรมกัลยาณธรรม
๓. เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม
๔. เป็นสื่อกลางระหว่างกลุ่มผู้อุทิศตนเป็นแนวหลังทางธรรม

สารบัญ

คำถาม “ธรรม” (ตอนที่ ๘)..... ๔

แบบฝึกหัดตาย..... ๙

ความสุขจากการให้ ๑๔

ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพฯ ๒๑

กำหนดการจัดงานแสดงธรรม ๓๔

คำแนะนำในการลงทะเบียน ๓๕

ประวัติย่อขององค์บรรยาย ๓๘

เกิดมาทำไม ๔๓

ฐูลีจักรวาล ๕๓

ประวัติศาสตร์ของผู้มุ่งมั่น ๕๕

หมายเหตุ : โบสถ์ศรีพิงธรรมครั้งที่ ๑๗
สวดไว้กลางเล่มวารสารทุกเล่ม

คำถาม “ธรรม” ที่น่าสนใจยิ่ง (ตอนที่ ๘)

โดย อ.ทวิติต์ คุรุจิตธรรม

“สุญญตา” เหมือนหรือแตกต่างกับ “อนัตตา” อย่างไร

(ต่อจากตอนที่แล้ว)

ก่อนอื่นมาทำความเข้าใจคำว่า “สุญญตา” กันก่อน คำๆ นี้ถ้าดูตามรากศัพท์ก็แปลว่า “ความว่าง” หรือ “ความว่างเปล่า” แต่ในความหมายที่แท้จริงตามธรรมะ มันไม่ได้หมายถึง “ความว่าง” หรือ “ความไม่มีอะไรเลย” แต่มันมีความหมายว่า สรรพสิ่งทั้งหลายในโลก ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต หรือในหลายๆ ปราภฏการณ ทุกๆ เหตุการณ ที่เกิดขึ้น มันจะเกิดขึ้นมาโดยลำพังด้วยตัวของมันเองโดดๆ ไม่ได้ แต่ต้องอาศัยเหตุผลและปัจจัยอื่นๆ อีกมากมายในการทำให้มันเกิดขึ้นหรือมีขึ้น ดำรงอยู่ และดับไปทั้งสิ้น ยกตัวอย่างเช่น

- น้ำจะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบไปด้วยไฮโดรเจน ๒ อะตอม กับออกซิเจน ๑ อะตอม หรือเขียนเป็นสูตรเคมีได้ว่า H₂O และเมื่อน้ำถูกความร้อนแผดเผาหรือเรานำน้ำไปต้มให้เดือด มันก็จะกลายเป็นไอ คือแปรจากสภาพของเหลวเป็นก๊าซลอยขึ้นไปในอากาศกลายเป็นก้อนเมฆ และเมื่อก้อนเมฆลอยไปกระทบกับความเย็น มันก็จะตกลงมาเป็นน้ำฝน วนเวียนเป็นวัฏจักรเช่นนี้ไม่มีวันจบสิ้น ทั้งนี้โดยขึ้นกับเหตุและปัจจัยต่างๆ ที่มาเกื้อหนุนให้มันเกิดและดับทั้งสิ้น
- มนุษย์เราเกิดมาก็ต้องอาศัยเชื้อสเปิร์มของพ่อผสมกับไข่ของแม่และมีวิญญาณสัตว์ (วิญญาณของสิ่งมีชีวิต) มาร่วมผสมโรงด้วย จากนั้นจึงมีการแบ่งเซลล์เป็นระยะๆ (เป็นไปตามรหัสพลังงานของปฏิสนธิวิญญาน) จนเกิดเป็นเนื้อเยื่ออวัยวะน้อยใหญ่ เส้นประสาททั้งหลายที่จะให้ความรู้สึกนึกคิดกับเรา ฯลฯ ซึ่งในทางธรรมะเขาเรียกส่วนต่างๆ ทั้งหมดนี้ว่า “ขันธ ๕” นั่นเอง อันประกอบด้วย รูป (ตัวร่างกาย

และอวัยวะส่วนต่างๆ) , เวทนา (ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเช่น สุข ทุกข์ เจ็บ) , สัญญา (ความจำได้หมายรู้) , สังขาร (การปรุงแต่งต่างๆ เช่น ต้องมีรสชาติแบบนี้จึงจะถูกใจ ต้องมีดีไซน์แบบนี้จึงจะชอบสวมใส่ ฯลฯ) และวิญญาน (การรับรู้ในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ความนึกคิดทั้งหลาย) เป็นต้น

องค์ประกอบแต่ละอย่างๆ ดังได้ยกตัวอย่างไว้ข้างต้น ล้วนต้องอาศัยอิงซึ่งกันและกัน ไม่มีสิ่งใดที่มันจะอยู่อย่างโดดๆ ด้วยลำพังของมันเองได้ เรียกว่าจะต้องอาศัยซึ่งกันและกัน (Inter-dependent) เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน (inter-related) และเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน (Inter-connectedness) เข้าตามคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ว่า “เพราะสิ่งนี้มี สิ่งนั้นจึงมี” หรือตรงกับความเข้าใจของท่าน “โกณฑัญญะ” ซึ่งเป็นหนึ่งในห้าของปัญจวัคคีย์ ภายหลังที่ได้ฟังธรรมจักรกับปภวนิสุตร จากพระพุทธเจ้า ก็เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่า “สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งทั้งหลายทั้งปวงก็ย่อมมีความดับไปเป็นธรรมดา” เรียกว่า “เกิดดวงตาเห็นธรรม” ถึงขั้นพระพุทธองค์เปล่งอุทานออกมาว่า “อัญญาสิ ะตะโก โกณฑัญโญฯ” แปลว่า “โกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอฯ” คำว่า “อัญญา หรือ อัญ” โดยรากศัพท์ก็แปลว่า “แตกต่างออกไป” กล่าวคือ ท่านโกณฑัญญะมีความคิดความเห็นแตกต่างไปจากผู้อื่น คือเกิดปัญญาเห็นธรรมในขณะที่คนอื่นๆ ยังขาดปัญญาตัวนี้

จากการที่ทุกสรรพสิ่งอย่างไรในโลกต้องอาศัยเหตุผลและปัจจัยต่างๆ มากมาย ในการทำให้มีขึ้นและดับไป มันจึงไม่มีสาระแก่นสารแท้ๆ ในตัวของมันเอง เพราะลำพังตัวมันเองจะเกิดขึ้นลอยๆ ไม่ได้หรือดับไปเฉยๆ โดยขาดเหตุขาดปัจจัยก็ไม่ได้เช่นกัน ฉะนั้นมันจึงไม่มีสาระแก่นสาร (no substantiality) ในตัวของมันเอง และเมื่อขอยย่อยออกไปของแต่ละสิ่ง แต่ละอย่าง แต่ละอย่าง แต่ละโมเลกุล แต่ละอะตอม แล้วมันก็เป็นสภาวะ “ว่างเปล่า-emptiness” อย่างเดียว มันจึงได้ชื่อว่า “สุญญตา”

แม้แต่ชื่อเรียกขานที่คุ้นเคยกันตั้งแต่เกิดจนตาย เช่น ชื่อบุคคล (นายสมหวัง, นางผิดหวัง, น.ส.เฉย ฯลฯ) , ชื่อสัตว์ เช่น (ช้าง, ม้า, วัว, ควาย เป็นต้น) ชื่อสิ่งของ (เช่น นาฬิกา, รถยนต์, วิทยุ, คอมพิวเตอร์ ฯลฯ) รวมทั้งชื่อเรียกขานอื่นๆ อีกมากมาย ต่างก็เป็นชื่อซึ่งมนุษย์ตั้งขึ้นเพื่อใช้เรียกขานในทางโลก เพราะมนุษย์นั้นอยู่ลำพังโดดๆ คนเดียวในโลกไม่ได้ ต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เป็นหมู่ เป็นเหล่า ฉะนั้นเพื่อให้ติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรู้เรื่อง จึงจำเป็นต้องตั้งชื่อสิ่งนั้นสิ่งนี้เพื่อจะได้ทำกิจกรรมร่วมกันได้ ทำนิติสัมพันธ์กันได้ และ

เพื่อการอยู่ร่วมกันบนโลกใบนี้แบบไม่สับสนวุ่นวายในเวลาสื่อสารกัน ทำสัญญาต่อกัน
นัดหมายต่อกัน ฯลฯ

วิธีพิสูจน์ง่าย ๆ ว่า ชื่อต่างๆ เหล่านี้ (ในทางธรรมะเขามีศัพท์เรียกเฉพาะว่า “บัญญัติ”) มันหาตัวตนแท้ๆ ของมันเองไม่ได้ ก็อย่างเช่น ลองเรียกคนๆ หนึ่งออกมาหน้าห้องแล้วถามว่า

ผู้ตั้งคำถาม : ท่านชื่ออะไร

ผู้ให้คำตอบ : ชื่อ “สมหวัง” ครับ

ผู้ตั้งคำถาม : ไหนลองชี้ให้ทุกคนในที่นี้ดูว่าคุณ “สมหวัง” อยู่ที่ไหน

(ต่อให้ “สมหวัง” ชี้ไปที่ส่วนใดของร่างกาย มันก็จะเป็นอวัยวะของส่วนนั้นส่วนนี้ เช่น หน้าผาก, ผม, ตา, จมูก, แขน, ท้อง, หน้าอก ฯลฯ แล้วตัว “สมหวัง” จริงๆ อยู่ที่ไหนเล่า?)

หลายๆคนก็คงจะตอบว่า ก็ทุกๆ ส่วนทุกๆ อวัยวะในร่างกายประกอบรวมกันไง จึงได้ชื่อว่า “สมหวัง” เราก็สรุปออกมาเป็นคำตอบได้เลยว่าท่านเห็นแล้วหรือยังว่าตัว “สมหวัง” โดยสภาวะธรรมชาติแท้ๆ นั้น มันไม่มี มันต้องอาศัยอวัยวะใหญ่ประกอบรวมกันขึ้น จึงจะมี “สมหวัง” ขึ้นมา

หรือแม้แต่อวัยวะแต่ละส่วนในร่างกาย เช่น ตา, จมูก, แขน, ขา ฯลฯ โดยธรรมชาติแท้ๆ แล้วมันก็ไม่มี เพราะแต่ละอวัยวะที่มีขึ้นได้ ล้วนต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นๆ อีกมากมายในการทำให้มันมีขึ้น เช่น เนื้อเยื่อ, เส้นประสาท, เส้นเอ็น, กระดูก, หนัง, น้ำเลือดที่มาหล่อเลี้ยง ฯลฯ

และเมื่อขอยย่อย ๆ ลงไปอีก แม้แต่เนื้อเยื่อ, เส้นประสาท ฯลฯ มันก็ไม่มี เพราะมันล้วนมาจากองค์ประกอบที่เรียกว่า “เซลล์” ซึ่งตาเนื้อมนุษย์ไม่อาจมองเห็นได้ ต้องใช้กล้องจุลทรรศน์ขยาย จึงจะเห็นเซลล์ได้และตัวเซลล์นั้นมันก็อยู่โดดๆ ด้วยตัวมันเองไม่ได้ เช่นกัน เพราะมันยังต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นๆ เช่น โปรตีน, ไขมัน, น้ำ, เกลือ, แร่ธาตุ ฯลฯ ในการหล่อเลี้ยงเพื่อให้เซลล์ดำรงอยู่ได้ และเมื่อขอยย่อยๆ จากเซลล์ลงไปอีก ก็จะได้โมเลกุลหรืออะตอมที่มารวมตัวกันในการก่อกำเนิดเซลล์นั้นๆ

แม้ตัว “อะตอม” หรือ “โมเลกุล” โดยสภาวะแท้ๆ ตามธรรมชาติมันก็ไม่มี เพราะเมื่อขอยย่อยลงไปอีก ก็จะได้นิวเคลียส เมื่อขอยนิวเคลียสขอยลงไปอีกก็จะได้โปรตอนและนิวตรอนวิ่งอยู่รอบนิวเคลียสข้างในและมีอิเล็กตรอนวิ่งอยู่รอบนอก ซึ่ง ๓ สิ่งนี้ ล้วนมีสภาวะเป็น “พลังงาน” คือมีสถานะเป็นไฟฟ้าทั้งสิ้น และเมื่อขอยย่อยลงไปอีก มันก็เหลือแต่ “ความว่าง” หรือ “สุญญตา” นั่นเอง แต่ละสิ่งแต่ละอย่างหาตัวตนแก่นแท้ๆ ของมันเองไม่ได้ ต่างต้องอาศัยเหตุ-ปัจจัย หรือองค์ประกอบอื่นๆ มากมายในการทำให้มีขึ้นและดับไปทั้งสิ้น

แม้ในปัจจุบันนักวิทยาศาสตร์จะสามารถค้นพบสิ่งที่เล็กกว่า “อิเล็กตรอน” ซึ่งเรียกว่า “ควาร์ก” (quark) หรือแม้ในอนาคตจะสามารถค้นพบสิ่งที่เล็กกว่า quark อีกก็ตาม แต่โดยอาศัยหลักสัจธรรมแห่งธรรมชาติดังกล่าวข้างต้น เมื่อขอยแต่สิ่งแต่ละอย่างให้ย่อยลงไปจนถึงที่สุดของที่สุดแล้ว มันก็เป็น “ความว่าง” หรือ “สุญญตา” ดังกล่าว ไม่มีทางที่จะผิดไปจาก “สัจธรรม” หรือ “ปรมัตถธรรม” ดังที่พระพุทธองค์ได้ทรงค้นพบนานมาแล้วได้

หันมาพูดถึงสิ่งของ เช่น รถยนต์, นาฬิกา, ฯลฯ ก็ตกอยู่หลักการเดียวกัน คือต้องอาศัยเหตุ-ปัจจัย และองค์ประกอบอื่นๆ อีกมากมาย ในการทำให้มันมีขึ้นและดับไป เช่น รถยนต์ โดยลำพังแท้ๆ ตามสภาวะธรรมชาติของมันแล้วมันก็ไม่มี ลองชี้ไปที่ส่วนต่างๆ ที่เราเรียกว่า “รถยนต์” เราก็จะได้ประตู, เบาะนั่ง, พวงมาลัย, ล้อ, เครื่องยนต์, แบตเตอรี่ ฯลฯ ส่วนประกอบต่างๆ เหล่านั้นแต่ละชิ้นแต่ละอันย่อมไม่ใช่รถยนต์ แต่เมื่อเอาส่วนประกอบต่างๆ เหล่านั้นมารวมกันเข้าก็สามารถประกอบเป็นวัตถุสิ่งหนึ่งซึ่งเราตั้งชื่อเรียกขานมันว่า “รถยนต์” ฉะนั้น ตัว “รถยนต์” หรือ “อะไหล่อุปกรณ์ต่างๆ” โดย “สัจธรรม” หรือ “ปรมัตถธรรม” แท้ๆ มันก็ไม่มี เพราะเมื่อขอยย่อยจนถึงที่สุดและที่สุดของมันแล้ว มันก็เป็น “ความว่าง” หรือ “สุญญตา” นั่นเอง

หลักการเกี่ยวกับ “อนัตตา” คือความไม่ใช่ตัวตน, เรา, เขา, คน, สัตว์, สิ่งของ ก็อยู่ในหลักการเหมือนกับ “สุญญตา” ดังกล่าวข้างต้นนั่นเอง โดยนัยนี้ทั้งสองคำจึงมีความหมายที่เหมือนกัน

ผู้ที่เข้าถึงสัจธรรมแห่ง “สุญญตา” หรือ “อนัตตา” ได้จึงเป็นผู้ที่เข้าใจสภาวะธรรมหรือกฎแห่งธรรมชาติตามที่มีปรากฏตามความจริงแท้ของมัน (reality) เมื่อทุกอย่างมีแต่

“ความว่างมา” และ “ความว่างไป” สรรพทุกสิ่งอย่างจึงมีตัวตนหรือสาระแก่นสารในตัวของมันเองไม่ได้ “จิต” ที่เข้าถึงสภาวะเช่นนี้ได้ ก็จะคลายความยึดมั่นถือมั่นในสรรพสิ่งทุกอย่าง การที่คนเรามีทุกข์อยู่ทุกวันนี้ เพราะไปยึดมั่นถือมั่นว่า มีสิ่งนี้ มีสิ่งนั้น สิ่งนี้เป็นของตน สิ่งนี้เป็นของเรา เมื่อยึดมั่นใน “ตัวตน-ของตน” อย่างเหนียวแน่น พอสิ่งเหล่านั้นถูกพลัดพรากจากไป จึงเกิดความหวงแหน ความเศร้าโศกเสียใจ และความทุกข์ทั้งหลายย่อมเกิดขึ้น ทั้งนี้เพราะการยึดติดหรือการยึดมั่นถือมั่นอย่างเหนียวแน่นนั่นเอง ลองถามตัวท่านเองและตอบอย่างจริงใจกับตัวท่านเองว่า ตอนที่ท่านเกิด ท่านได้อะอะไรมา และเมื่อตายไป ท่านได้อะไรไปหรือไม่ เมื่อมาก็มาแต่ตัวเปล่า ตายไปจึงไปแต่ตัวเปล่าเช่นกัน เพราะโดยธรรมชาติแล้วมันก็มีแต่ “ความว่างมา” แล้วก็ “ความว่างไป” จริงๆ แล้วท่านไปทุกข์กับมันทำไม ฉะนั้น ผู้ที่เข้าถึง “สุญญตา” หรือ “อนัตตา” ได้จึงได้ชื่อว่าเป็นผู้บรรลุธรรม

จะขอยกตัวอย่างจริงเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับสังขารขันธ์ คือผู้ที่เข้าถึง “สุญญตา” หรือ “อนัตตา” ได้ ย่อมได้ชื่อว่าเป็นผู้บรรลุธรรมก็คือ ปัญญาที่ได้แสดงออกของท่าน “เว่ยหล่าง” ซึ่งเป็นพระสังฆปริณายกองค์ที่ ๖ ของจีน หรือนิกายเซน ก็พอดีเนื้อที่กระดาษหมดเสียก่อนไว้ติดตามฉบับหน้าก็แล้วกัน ซึ่งจะมาเล่าให้ฟังว่า

- (๑) เป็นเพราะท่าน “เว่ยหล่าง” เข้าถึง “สุญญตา” ท่านจึงได้บรรลุธรรมและสืบพงศาธรรมเป็นพระสังฆปริณายกองค์ที่ ๖ ของจีน
- (๒) แล้ว “อนัตตา” ต่างกับ “สุญญตา” อย่างไร ภายหลังที่ได้ทราบความเหมือนของทั้งสองคำในฉบับนี้แล้ว
- (๓) จะฝากบทท่องจำไว้ท่องในชีวิตประจำวันเพื่อการ “ละตัวตน” และ “ละทุกสิ่งทุกอย่าง” เพื่อจะได้เข้าถึงสังขารแห่ง “สุญญตา” กับ “อนัตตา” ได้ง่ายขึ้นว่ามีอะไรบ้าง

แล้วพบกันฉบับหน้านะครับ

ขอให้ทุกๆ ท่านจงเจริญในธรรม
สวัสดี

แบบฝึกหัดตาย

ของ สัมจาก

อาจจะได้ยินกันบ่อยๆ คำว่า “เจริญมรณสติ” แต่ก็ไม่รู้ว่ามันสำคัญอย่างไร ทำไมจึงต้องนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งที่ยังมีลมหายใจเป็นปกติอยู่ การเจริญมรณสติ ก็เพื่อให้เราไม่ประมาทในการดำเนินชีวิตและมีสติในวาระสุดท้ายของชีวิต เพราะถ้าจิตในขณะนั้นเป็นกุศล สุกตาก็เป็นที่หมาย ตรงกันข้ามถ้าจิตในขณะนั้นเป็นอกุศล ทุกตาก็เป็นที่หมาย แล้วเราจะรู้ได้อย่างไร ว่าจิตดวงสุดท้ายของเรานั้นจะมีกุศลหรือไม่ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ว่า “อัปปะมาเทนนะ สัมปาเทถะ” คืออย่าใช้ชีวิตอย่างประมาท และให้ระลึกอยู่เสมอว่าความตายเป็นของจริงแท้แน่นอน

ใกล้วันที่จะผ่าตัดแล้ว อย่าให้การผ่าตัดของเรามันเสียไปเลย ลองมาฝึกตายดีกว่า คิดว่าถ้าเราต้องตายจริงๆ จะทำอย่างไร ความคิดแรกก็เข้ามาว่า ถ้าเราจะตายเราต้องบอกคนใกล้ตัวก่อน จึงเริ่มที่จะไปขอโหลิกรรมกับคุณแม่ ในทุกๆ เรื่องที่เคยสร้างความทุกข์ทั้งกายและใจให้กับคุณแม่ คุณแม่ น้ำตาคลอ คิดว่าเราบอกลาตายจริง จึงต้องบอกท่านว่า เรามาฝึกตายกันเถอะ คุณแม่จึงเริ่มยิ้มออก คุณแม่บอกว่าคุณแม่จะเป็นคนบอกทางเอง เพราะถ้าช่วงที่คนเจ็บต้องได้รับทุกขเวทนาอยู่ในตอนนั้น และขณะใกล้ตาย จิตที่บันทึกทั้งความดีและไม่ดีเอาไว้ มันจะย้อนมาให้เราเห็น ถ้าเราไม่มีสติก็จะกลัว แล้วก็ไปยึดอยู่กับสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ

คุณแม่บอกว่าช่างโชคดีเหลือเกิน ที่เมื่อเร็วๆ นี้ญาติคนสุดท้ายที่คุณแม่เหลืออยู่ได้เสียชีวิต และในวาระสุดท้ายของท่าน คุณแม่ได้ไปบอกทางท่าน คุณแม่เล่าว่า คุณแม่เข้าไปห้อง ICU ไปกระซิบที่ข้างหูด้วยการสอดมนต์ให้ท่านฟัง จากนั้นคุณแม่จะพูดว่า “คุณน้ำจ๋าได้ไหม ที่คุณแม่เคยไปถือศีลนั่งชุดขาวอยู่ที่วัดตั้งหลายวัน จำได้ไหมคะที่คุณน้ำบริจาคที่ดินเพื่อสร้างโรงเรียน ศาลาวัด และงานกุศลต่างๆ คุณน้ำก็เป็นคนอุปถัมภ์ทั้งหมด” คุณแม่จะพูดแต่เรื่องดีๆ เช่นนี้ไปเรื่อยๆ จากนั้นลมหายใจของคุณตาเริ่มแผ่วลง ความดันลดต่ำลง อีกพักหนึ่งท่านก็จากไปอย่างสงบ คุณแม่บอกว่าคุณแม่ฝึกอย่างนี้ตลอด ไม่ว่าเวลาจะไปงานศพใครๆ ก็จะคิดว่าถ้าเป็นเราบ้าง เราจะทำอย่างไร

คราวนี้เมื่อคุณแม่ถือว่าเป็นมีอาชีพแล้ว เราก็ไม่ต้องห่วง เราก็

เตรียมตัวเราให้ดี ก็คิดว่าถ้าเราจะตาย เราก็ไม่อยากโกรธหรือเกลียดใครให้ใจชุ่มฉ่ำ คิดได้อย่างนี้ใจมันจะเป็นอิสระและอหิสิกรรมได้ เพราะรู้ว่าถ้ามีความโกรธความเกลียดอยู่ในใจ มันจะนำพาให้ไปเป็นสัตว์นรก เพราะมีตัวโทษเป็นตัวนำพา รู้แล้วอย่างนี้จะโกรธอีกไหม คิดแล้วก็ทำให้เราโกรธไม่ลง แล้วสุดท้ายก็เลิกโกรธเลย ใจจะมีแต่โอโหสิอย่างเดียว

ฉันเริ่มเก็บกระเป๋าเตรียมของใช้ของที่จำเป็นสำหรับตัวเองและของคุณแม่ สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือ เครื่องฟัง MP3 และ แผ่นMP3 ของครูบาอาจารย์ที่เราชอบ เพื่อที่จะนำไปฟังเพื่อตั้งสติ จะได้มีโอกาสนปฏิบัติในขณะที่นั้นเลย เพื่อตั้งจิตเราไม่ให้กลัว และขณะที่เราฟังธรรม คลื่นความถี่ของจิตจะสงบเย็น เหมือนกับโมเลกุลของน้ำที่ได้รับการสวดมนต์ ส่งผลให้มีผลึกที่สวยงาม เช่นเดียวกับร่างกายเรามีองค์ประกอบของน้ำอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อได้ฟังธรรมก็จะทำให้เรามีความรู้สึกเย็นลง เบาสบาย อยู่อย่างมีความสุข

ก่อนที่ฉันจะได้รับการผ่าตัด ช่วงนั้นเป็นช่วงเตรียมงานของชาวกัลยาณธรรม เป็นงานเผยแผ่ธรรมครั้งที่ ๑๕ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ทางบ้านก็ตั้งใจกับงานนี้เต็มที คิดอยู่เสมอว่างานนี้ต้องไปช่วยให้ได้ จิตของเราจะได้บันทึกแต่กุศลเอาไว้ ในขณะที่เราเกิดความกลัวขึ้นมาจะได้นึกถึงงานที่เราทำ ซึ่งเป็นงานกุศลที่เพิ่งผ่านมา พอเห็นอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร มาเยี่ยมที่งานต่างๆ คุณแม่ก็รีบมากำชับฉันให้ไปถามท่านว่า อีกสองวันฉันจะต้องได้รับการผ่าตัดแล้ว ต้องทำอะไรบ้าง ฉันก็ทำตามคุณแม่แนะนำ ท่านก็บอกว่าก่อนจะผ่าตัดให้ไปไหว้เจ้าที่ที่โรงพยาบาล ขอให้การผ่าตัดของเราปลอดภัย ก็หันมามองคุณแม่ว่าจะเอาอย่างไรดี งานของชมรมฯ ยังเตรียมไม่เสร็จ พรุ่งนี้เราก็ต้องอยู่ทีมชาย หนีไปไหนไม่ได้ ก็สรุปเป็นว่าไปไหว้เจ้าที่เอาวันผ่าตัดเลยก็แล้วกัน

เรื่องเจ้าที่ ใครไม่เชื่ออย่าได้ลบหลู่ เพราะเมื่อครั้งที่ฉันต้องผ่าตัดซ็อกโกแลตซีส ที่รังไข่ ตอนนั้นทรมาณมาก นอนอยู่โรงพยาบาลมา ๕ วันแล้วยังไม่ทราบสาเหตุว่าเป็นโรคอะไร อัลตราซาวด์ก็แล้วก็ไม่พบอะไรเลย จนคุณแม่ไปไหว้เจ้าที่ในวันนั้น แล้วไม่รู้ว่าอะไรเคล็ดใจคุณหมอ ให้มาตรวจเช็คฉันอีกครั้งจึงได้ทราบสาเหตุ แล้วก็ผ่าตัดฉันในวันนั้นเลย การผ่าตัดของฉันในครั้งนี้ไม่ใช่ครั้งแรก แต่ครั้งนี้ฉันพยายามที่จะฝึกหัดเจริญมรณสติ เข้าไปด้วย แต่เมื่อการผ่าตัดในครั้งก่อนๆ เรายังไม่เข้าใจทางธรรมเสียเท่าไร เพียงแต่มีคุณแม่ที่อยู่ใกล้ไม่ห่าง คิดถึงบุญคุณของท่านที่คอยป้อนข้าวป้อนน้ำ ดูแลพยาบาลเราไม่ห่าง และท่านก็สอนให้เราลืมมหายใจอยู่กับตัว บอกเราว่าให้เรากลับมาหาท่าน ฉันนึกถึงท่านตลอดเวลาจึงได้กลับมาอยู่กับท่านอีก หลายครั้งฉันเกือบจะต้องจากแม่ไป แล้วแม่ก็ทำให้

ฉันกลับมาทุกครั้ง เรื่องเจ้าที่นั่นสำคัญมาก และเจ้าที่ในห้องพักก็สำคัญ จำเป็นมากที่เราต้องแสดงความนอบน้อมทุกครั้งที่เราเข้าพัก เราไม่รู้ว่าจะมีดวงวิญญาณท่านไหนสิงสถิตอยู่ในห้องนั้น เราจึงต้องบอกกล่าว เพื่อไม่เป็นการรบกวนท่าน

พอวันงานของชมรมฯมาถึง ฉันและคุณแม่ก็อยู่ที่มชยสังฆทาน มีญาติธรรมใจดี นำของมาสนับสนุนชมรมฯ โดยไม่หักค่าใช้จ่ายเพื่อสร้างรายได้ให้ชมรมฯ เรายังอยากขาย “สังฆทานเจ้า สังฆทานยายก็มี สังฆทานของใช้ก็มี สังฆทานหนังสือก็มี เสื้อละจ๊ะ จะหมดแล้วนะ หมดแล้ว หมดเลย ไม่มีที่ไหนอีกแล้ว” พูดทั้งวัน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ก็ร่วมมือกันเป็นพันธมิตรช่วยกันประกาศขาย ทุกคนดีใจมาก วันนี้เป็นวันที่เหนื่อยและสนุกมาก อีกสิ่งหนึ่งในวันงานที่ฉันไม่คาดคิดมาก่อนคือ พวกเราสามคนแม่ลูกได้เป็นตัวแทนไปถวายสังฆทานกับครูบาอาจารย์แบบใกล้ชิด งานนี้เราไปแบบตัวโทรมๆ แต่หัวใจพองโต เป็นภาพที่ตรึงอยู่ในใจของฉันอยู่ วันหนึ่งจึงเป็นวันที่เก็บบุญและบันทึกภาพบุญโดยจิตอันเป็นกุศลทำหน้าที่เป็นผู้บันทึกภาพนั้นไว้ งานของชมรมฯ เป็นงานมหากุศล มีวัตถุประสงค์ที่จะสืบสานเผยแผ่งานของพระพุทธศาสนาและยังมีจิตอันบริสุทธิ์ที่จะให้ญาติธรรมผู้มีบุญได้เข้าร่วมงาน เปิดใจของท่านมาเก็บเกี่ยวผลบุญ เพื่อเป็นแผนที่เดินเข้าสู่ทางมรรค ผลนิพพาน

เช้าของวันผ่าตัดมาถึงแล้ว เราสองคนแม่ลูกก็ไปโรงพยาบาลและไปไหว้เจ้าที่ตามคำแนะนำของท่านอาจารย์ดร.สนอง วรอุไร พอเราเข้าห้องพัก คุณแม่ก็เตือนให้ไหว้เจ้าของห้อง และให้แผ่บุญกุศลที่เพิ่งทำมาหมาดๆ ให้พวกท่านทั้งหลายที่โรงพยาบาลนั้น วันนี้นึกว่าจะนอนรอแบบสบายๆ นะ เพราะไม่ได้มีทุกขเวทนาที่ร่างกายมาก่อน สุขภาพดีทุกอย่างที่มาผ่าตัดวันนี้ เนื่องจากลิ้นเส้นเลือดดำที่ขาไม่ทำงาน ทำให้เส้นเลือดอุดตันจนปวดออกมาเป็นก้อน ฉันก็นอนเล่นไปมา แต่สิ่งที่จะทำให้เกิดทุกขเวทนามาก็คือ ต้องอดข้าวอดน้ำตั้งแต่ ๙.๐๐ น. ฉันเริ่มทรมาณด้วยความหิวและกระหายน้ำ เริ่มมีอาการปวดศีรษะและคลื่นไส้ คุณแม่ท่านก็ทราบว่ามันรู้สึกรบกวนทางกาย ท่านก็เริ่มพูดเรื่องงานของชมรมฯที่ผ่านมา ให้ฉันนึกถึงแต่ภาพบุญและบรรยากาศของงานชมรมฯ คุณแม่จะพูดไปด้วยความประทับใจและความสนุกในการได้ร่วมช่วยงาน จิตฉันตอนนั้นมันจึงเป็นกุศล ความหิวและความกระหายจึงบรรเทาลง จนกระทั่ง ๑๗.๐๐ น. พยาบาลมาบอกมาให้เตรียมตัวเข้าห้องผ่าตัด คุณแม่ก็เริ่มบอกให้ฉันสวดมนต์ “จำได้ไหมลูก ถ้าเข้าห้องผ่าตัดลูกก็ต้องสวดมนต์ด้วยนะ เอานุญให้เขา คราวนี้ตัวเราคนเดียวแล้วนะ ต้องอยู่คนเดียว ต้องตั้งสติด้วยตัวเอง ไม่มีใครบอกทางให้ได้นะ” บางคนอาจจะคิดว่าอะไรกันผ่าตัดเล็กน้อย

ทำเป็นเรื่องราวใหญ่โต แต่พระพุทธเจ้าท่านก็ตรัสเสมอว่าอย่าประมาท ชาวการตายที่ไม่ควร จะตายได้อย่างง่ายๆ ก็มีออกมาให้คุณกันไม่เว้นแต่ละวัน เราก็ต้องไม่ประมาทเช่นกัน หาก มีอะไรผิดพลาดก็อาจจะทำให้ฉันเดินไม่ได้เหมือนกัน จึงต้องหัดฝึกตั้งสติ เตรียมตัวตาย

เมื่อเข้าห้องผ่าตัด คุณหมอเดินมาบอกว่าจะเปลี่ยนจากที่เคยตกลงว่าจะบล็อกหลัง มาเป็นดมยาสลบ นี่ฟังความแน่นอนคือความไม่แน่นอน ฉันก็นอนสวดมนต์ พยายามตั้งสติ ตอนนั้นเวียนศีรษะมาก เพราะเราอดอาหารมานาน ก็ต้องคลายความรู้สึกตัวเอง พยายาม ดูลมหายใจเข้าออกอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งเข้าไปในห้องผ่าตัด จากที่บอกว่าจะดมยาก็ เป็นฉีดยาเข้าน้ำเกลือ ฉันเหลือบไปมอง แล้วก็ไม่รู้รู้สึกตัวอีกเลย

ฉันพยายามลืมตา แต่เห็นที่ครอบจมูกให้ออกซิเจนอยู่ สงสัยว่าผ่าตัดเสร็จหรือยัง พยายามลืมเปลือกตาขึ้น จนพยาบาลเข้ามาบอกว่าผ่าตัดเสร็จแล้วค่ะ ฉันเอามือค้ำที่ขา ยังอยู่ไหมเนี่ย ใจฉันคิด ยังอยู่ค่ะ คิดต่อแล้วจะเดินได้ไหมเนี่ย ความกลัวเริ่มเกิดขึ้น ตอน นี้ไม่รู้รู้สึกเจ็บเลย ด้วยฤทธิ์ของยาที่คุมเวทนาไว้อย่างดี จากนั้นพยาบาลก็เข็นเตียงฉันมาที่ ห้องพัก คุณแม่และพี่สาวรีบมารับฉันเหมือนเราจากกันไปนาน ฉันก็มาพักอยู่ที่ห้องอยู่ พักหนึ่ง ก็เริ่มอยากเดินอยากทดสอบขาตัวเอง เราก็เดินไปเข้าห้องน้ำ สังเกตว่าเดินได้นี้ คราวนี้ไม่กลัวแล้ว สติเริ่มกลับ ต่อไปจะเจ็บหรือจะทรมานก็ไม่เป็นไร ใจฉันคิดขอยอมรับ กรรมใดๆ ที่เคยล่วงเกินท่านเจ้ากรรมนายเวรเอาไว้ ตอนนี้เราใช้ได้แล้วนะ แล้วก็สำนึกผิด มาโดยตลอด ยอมที่จะเจ็บตัวเพื่อให้ท่านโสภิตกรรมให้ ก็ภาพในวัยเยาว์ของฉันมันผุดขึ้นมา ฉันได้ตามคุณตาไปเล่นที่สวน ช่วงที่รอคุณตาสอยมะม่วง ก็เหลือบไปเห็นชบวนมดแดง เดินกันเป็นแถวยาวเป็นระเบียบ ด้วยความสนใจอยากให้เห็นมันแตกแถวบ้าง ก็เอามือไปบีบ ขามัน แล้วก็เห็นมดแดงอีกตัวเข้ามาช่วย แล้วมดแดงตัวที่ฉันบีบขาก็เดินต่อได้ ใจฉัน คิดว่ามีมดแดงก็มีมดพยาบาลด้วย มีหมอมดแดงด้วย ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ฉันก็ บีบขามดแดงตัวที่สองและที่สามต่อ และมดตัวอื่นๆ ก็เข้ามารวม แล้วพวกเขาก็เดินได้อีก จนตัวสุดท้ายที่ฉันบีบอาจจะแรงไปทำให้เขาเดินไม่ได้เลย ฉันเริ่มกลัวจึงหยุดเล่น

นี่เป็นภาพในวัยเด็กที่ผ่านเข้ามาในขณะที่ฉันเจ็บ และการผ่าตัดที่ขาของฉันไม่ใช่ ครั้งแรก หลายครั้งที่ฉันต้องมีปัญหาที่ขาที่เท้า เช่น เล็บหลุด จมูกเล็บเป็นหนอง เวลาล้าง แผลแต่ละที่ ทรมานมาก ถูกฉีดยารักษาเส้นเลือดขอดที่เท้า ผ่าตัดขาเพื่อเอาพังผืดมารักษาตา ถูกงูกัดที่เท้า ถูกแมลงต่อยที่นิ้วเท้า และนี่ล่าสุดผ่าเส้นเส้นเลือดดำที่คั่งอยู่ในขาจนเป็น ก้อนใหญ่มากอยู่ในชั้นเนื้อในของขา ฉันบาดเจ็บกับเท้าและขามาก ซึ่งแต่ก่อนไม่เคย

นึกคิดว่าเพราะอะไร ตอนนี้ทราบดีแล้วก็ขอชดใช้ด้วยความเจ็บเช่นกันและก็ขอให้เจ้ากรรม นายเวรมีจิตเมตตาโสภิตกรรมให้กับฉันเถิด ต่อไปนี้ก็จะสร้างแต่ความดีให้มาก เพื่อชดใช้ ในสิ่งที่เราทำกรรมเอาไว้และจะหยุดสร้างกรรมชั่วต่างๆ นี่แหละอย่างที่โบราณได้กล่าวไว้ว่า ไม่เห็นโลงศพ ไม่หลั่งน้ำตา งานนี้เลยทำให้ฉันต้องเจ็บจริง แบบไม่มีตัวช่วยใดๆ

วันรุ่งขึ้นคุณหมอมายเยี่ยม ถามว่าเป็นอย่างไรบ้าง ฉันตอบอย่างที่ว่า ไม่เจ็บเลย คุณหมอบอกว่างั้นก็กลับบ้านได้ คราวนี้จะลุกจะเดินฉันก็พยายามทำเองไม่ให้พี่สาวช่วย แต่ที่ไหนได้ ฉันเป็นคนประมาทเสียเอง พยายามหยุดยั้ง ความเจ็บปวดมันแสบที่ข้อเท้าขึ้น มา เหมือนเอามีดมาเลาะเนื้อออกจากกระดูก พอเดินทีจะเจ็บแป็บเสียวขึ้นมาและเจ็บ นานด้วย ก็ได้นึกถึงคำของครูบาอาจารย์หลวงปู่พุทธะอิสระขึ้นมาว่า “ถ่ายน้ำหนักไปที่เท้า รักษาน้ำหนักให้สมดุล ถ้ามีสติอยู่ที่กาย กายนี้ไม่ลำบากเลย” ดังนั้น ฉันจึงเริ่มคิดได้ว่า ดีเหมือนกัน เวลาเจ็บก็เหมือนได้ปฏิบัติธรรม การเดินของเราจะช้าลง ต้องมีสติอย่างมาก ถ้าเราเดินอย่างไรใจเราคิดว่าจะต้องเร็ว เราก็เจ็บตัว ถ้าเราไม่มีสติ ถ่ายน้ำหนักลงที่เท้าซ้าย มากเกินไป เราก็เจ็บตัว ฉะนั้น จึงต้องดึงเอาวิชาเก่ามาฝึก เวลาเดินก็ซ้ายขยับหนอ ขวา ขยับหนอ พอเห็นทางต่างระดับ ก็เห็นหนอเห็นหนอ แล้วจะคิดต่อว่า จะใช้เท้าข้างไหนก้าว ก่อนเหยียบลงไปแล้วจะถ่ายน้ำหนักลงข้างไหน ต้องมีสติตลอดเวลา กลับกัน เวลาที่ร่างกาย เรปกติ จะเดินจะเห็นอะไรไม่เคยคิดเลย เห็นร้านเสื้อผ้าก็คิดถึงเสื้อตัวสวยๆ แต่ไม่เคย คิดในแต่ละอย่างก้าวที่เดินเลย ฉันก็เลยได้โอกาสฝึกสติอยู่ตลอดเวลา เพราะที่บ้านฉันมี ทางต่างระดับเยอะ แถมต้องขึ้นบันไดอีก ๑๐ ก้าวขึ้น เห็นอย่างนี้แล้วก็ต้องงัดวิทยายุทธ์ แม่นางสามขาขึ้นมา ก่อนจะก้าวเดินทีละก้าวต้องคิดก่อนเดินตลอด ก็สนุกไปอีกแบบนะ ถ้าเดินผิดถ่ายน้ำหนักไม่สมดุล เราก็จะเจ็บที่เท้าขึ้นมาทันที เจ็บชนิดที่น้ำตาคลอเบ้า ก็ เหมือนครูบาอาจารย์มาเตือนว่าไม่มีสติในการเดิน บอกได้เลยว่าวันแรกที่กลับมาบ้าน ท้องฉันเกร็งไปหมด เดินไปเหิงอกก็ไหลไป น้ำตาคลอไป แต่พอเข้าวันที่สองก็เริ่มเข้าที่ เริ่มรู้จังหวะ เริ่มถ่ายน้ำหนักที่สมดุล จึงเจ็บน้อยลงไป

นี่ก็เป็นแบบฝึกหัดการฝึกตายและการฝึกสติเพื่อที่จะลดเวทนาในกาย ตัวอย่าง ของฉันเป็นเรื่องในชีวิตประจำวัน ที่ทุกท่านจะต้องพบกับเวทนามันทุกคน บางท่านอาจจะ มีทุกเวทนามากกว่าฉันเสียอีก ให้ลองฝึกเจริญมรณสติกับความเจ็บปวดดู บางทีเวทนา อาจสอนให้เราลืมมุมมองต่างๆ ที่แปลกออกไป และตัวคุณเองจะบอกได้ด้วยตัวเองว่า คุณสอบผ่านแบบฝึกหัดฝึกตายนี้แล้วหรือยัง

ความสุข...จากการให้

โดย ชีรพล เปาจีน (ดาว)

ขอกราบขอบพระคุณ คุณหม่อัจฉราที่ให้
ความเมตตาและให้โอกาสผมมาตลอด และในครั้ง
นี้ได้เมตตาให้ผมเล่าเรื่องราวในการเป็นธรรมบริการ
ของชมรมกัลยาณธรรม ซึ่งผมมีเรื่องราวประทับใจ
มากมายที่ยากเล่า

เรื่องราวของผมได้เริ่มจากวันที่ ๑๒ ม.ค. เป็นวันคล้ายวันเกิดของคุณแม่ผม เมื่อ
หลายปีที่ผ่านมา พี่แดงพี่ชายของผมได้มอบหนังสือของ **ดร.สนอง วรอุไร** ชื่อว่า **ยิ่งกว่าสุข
เมื่อจิตเป็นอิสระ** ให้แก่คุณแม่ของผม ซึ่งพี่ชายของผมน่าจะได้อะไรมาจากการที่เข้าร่วมฟัง
ธรรมบรรยายของชมรมหลายครั้งที่ผ่านมา ทำให้ผมได้มีโอกาสอ่านหนังสือเล่มนี้ด้วย ซึ่ง
ได้รับรู้เรื่องราวประสบการณ์ตรง ในการพัฒนาจิตวิญญาณ ของ ดร.สนอง วรอุไร ท่านได้
บอกเรื่องราวต่างๆ เช่น เทวดามีจริง ซาติน้ำมีจริง ซาติที่ผ่านมามีจริง การทำกรรมดีจะ
ได้ผลดี ทำชั่วได้ชั่ว ตายแล้วไปไหน ซึ่งเป็นเรื่องราวที่พระพุทธเจ้าของเราได้บอกไว้กว่า
สองพันปี แต่ก่อนผมก็สงสัยเรื่องเหล่านี้ว่าเป็นจริง มีจริงหรือ ทำให้มีความรู้สึกอยากรู้จัก
ท่าน อยากรู้จักชมรมกัลยาณธรรม แต่ก็ยังไม่มีโอกาสมา และหลายครั้งที่พี่ชายผมและ
ครอบครัว ได้มาร่วมฟังธรรมกัน พฤติกรรมต่างๆของพี่ชายก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไปในทางที่
ดีขึ้น จากที่ชอบดื่มเหล้าเป็นประจำ โมโหง่าย เคืองเคียด เปลี่ยนไปเป็น คนใจเย็น เลิก
ดื่มเหล้า เข้าวัดฟังธรรม ครอบครัวมีความสุข และพี่ชายได้นำหนังสือที่ดีที่ได้รับจาก
ชมรมมาฝากผมเป็นประจำ ผมจึงเกิดความคิดว่าชมรมนี้น่าจะมีอะไรดีๆ และถ้าดีจริง เรา
เองก็น่าจะเข้าไปช่วยเหลือ จึงได้เดินทางไปที่ชมรมกัลยาณธรรม จ.สมุทรปราการ มาขอ
พบประธานชมรม คือ คุณหม่อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ

ได้พบและพูดคุยกับคุณหมอ ก็เกิดความประทับใจ เห็นถึงความตั้งใจในการ
เผยแผ่ธรรม จึงขออนุญาตมาช่วยจัดงานเตรียมงานในครั้งต่อไป แรกเริ่มก็มาอยู่ที่กอง
อำนวยการ ช่วยเช็ดโต๊ะ ยกโต๊ะ จัดหนังสือ ขายหนังสือ ส่งอาหาร แจกหนังสือ ฯลฯ
ตั้งแต่เช้าจนมืด ทั้งวันเสาร์และอาทิตย์ เดินจนเรียกว่าขาลากเลยทีเดียวน และช่วงต่อมา
ก็ได้มีโอกาสไปช่วยฝ่ายโรงทาน แจกอาหารทั้งเช้าและบ่าย ก็ได้เกิดคำถามกับตัวเองว่า

ทำไมโรงทาน รับประทานอาหาร ต้องมีคู่มือด้วย แต่ก็ได้รับทราบคำตอบมาว่า อาหารที่
แจกนั้นมีผู้บริจาคมาให้เลี้ยงผู้ฟังธรรม ซึ่งชมรมไม่ได้เป็นผู้ประกอบอาหารเอง จำนวน
อาหารจึงมีจำกัด ขึ้นอยู่กับผู้บริจาคมา และจากการบริจาคอาหารมาเป็นกล่องปรุงสำเร็จแล้ว
จำนวนมากซึ่งต้องเตรียมแต่เช้า ทำให้เมื่อจะรับประทานในตอนกลางวัน จึงมีอาหารบูดเสีย
ผมจึงคิดว่าเราน่าจะช่วยเรื่องอาหารนี้ได้ จึงขออนุญาตคุณหมอ นำทีมงานมาประกอบอาหาร
เลี้ยงผู้ฟังธรรมและธรรมบริการเพิ่มอีกทางหนึ่ง โดยครั้งล่าสุด ๑๔ มี.ค. ที่ผ่านมา ผมขอ
อนุญาตทางชมรมที่จะไม่เก็บคู่มืออาหาร (ในส่วนที่ผมรับผิดชอบ) แก่ผู้ฟังธรรมทุกท่าน
โดยทุกคนสามารถรับประทานได้เต็มที่ ก็จากรักได้ รับประทานได้ตลอด ได้ทุกๆ คน แม้แต่
ผู้มาขายลอตเตอรี่ในงานก็รับประทานได้

จากการเปิดทำโรงทานของผมนี้เอง ผมยิ่งได้พบกับความสุขจากการให้ สัมผัสถึง
ความสุขและรอยยิ้มของผู้รับ กระเพาะไก่ไข่ดาวบ้าง ไข่เจียวบ้าง หรือข้าวต้มร้อนๆ ตอน
เช้า เป็นบรรยากาศที่ผมและทีมงานรู้สึกสนุกและมีความสุขมาก ซึ่งผมต้องขอขอบคุณ
ทีมงานและคุณอุ้มแม่บ้านคนสำคัญของผม ที่มาเข้าร่วมทำงานเป็นธรรมบริการพร้อมกัน
ตั้งแต่แรก เธอช่วยสนับสนุน ทั้งกำลังใจกำลังใจ อย่างดีมาตลอด และคอยดูแลทีมงาน
อีกกว่า ๑๐ คน ที่มาประกอบอาหาร ด้วยความตั้งใจเต็มที่ ดูว่าจะเหนื่อยหนักกว่าผมไปอีก
เพราะขั้นตอนการเตรียมงานทุกครั้ง จะต้องขนอุปกรณ์มามาก เตรียมหมูไก่เป็นร้อยกิโลกรัม
เตรียมผักต่างๆ มากมาย และจะต้องมานอนค้างตั้งแต่คืนวันเสาร์เพื่อเตรียมหุงข้าว ต้ม
ข้าวต้มหม้อใหญ่ๆ ๔ - ๕ ใบ เพื่อเตรียมต้อนรับผู้มาฟังธรรมที่ทยอยกันมาตั้งแต่ตี ๕ ซึ่ง
ไม่น่าเชื่อว่าทุกๆ ครั้งจะมีผู้ฟังธรรมถึง ๔ - ๕ พันคน แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วที่นี่

นอกจากนี้ผมได้พบสิ่งที่เป็นมงคลมากของผม ในการเป็นธรรมบริการที่ชมรม
กัลยาณธรรม ก็คือ การได้พบกัลยาณมิตรที่ดีมากมาย นอกจากคุณหมอ
พี่น้อง เพื่อนๆ หลายคน ผมได้พบกับอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ซึ่งพวกเรา
ชาวชมรมกัลยาณธรรม ได้ขออนุญาตเรียกท่านว่า "พ่อ" ท่านคือพ่อทาง
ธรรมของเราจริงๆ ที่ช่วยเปิดแสงสว่างทางธรรมให้เราเห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น
ผมมีโอกาสได้รับคำแนะนำจากพ่อในการดำเนินชีวิต ในการทำธุรกิจ ท่าน
สอนให้ผมยึดมั่นในศีล ๕ ดำเนินชีวิตตามอริยมรรค ๘ มีเมตตาให้มาก
รู้จักพอ และปล่อยวาง ท่านบอกว่าสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ชีวิตของเรา "สวน
กระแส" แม้เศรษฐกิจจะตกต่ำเพียงใด เราจะสามารถอยู่ได้ คนอื่นฯ จะแย่งอย่างไร
แต่ธุรกิจของเราจะไปรอดปลอดภัย ท่านได้เมตตา แนะนำผมอีกว่า "การ

ทำดีเป็นหน้าที่ของมนุษย์เรา ส่วนการรักษามนุษย์ที่ดีนั้น เป็นหน้าที่ของเทวดา” ขอลูกจงเป็นคนดี

ปัจจุบันผมได้ทำธุรกิจเล็กๆ นโยบายของบริษัทยึดมั่นตามคำพ่อสอน ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ คือ ทาน ศีล และภาวนา ผมพบว่าหลายสิ่งที่เป็นจริงอย่างพ่อสอน มีหลายสิ่งที่ดีๆ เกิดขึ้นกับเราโดยไม่คาดคิด การค้ามีหลายเรื่องที่คุณจะยากมาก กลับกลายเป็นเรื่องง่าย เรื่องที่คุณจะเลวร้าย กลับกลายเป็นเรื่องที่ดี ทั้งที่เราไม่ใช่คนเก่งหรือฉลาดกว่าคนอื่นเลย จนถึงกับอุทานในใจอยู่เสมอๆ ว่า ลูกค้าช่างเมตตาเรามากจริงๆ ซึ่งก่อนหน้านั้นก็ไม่เคยเป็นอย่างนี้มาก่อน หรือนี่คือ**ความมหัศจรรย์แห่งธรรม**ที่พ่อบอก

ปัจจุบันที่บริษัททำ ๒ อย่าง คือค้าขาย และเผยแผ่ธรรมะ แจกหนังสือ CD โดยสั่ง CD จากชมรม ที่ครูบาอาจารย์ได้ไปบรรยายธรรมที่ต่างๆ จัดทำวีรบุญแก่ลูกค้า เปลี่ยนจากการท่องเที่ยวทั่วไป และได้พบกับความเปลี่ยนแปลงของบุคคลมากมาย จากเดิมเป็นมิฉชาติ มาเป็นสัมมาทิฐิ เลิกดื่มเหล้า เลิกฆ่าสัตว์ จากคนโกรธขงาย มาเป็นคนใจเย็น และที่น่าภูมิใจและดีใจมากที่สุดคือ การที่พ่อและแม่ของผมเป็นสัมมาทิฐิ ทำบุญไหว้พระ ใจเย็น เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม จนท่านถึงกับเอ่ยปากว่า จะไม่ทำชั่วใดๆ จะทำแต่ความดี นี่คงจะเป็นผลแห่งธรรมะของพระพุทธองค์แค่เพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง ยังมีอานิสงส์เป็นผลแห่งความสุขได้ถึงเพียงนี้

ผมคิดว่า วันนี้ผมพบทางสายเอกแล้ว และกำลังก้าวเดินไป เพื่อไปให้ถึงปลายทาง แม้จะลำบากแค่ไหนก็จะไม่ย่อท้อ แม้ว่าพ่อจะเดินล่วงหน้าไปไกลแล้วก็ตาม อีกไม่นานคงได้พบกันที่บ้านของพ่อ

เขียนสู่กษัตริย์กษัตริย์ชาติ

สัมภาษณ์ ดร.สนอง วรอุไร โดยคุณฐิติขวัญ เหลี่ยมศิริวัฒนา (นิตยสารซีเคร็ต)

ทุกครั้งที่ได้ทราบข่าวเกี่ยวกับภัยธรรมชาติต่างๆ เช่น สึนามิที่ภาคใต้ ดินถล่มที่โปรตุเกส น้ำท่วมใหญ่ที่จีน พายุเข้าที่พม่า แผ่นดินไหวที่เฮติ ฯลฯ ฐิติขวัญ เหลี่ยมศิริวัฒนา ลูกศิษย์เจ้าปัญหา มักจะสงสัยเสมอว่า เพราะเหตุใดผู้ที่ประสบภัยที่ไม่รู้อิโหนอิเหน่จำนวนมาก จึงต้องมาร่วมกันรับเคราะห์กรรมที่ตนไม่ได้ก่อขึ้น และอะไรเป็นเครื่องกำหนดว่าใครจะต้องได้รับความเดือดร้อนจากอุบัติเหตุเหล่านั้น บัณฑิต ท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ผู้เปี่ยมประสบการณ์ทั้งทางโลกและทางธรรม จะเป็นผู้ให้คำตอบ

• อาจารย์ขา อุบัติภัยต่างๆ เช่น แผ่นดินไหว สึนามิ น้ำท่วม พายุฯลฯ เกิดขึ้นเพราะอะไรคะ

• เรื่องนี้เป็นวัฏจักรของโลก เกิดขึ้นเพราะมนุษย์เราไปเบียดเบียนธรรมชาติจนเสียสมดุลมาก เช่น ไปสูบก๊าซธรรมชาติ สูบน้ำมัน สูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้มากเกินไป หรือไปทำให้อุณหภูมิผิวโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เมื่อถึงเวลาหนึ่งธรรมชาติจึงต้องปรับสมดุล ต้องได้รับความเดือดร้อน

• อย่างนี้ก็แยลึคะอาจารย์ ถ้าเราบังเอิญเข้าไปอยู่ในเขตที่ธรรมชาติปรับสมดุลพอดี

• ในทางธรรมไม่มีคำว่าบังเอิญ ทุกสิ่งล้วนเกิดขึ้น เพราะมีเหตุปัจจัยเป็นตัวทำให้เกิดทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ที่เข้าไปอยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุและได้รับความเดือดร้อนจากภัยธรรมชาติต่างๆ ย่อมต้องเป็นผู้ที่เคยสร้างหรือมีส่วนร่วมในอกุศลกรรมไว้ก่อน และต้องชดใช้กรรมเมื่อเหตุปัจจัยลงตัว

• หมายความว่า ทุกคนที่ได้รับความเดือดร้อนจากภัยธรรมชาติ ต้องเป็นผู้ที่เคยเบียดเบียนธรรมชาติมาก่อนหมดเลยหรือคะ

ท่านผู้มีจิตศรัทธา ต้องการร่วมสมทบกองทุนธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรมกรณามริจาคได้ โดยโอนเข้าบัญชี ดังนี้

ชื่อบัญชี อัจฉรา กลิ่นสุวรรณณ์ บัญชีออมทรัพย์

๑. ธนาคารกรุงเทพ	สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๑๕๕ - ๗๐๐ - ๘๒๒๒
๒. ธนาคารกรุงไทย	สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๒๑๕ - ๑๕๑ - ๐๔๓๓
๓. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๑๐๐ - ๑๓๙ - ๑๒๓๕
๔. ธนาคารไทยพาณิชย์	สาขาทนบุรีศรีสมุทร	เลขที่ ๓๓๗ - ๒๒๙ - ๖๐๙๒
๕. ธนาคารกสิกรไทย	สาขาทลาดสมุทรปราการ	เลขที่ ๓๖๐ - ๒ - ๓๗๕๐๑ - ๒

Fax รายชื่อผู้บริจาค และไปรษณีย์มาที่ ๐ ๒๗๐๒ ๗๓๕๓ อนุโมทนาสาธุ

• คนที่เบียดเบียนธรรมชาติคือคนส่วนใหญ่ของโลกนั่นแหละลูก มนุษย์เราเนี่ย เวลาเบียดเบียนโลกน่ากลัวมาก เพราะมีสมองที่พัฒนามากกว่าสัตว์อื่น จึงสามารถคิดวิธีเบียดเบียนโลกได้มาก โดยเฉพาะนักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ที่ไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม เช่นปัจจุบันมีนักวิทยาศาสตร์กลุ่มหนึ่งนำเทคโนโลยีขึ้นไปทำลายน้ำแข็งบนดวงจันทร์ นี่เป็นวิธีเบียดเบียนธรรมชาติที่ล้ำหน้ามาก และในที่สุดมนุษย์ก็ต้องได้รับผลกระทบจากการกระทำเหล่านี้อย่างแน่นอน เหมือนการใช้ยาฆ่าแมลงที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า ผู้คิดค้นสิ่งนั้นขึ้นมาต้องเป็นผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม จึงผลิตสิ่งทำลายสรรพชีวิตไปทั่ว และในที่สุดผลก็ย้อนกลับมาถึงมนุษย์ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับทุกคน ทั้งผู้บริโภค ผู้ใช้ยา ผู้เห็นดีด้วย ต้องได้รับความเดือดร้อนกันถ้วนหน้า

• ในเมื่อทำกรรมร่วมกันมา แล้วทำไมแต่ละคนถึงได้รับผลกระทบที่แตกต่างกัน ละคระ เช่น บ้างเสียชีวิต บ้างบาดเจ็บ บ้างก็ทรัพย์สินสูญหาย ฯลฯ

• เพราะแต่ละคนทำกรรมไว้ไม่เหมือนกัน เช่น บ้านหลังหนึ่งที่ถูกเก็ด ตอนที่เกิดสึนามิ แม้อันอื่นถูกน้ำพัดพาไปหมด แต่บ้านหลังนี้กลับเป็นเพียงหลังเดียวที่ยังคงอยู่ได้โดยไม่ได้รับความเสียหายใดๆ เรื่องอย่างนี้วิทยาศาสตร์อธิบายไม่ได้ บอกได้แค่ว่าเป็นความบังเอิญ แต่จริงๆ แล้วเป็นเพราะกฎแห่งกรรมที่เจ้าของบ้านหลังนี้ประพฤติแต่สิ่งที่เป็นกุศล

• อย่างนี้ใช้ไหมคะที่เขาเรียกว่า คนดีตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้

• ใช้เลยลูก เหมือนกรณีที่เครื่องบินตก ผู้โดยสารอื่นตายทั้งลำ เหลือเพียงเด็กทารกคนเดียวที่รอดตายได้อย่างปาฏิหาริย์ หรือคนที่ค้างอยู่ในซากตึกที่ถล่มลงมา เพราะแผ่นดินไหวเป็นสิบวันแต่ก็ยังไม่ตาย ทั้งๆ ที่วิทยาศาสตร์บอกว่าคนเราอดอาหารเพียงเจ็ดวันก็ตายแล้ว อย่างนี้วิทยาศาสตร์บอกว่าเป็นเรื่องบังเอิญ แต่จริงๆ เป็นเรื่องของกรรม

กรรมบางอย่างต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ คน เหมือนการล้อมอน หรือการทำสงคราม ที่ใช้คนคนเดียวทำไม่ได้ ต้องใช้คนมากมาย บางคราวเป็นหมื่นเป็นแสนคนจึงจะสำเร็จ การก่อกุศลกรรมร่วมกันจึงทำได้หลายรูปแบบและหลายระดับ ตั้งแต่เป็นผู้สั่ง เป็นผู้ลงมือ เป็นผู้สนับสนุน และแม้กระทั่งการเป็นผู้ร่วมเห็นดีด้วยก็ถือว่า

เป็นการร่วมกระบวนกรรมเช่นเดียวกัน เหมือนพระพุทธเจ้า ในอดีตชาติพระองค์เคยเกิดในหมู่บ้านชาวประมงที่หากินแบบมิฉฉาชีพด้วยการใช้ยาเบื่อใส่ลงไปในน้ำ แล้วตัวสัตว์น้ำที่ตายลอยขึ้นบนผิวน้ำไปขาย แม้พระองค์จะไม่ไต่ลงมือเบียดเบียนสัตว์เหล่านั้นด้วยตัวเอง เพียงแค่เห็นดีด้วย แต่ในชาติต่อๆ มาก็ต้องร่วมรับกรรมไปกับชาวประมงกลุ่มนั้น ซึ่งกลับมาเกิดเป็นพระญาติของพระองค์ในกรุงกบิลพัสดุ์ทั้งกลุ่ม และถูกกองทัพกรุงสาวัตถีโจมตีแล้วเผาเมืองจนเสียชีวิตเกือบทั้งหมด ยกเว้นแต่พระพุทธเจ้าเพียงพระองค์เดียว เพราะพระองค์เพียงแค่เห็นดีด้วยเท่านั้นมิได้ร่วมลงมือฆ่าสัตว์ จึงได้รับผลกระทบเพียงแค่อุญเฉยพระญาติไป

• อย่างนี้หมายความว่า ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นล้วนถูกกำหนดไว้หมดแล้วหรือคะอาจารย์ไม่อย่างนั้นผู้ที่ต้องได้รับผลกระทบจะไปรวมตัวอยู่ในสถานที่ที่จะเกิดภัยธรรมชาติพร้อมกันได้อย่างไรคะ

• สิ่งต่างๆ ล้วนถูกกำหนดไว้แล้วด้วยแรงกรรม แรงกรรมเป็นเครื่องจำแนกจัดสรร และผลักดันความเป็นไปของทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้

• ในกรณีที่ประเทศของเราอยู่ในช่วงที่มีความขัดแย้งกัน และมีกลุ่มคนที่คิดจะทำลายประเทศ คนทั้งประเทศย่อมต้องเห็นดีเห็นงามด้วยกับการต่อสู้ฆ่าฟันศัตรู แบบนี้จะถือเป็นการร่วมกระบวนกรรมไหมคะ

• ใช้สิลูก และในที่สุดทุกคนที่เห็นดีด้วยกับการรบราฆ่าฟันย่อมถูกแรงกรรมผลักดันให้ได้รับผลกระทบ เช่น ถูกระเบิดตาย ถูกยิงตาย ถูกลูกหลงตาย หรือได้รับความเดือดร้อนจากการต่อสู้นั้นไม่ทางใดก็ทางหนึ่งตามแต่ระดับและประเภทของกรรมที่ตนได้สร้างไว้

• โอ้โฮ กฎแห่งกรรมนี้เป็นเรื่องทีละเอียดอ่อน ชับซ้อน และน่ากลัวมากเลยนะคะอาจารย์

• ใช้สิลูก กฎแห่งกรรมเป็นกฎธรรมชาติอย่างหนึ่งที่มีอนุภาพที่สุด และบางครั้งก็รุนแรงยิ่งกว่ากฎธรรมชาติอื่นๆ เสียอีก เช่น แม้ธรรมชาติจะมีพันธุกรรมเป็นเครื่องกำหนดลักษณะของมนุษย์ แต่บางครั้งกรรมยังสามารถไปแทรกแซงการทำงานของกฎ

ทางพันธุกรรมได้ ยกตัวอย่างเช่น เด็กบางคนมีรอยแผลเป็นติดตัวมาตั้งแต่เกิด เพราะในอดีตชาติเคยถูกยิงเสียชีวิต นี่เรียกว่าแรงกรรมมีอิทธิพลเหนือดีเอ็นเอ

ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องฝึกจิตของเราให้เป็นผู้มีสติสัมปชัญญะอยู่เสมอ เพื่อให้รู้เท่าทันในทุกๆ พฤติกรรมของเรา ไม่ว่าจะป็นทางกาย วาจา หรือแม้กระทั่งใจ ไม่ให้เป็นไปทางที่เป็นอกุศล เพราะในที่สุดแล้ว ตราบใดที่ยังต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในสังสารวัฏนี้ สิ่งมีชีวิตทั้งหลายย่อมหลีกเลี่ยงกฎแห่งกรรมไปไม่พ้น เข้าใจนะลูก

- **เข้าใจแล้วค่ะอาจารย์ ต่อไปนี้ก่อนจะคิด จะพูด จะทำอะไร ขวัญคงต้องระมัดระวังให้มากขึ้นอีกหลายเท่าตัวเลยคะ** 🌀

ข่าวประชาสัมพันธ์งานแสดงธรรมของชมรมกัลยาณธรรม

๑. ขอเชิญร่วมเปิดโรงงานอาหารมือเช้าหรือมือกลางวัน เพื่อให้บริการอาหารเพียงพอแก่ผู้ฟังธรรมประมาณ ๕,๐๐๐ คน ท่านผู้มีจิตศรัทธาสนใจร่วมเป็นแนวหลังทางธรรม กรุณาติดต่อ ๐ ๒๗๐๒ ๗๓๕๓
๒. ขอความกรุณานำถุงผ้าใส่หนังสือธรรมบรรณาการที่แจกในงานชมรมฯ ทุกครั้ง หากท่านไม่ใช้แล้วกรุณานำมาคืนที่จุดรับบริจาคเงินในงานแสดงธรรม เพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป
๓. ท่านที่ต้องการบริจาคหนังสือของชมรมกัลยาณธรรม หรือหนังสือธรรมะที่มีประโยชน์ มีจุดรับบริจาคในงาน เพื่อชมรมฯ จะได้นำไปบริจาคเข้ายังห้องสมุด และในจุดที่ขาดแคลนหนังสือต่อไป
๔. ในงานแสดงธรรมแต่ละครั้ง ชมรมฯ ขอรับบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว เพื่อช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุต่อไป
๕. **รับสมัครเพื่อนร่วมอุดมการณ์ - แนวหลังทางธรรมร่วมใจสละแรงกายแรงใจ** เพื่อรับใช้พระศาสนาและพัฒนาสังคม

• • • www.kanlayanarat.com • • •

อนุโมทนาเจ้าภาพในงานแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรม ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓

๑. **เจ้าภาพค่านั่งสวดเป็นธรรมทาน**
 - คุณเปรี๊ยานุช ศิลภาภรณ์
 - คุณวรลักษณ์-คุณสมมติ-คุณสุนันฐาสุขสมัย
 - คุณพ่อธรรมชัชวาล-คุณแม่พรรณิ คำดา
 - คุณแม่มีวัน สุขสมัย
 - คุณสมศักดิ์ ศรีสุทัศน์กุล
 - คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
 - ครอบครัวบุญเยี่ยมย์
 - คุณศรีสวรรค์ สุนทรานันท์
 - คุณเอกชัย ดีรุ่งโรจน์
 - คุณณเพ็ญพร พึ่งขจร
 - คุณพ่อว่อง ก้องสกุลและครอบครัวจ.ตรัง
 - คุณสมเกียรติ - คุณระริน - ด.ญ.พรนภา ศรีสุภากรกุล และพนักงานบริษัทอุทัยธานี ชูชูกิจจำกัด จ.อุทัยธานี
 - คุณพัลลภ-คุณวัลรัตน์ สร้อยเพชร
 - คุณเมษุรี ตัลยารักษ์ และเพื่อนๆ
 - คุณสุนทร วัฒนะพันธ์
 - คุณพัชรินทร์ สายสังข์
 - คุณรุจิรา สาธิตภัทร
 - คุณเสถียร ต้นบุญเต็ม
 - คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
 - คุณกุลนิษฐ์ สุทวีปราโมชานนท์
 - คุณไชยชัย - คุณณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
 - คุณแฉ่งน้อย จามรมาร
 - คุณวิรัช รัตนรังสีโรจน์
 - คุณธนวัฒน์ - คุณระวีวรรณ - ด.ญ.จินต์ภาณี - ด.ช.ปณิตธร ดวงอุดม
 - พ.ต.อ.บุญเสริม - คุณยุพดี ศรีชมภู
 - คุณทิพวรรณ สุวรรณศิริ และครอบครัว
 - คุณศิริจันทร์ พรหมสุวรรณศิริ
 - คุณณัสนันท์ ลิ้มพิพัฒนชัย
 - คุณแวสารัช พงศ์พาชานาญเวช
 - คุณนิตยาชล พงศ์พาชานาญเวช
 - คุณเนี่ยดา พงศ์พาชานาญเวช
 - คุณสมสุข - คุณสุภาวาท ศาสตร์ และครอบครัว
 - คุณสมานศรี คำสมาน
 - คุณพานิช เฮงรุ่ง และครอบครัว
 - ครอบครัวค่ายแสง
 - คุณยุพิน เกื้อนอิม
 - คุณภาวณา เดชนิม
 - แม่ชียงค์ วัชรปวิวาส
 - ครอบครัวนิพัทธ์กุศล
 - ครอบครัวนามสุบิน
 - คุณธันย์จิรา ธนดิลกกิตติพงศ์
 - คุณชนิตรา สิทธิโส
 - คุณเพียงจันทร์ ทองเคียน
 - คุณสุนทร กองทรัพย์
 - คุณวรรณวิมล งามจิตอนันต์
 - คุณปัทมาสน์ ศิลภาภรณ์
 - คุณพัฒนภักดิ์ วิศุทธิเมธ
 - อาม่าเสียมฮั่ว แซ่ลี
 - คุณธฤต วิศุทธิเมธ
 - คุณปถุณ วิศุทธิเมธ
 - คุณเมธีรัตน์ ภาณุภาค
 - คณะศรัทธากัลยาณธรรมจาก USA
 - คุณพิชัย สุภาพงษ์ และครอบครัว
 - คุณนพพร สุดแดง
 - นพ.ทรงคุณ - คุณนพวรรณ - คุณร่มบุญ อุดมสิน
 - คุณอาภรณ์ ณ มหาไชย
 - คุณมินตรา มั่นถึง
 - คุณแสงเดือน พุทธรักษา
 - คุณปณิตา เล็กมณี
 - คุณศิรินุช ปวีณพร
 - คุณคันธยา ปวีณพร
 - คุณธรรมิกา ทรายศรี
 - คุณวรรณภา กิตมหาคุณ
 - คุณชญัญญ์ปัญญ ลิขิตลายชน
 - คุณสุธารัตน์ - คุณอรณิชา องอาจพันธุ์ชัย
 - คุณนพพร รพ.สมุทรปราการ
 - คุณภาวริศา ศรีชมพู
 - คุณชุตินา ทิศทอง
 - คุณรุ่งทิภา วิทยาพิทักษ์วงศ์
 - คุณพิททวรรณ บุญใหญ่
 - คุณอริสา ยามา
 - คุณจำเรียง เรืองรุ่ง
 - คุณรัศมี ศุภศิริ
 - คุณสุกัญญา กางงานอันวิจิตร

- คุณวิชาญ - คุณพรทิพย์ คล่องแคล่ว
- คุณสุนทรี จรรโลงบุตร
- คุณวาสนา (ไม่ทราบนามสกุล)
- ร้านารภัทร ปากน้ำ
- คุณสุทธิวรรณ ค็อกซ์
- อุทิศให้คุณพ่อมานพ - คุณแม่ปสร วรอุไร
- รศ.วรรณพร วนิชชาอนุการ
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกาวาณิช
- คุณฉัตรชัย - คุณดูจรรย์นี้ วิศวจรรยา
- คุณสุรเดช - คุณมธุรส เตชะศรีสุขโข
- คุณแม่ทองอยู่ สัมเขี้ยว
- คุณกมลวรรณ การิเวท
- คุณชญาดา คงสวัสดิ์ศักดิ์
- ร้านศรีพัฒนา
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๒. เจ้าภาพค่าผลิตซีดีแจกเป็นธรรมทาน

- คุณสมหมาย เต็มประสิทธิ์ศักดิ์
- คุณมารินทร์ธร อัครวุฒิกุลภัทร
- คุณจันทร์ ทอญเย็น และครอบครัว
- คุณสมศักดิ์ ศรีสุทัศน์กุล
- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ จันทร์วิวัฒน์กุล
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิต
- คุณแพทย์พร พุ่งขจร
- คุณสุนีย์ แสงอรุณ
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์
- คุณพัชรินทร์ สายสังข์
- คุณรุจิรา สาทิตภัทร
- คุณสิริกร ตันบุญเต็ม
- คุณกุลนิษฐ์ สุทวิปราโมชานนท์
- คุณแม่ทองอยู่ จามรมา
- คุณสุนันทา ตรีวัฒนา
- คุณมาลินี บุญชูใจ
- คุณสุริสา อมาตยกุล
- คุณธวัช - คุณธำนิ วรากล และครอบครัว
- ทพญ.ลัดดา บุญชูใจ
- คุณคำแก้ว เทพวงศ์
- คุณจิราภรณ์ ตรีวัฒนา
- คุณพ่อน้ำชัย - คุณกมลวรรณ บุญชูใจ และครอบครัว
- คุณศุภชัย ผ่านเจริญถาวร
- คุณวิจิต ตั้งสุขนรินทร์

- คุณศิริพงษ์ กมลชัยวานิช
- คุณเฉลิมพันธุ์ สัมครพันธุ์
- คุณนิตยาชน พงศ์พาชานาญเวช
- คุณนิตยา พงศ์พาชานาญเวช
- คุณสมสุข - คุณสุภาว เศวตรัตนเสถียร และครอบครัว
- คุณพานิช เฮงรุ่ง และครอบครัว
- คุณวีระ ภัทรวางกูร
- คุณธเนศ - คุณชัยสิทธิ์ - คุณพรพิมล - คุณสมบุญ ภัทรวางกูร
- คุณสุกัญญา อัครวงศ์ไพศาล
- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- อ.สาลี สุภาภรณ์
- พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
- คณะครุศึกษาศาสตร์จาก USA
- คุณวรรณมา กิตติมหาคุณ
- คุณประอรพรรณ ชัยสถาวรวงศ์
- คุณวาสนา - คุณสังวาล สีโสง
- คุณเกษิษฐ์ - ด.ญ.อภิภา - ด.ญ.ลลิตารัตน์ สีโสง
- คุณสมพิศ - คุณประสาร - คุณวารภรณ์ - คุณอสมมา เขาวราช
- คุณบัว - คุณเสาวลักษณ์ เพียงอภิชาติ
- คุณณรงค์ฤทธิ์ - คุณรัชดา - ด.ช.นพพรช อุปภัมภ์
- ร้านารภัทร ปากน้ำ และญาติมิตร
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๓. เจ้าภาพค่าเดินทางดร.สนอง วรอุไร

- คุณจินดารัตน์ คุณทวีลาภ
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณสมมติ - คุณนวลลักษณ์ - คุณสุนันฐา - คุณแม่มีวัน สุขสมัย
- คุณพ่อธรรมรักษ์ - คุณแม่พรรณิ คำดา
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณพิสิษฐ์ - คุณธวัลรัตน์ สร้อยเพชร
- คุณสมเกียรติ - คุณระริน - ด.ญ.พรรณภา ศรีสุภกรกุล และพนักงานบริษัทซูซูที่จำกัด จ.อุทัยธานี
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณไชยชัย-คุณณัฐภัทร กิจเกษมทิวสิน
- คุณแม่ทองอยู่ จามรมา
- คุณปัฐพรพรรณ ชัยบุญญาสุรัตน์
- คุณกมลพร เขียงเงิน

- พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
- คุณพ่อวงศ์ ก้องสกุล และคณะจังหวัดตรัง
- คุณวิภาพร ติระศิริชัย
- คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ และครอบครัว
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๔. ค่าเดินทางหลวงพ่อ วิจิตตมโม่

- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณสมมติ - คุณนวลลักษณ์ - คุณสุนันฐา - คุณแม่มีวัน สุขสมัย
- คุณพ่อธรรมรักษ์ - คุณแม่พรรณิ คำดา
- คุณสมศักดิ์ ศรีสุทัศน์กุล
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณมานี รังสิโรภาส
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิต
- คุณสมหมาย เต็มประสิทธิ์ศักดิ์
- คุณมารินทร์ธร อัครวุฒิกุลภัทร
- คุณสุนีย์ แสงอรุณ
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณแม่ทองอยู่ จามรมา
- พ.ต.อ.บุญเสริม-คุณยุพดี ศรีชมภู
- คุณเฉลิมพันธุ์ สัมครพันธุ์
- คุณปัฐพรพรรณ ชัยบุญญาสุรัตน์
- ร้านวิสูตรอะไหล่ บางมูลนาก
- คุณสุภาวรัตน์ วงจินดา
- คุณพัชรา วิศุทธิเมธ
- พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
- คุณทวีสุข อุยสุย
- คุณวรรณมา กิตติมหาคุณ
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๕. เจ้าภาพค่าเดินทางหลวงพ่อคำเขียน สุวณโณ

- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- ครอบครัวบุญสมัย
- คุณมานี รังสิโรภาส
- คุณแพทย์พร พุ่งขจร
- คุณพิสิษฐ์ - คุณธวัลรัตน์ สร้อยเพชร
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์
- คุณพัชรินทร์ สายสังข์

- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณประไพศรี วัฒนาธรรมศิริ
- คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณแม่ทองอยู่ จามรมา
- คุณธนวัฒน์ - คุณระวีวรรณ - ด.ญ.จินต์ภานี - ด.ช.ปิ่นนธร ดวงอุดม
- คุณทวีวรรณ สุวรรณศิริ และครอบครัว
- คุณวิไลวรรณ - คุณพิพัฒน์ จตุรภัทรพงศ์
- คุณศรีวรรณ สุขแสนไกรศรี และครอบครัว
- คุณจำรัสลักษณ์ ชัยบุญนวล
- คุณนพวรรณ ซาติปัญชาชัย
- อ.สาลี สุภาภรณ์
- พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
- คุณอภาภรณ์ ณ มหาไชย
- คุณเมตตา มั่นถึง
- คุณแสงเดือน พุทธรักษา
- คุณปณิตา เล็กมณี
- คุณศิรินุช ปวีณพร
- คุณศันสยา ปวีณพร
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๖. เจ้าภาพค่าเดินทางพระอาจารย์พุทธศาสตร์

พุทธาจาโร

- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณดารณี พวงนเจริญ
- คุณปัทมพร แสงสินธุ์
- คุณสริณบูรณี ศุภประภากร
- คุณธีรยา แสงสินธุ์
- คุณปรารถนา รัตนพันธ์
- คุณสุขสวัสดิ์ สกุลทองใบ
- คุณภาวณา กัลปปนา
- คุณไพบุลย์ อัครเวศวิทยา
- คุณพิสิษฐ์ - คุณธวัลรัตน์ สร้อยเพชร
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณแม่ทองอยู่ จามรมา
- คุณสมใจ ทองศิริ
- นพ.ทรงคุณ - คุณนพวรรณ - คุณรมบุญ อุดมสิน

- คุณสุกัญญา การงานอันวิจิตร
- คุณประอรพรรณ ชัยสถาวรวงศ์
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๗. เจ้าภาพค่าถวายสังฆทานถวายองค์บรรยาย

- คุณสมมติติ - คุณวรลักษณ์ - คุณสุนันฎฐา - คุณแม่มีวัน สมสมัย
- คุณพ่อธรรมรัชต์ - คุณแม่พรรณณี คำดา
- คุณพิชัย - คุณเมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ จันทร์วัชรังกุล
- คุณมานี รังสิโรภาส
- คุณแพญพร พุ่งขจร
- คุณพ่อว่อง ก้องสกุล และครอบครัวจ.ตรัง
- คุณสมเกียรติ - คุณระวี - ด.ญ.พรนภา ศรีสุภกรกุล และพนักงานบริษัทอุทัยธานีซูซูกิ จำกัด จ.อุทัยธานี
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์
- คุณพัชรินทร์ สายสังข์
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณโชคชัย - คุณณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
- คุณวัฒนา - คุณเกิตติศักดิ์ มีประทีป
- คุณเน่งน้อย จามรมาน
- คุณแสงจันทร์ คำปาแฝง
- คุณทิพวรรณ สุวรรณศิริ และครอบครัว
- ลูกหลานคุณพ่อเป่งไฮ้ - คุณแม่พร้อม บางมูลนาก
- คุณศิริจันทร์ พรหมสุวรรณศิริ
- คุณธนวัฒน์ - คุณระวีวรรณ - ด.ญ.จินต์ภาณี - ด.ช.ปภัณธร ดวงอุดม
- คุณนิรมล วัฒนวิสิษฐ์
- ครอบครัวค่ายแสง
- คุณประวีณา อาจศิริ และครอบครัว
- คุณจักรกฤษณ์ ศรีโม
- คุณธัญชธรณ์ ลีลาพฤกษ์
- คุณปฤถณ วิศุทธิเมธ
- คุณพริษา วิศุทธิเมธ
- คุณเพ็ญภาค วิศุทธิเมธ
- คุณธฤต วิศุทธิเมธ
- พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
- อ.สาลี สุภาภรณ์
- คุณเมณิรัตน์ ภาณภาค
- คณะศรัทธากัลยาณธรรมจาก USA
- คุณนพพร สุดแดง และครอบครัว

- นพ.ทรงคุณ - คุณนพวรรณ - คุณร่มบุญ อุดมสิน
- คุณพ่อประเสริฐ ติระศิริชัย (อุทิศให้คุณแม่ ธาณรัตน์)
- คุณชุตินา ทิศทอง
- คุณรุ่งทิวา วิทยาทักษ์วงศ์
- คุณพัทธวรรณ บุญใหญ่
- คุณอริสา ยามา
- คุณจำเรียง เรืองรุ่ง
- คุณฉัตรชัย - คุณนุจรินทร์ วิศวจรรยา
- คุณแม่ทองอยู่ สัมเขียว
- คุณสุรเดช - คุณมธุรส เตชะศรีสุขโซ
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๘. เจ้าภาพค่าภัตตาหารถวายพระสงฆ์องค์บรรยาย

- คุณเกษณี ชโลธร
- คุณทองคำ ลิมประภัสสร
- คุณศรีนยา ชโลธร
- คุณไพโรหิฎฐ ทยาภูมิพิพัฒน์
- คุณจินดารัตน์ คุณเทวีลาภ
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณสมมติติ - คุณวรลักษณ์ - คุณสุนันฎฐา - คุณแม่มีวัน สุขสมัย
- คุณพ่อธรรมรัชต์ - คุณแม่พรรณณี คำดา
- คุณสมหมาย เต็มประสิทธิ์ศักดิ์
- คุณภรินทร์ธร อัครวุฒิกุลภัทร
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิต
- คุณวนิดา ชัยชโลธร
- คุณจงรัก สุพรรณกุล
- คุณสมหมาย เต็มประสิทธิ์ศักดิ์
- คุณภรินทร์ธร อัครวุฒิกุลภัทร
- คุณสุนีย์ แสงอรุณ
- คุณสมศรี มณีรัตน์สกุล
- คุณมยุรี ตัลยารักษ์ และคณะเพื่อน
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณเป็จจู แซ่ลี
- คุณโชคชัย - คุณณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
- คุณเน่งน้อย จามรมาน
- คุณนิรมล วัฒนวิสิษฐ์
- คุณเป็ฐพรรณ ชัยบุญญาสุรัตน์
- คุณสมสุข - คุณสุภาว เศวตรัตนเสถียร และครอบครัว
- คุณสุภาวรัตน์ วัจจินดา

- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณธีรพล เปาเงิน และครอบครัว
- พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
- คุณวีระ ภัทรวรางกูร และครอบครัว
- คุณสุกัญญา อัครพงศ์ไพศาล และครอบครัว
- คณะศรัทธากัลยาณธรรมจาก USA
- นพ.ทรงคุณ - คุณนพวรรณ - คุณร่มบุญ อุดมสิน
- คุณวันชัย แก้วสุวรรณ
- คุณฉวีพรรณ ภูทอง และครอบครัว
- คุณวรรณภา วัฒนาศิบัติ
- คุณอำนาจ ลิมปิสูต
- คุณรัศมี ศุภศิริ
- คุณเหรียญชัย พวงเพ็ชร
- คุณภาวริศา ศรีชมพู่
- คุณบุญจวรรณ - คุณสุจฉายเวท ธีระศิลป์
- คุณพรณินภา โรจน์ฐิติกุล
- คุณฉัตรชัย - คุณนุจรินทร์ วิศวจรรยา
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๙. เจ้าภาพค่าน้ำดื่ม - น้ำชา - กาแฟ - ซุป - น้ำเต้าหู้ - โอวัลติน

- คุณสมมติติ - คุณวรลักษณ์ - คุณสุนันฎฐา - คุณแม่มีวัน สุขสมัย
- คุณพ่อธรรมรัชต์ - คุณแม่พรรณณี คำดา
- คุณสุรพล แสนยม
- คุณเสาวลักษณ์ จำปีแขก
- คุณเอกชัย ตีรุ่งโรจน์
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์
- คุณพัชรินทร์ สายสังข์
- คุณพานิช เฮงรุ่ง และครอบครัว
- พ.ต.อ.บุญเสริม - คุณยุพดี ศรีชมพู่
- คุณกมลพร เขียงเงิน
- คุณชนิตรา สิทธิโส
- คุณวีรภัทร ลิ้มบุญย์
- คุณฉัตรชัย - คุณนุจรินทร์ วิศวจรรยา
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ ธรรมกาวนิช
- พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
- ด.ญ.รินลดา ติระศิริชัย
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา
- คุณประโยชน์ กัลนกรอง
- คุณกัญญา นพศรี
- คุณจิราพรรณ ประภาพรสุข
- คุณชาญชัย เลหาวัฒนภิญโญ

- คุณเสาวนีย์ เกียรติสิงห์นคร
- คุณสุปริดา โชติพงษ์
- คุณกาญจณี ส่ามาเงิน
- คุณจามจรี พันธุมวิษ
- คุณพริษา พุฒตาล
- ครอบครัวรัศมิภุติ
- คุณสันติ พุ่มกระจำง
- คุณดารณี ลีลาภัทร์ และครอบครัว
- ครอบครัวเงาวิริยะศิริพงศ์
- คุณอนิวรรณ - วรรณทนา ลีลาภัทร์ และครอบครัว
- คุณแม่ชูชม แซ่ตั้ง - นพ.ทรงคุณ - คุณร่มบุญ อุดมสิน และคุณนพวรรณ แซ่ใจ้ว ปริจาคนำ ติม ๑,๐๐๐ ถ้วย

รายชื่อเจ้าภาพน้ำเต้าหู้ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓

๑. บจก.ซงโค วิศวกรรม
๒. คุณไพรัช คำประมุขและครอบครัว
๓. คุณพรศักดิ์ ชัยวัฒน์ชยา
๔. คุณเปcker ชินหงส์และคุณปานีดา ทันมา
๕. คุณภาคกรณ์ รุจาธนันท์
๖. คุณใหม่
๗. คุณวลีพร-คุณภาควัฒร์-น้องมีน-น้องมายด์
๘. ครอบครัววชิราชนก

๑๐. เจ้าภาพค่าเช่ารถสุขาเอกชนจำนวน ๕ คัน

- คุณสมศักดิ์ ศรีสุทัศน์กุล
- คุณพิชัย - คุณเมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ จันทร์วัชรังกุล
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์
- คุณพัชรินทร์ สายสังข์
- คุณประไพศรี วัฒนาธรรมศิริ
- คุณเน่งน้อย จามรมาน
- คุณสุภัทรา ศรีพัฒนกุลขจร
- คุณเป็ฐพรรณ ชัยบุญญาสุรัตน์
- ครอบครัวค่ายแสง
- คุณสุภาวรัตน์ วัจจินดา
- คุณวีไลวรรณ-คุณพิพัฒน์ จตุรภัทรวงศ์
- คุณศรีวรรณ สุขแสนไกรศรี และครอบครัว
- คุณจำรัสลักษณ์ ขวัญนวล
- คุณจิตต์โสภี ทองเถา
- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณเป็มหาสน์ ศิลวิภาพร

- คุณนพพร สุดแดง และครอบครัว
- คุณศิริพรรณ นักร้อง
- คุณนพวรรณชาติบัญชาชัย
- คุณอมร ตีระศิริชัย
- คุณชาญชัย - คุณเบญจมาศ เกียรติไกรกังวาน
- คุณพรชัย - คุณสุภัทรา ศรีประเสริฐ
- คุณปิ่นทारीย์ - คุณนวรรตน์ จิตรไครครวญ
- ครอบครัววงศ์สวัสดิ์ศักดิ์ - ตรรกวาณิช
- คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ
- คุณอัสพร ตังมโนกุล
- คุณธนาภรณ์ เตชะสิริไพศาล
- คุณนั้ตรชัย - คุณดุจดนันทน์ วิศวจรรยา
- รศ.วรรณพร วณิชชานุกร
- รศ.เกสียพันธ์ ชจรมดุงกิตติ
- คุณสุรเดช-คุณเมธวรส เตชะศรีสุขโข
- คุณแม่ทองอยู่ สัมเขียว
- ครอบครัวลิมอรุณ
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๑๑. เจ้าภาพค่าดอกไม้ - พวงมาลัยประดับหอประชุม และเวที

- คุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองกุล โลหารักษ์ และครอบครัว (เป็นเจ้าภาพหลัก)
- คุณศิรินันท์ เพ็ชร์โสภณ
- คุณแฉ่งน้อย จามรมาน

อนุโมทนากับทีมงานจัดดอกไม้ประดับเวที และหอประชุม

- คุณดิศพร เอฟเฟนดี้ จากวัดปริวาส
- คุณวุฒิชัย ปลุปลั่ง จาการ.อาชีวศึกษาเสาวภา
- คุณเมวดี สิ้นสุวรรณเมธี จาการ.อาชีวศึกษาเสาวภา
- ขออนุโมทนา คุณศรีสวรรค์ สุนทรานันท์ จัดทำดอกไม้ตัดเลื้อย
- ขออนุโมทนาคุณณัฐวดี พิพิชวินชการ บริจาค พวงมาลัยขาววง ถวายองค์พระยาย

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ร่วมจัดดอกไม้ทุกท่านที่มีได้เอื้อนมา

๑๒. เจ้าภาพค่าเช่าโทรทัศน์-เครื่องเสียง

- ครอบครัวบุญชัย
- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ จันทร์วัชรังกุล

- คุณเอกชัย ตีรุ่งโรจน์
- คุณเมยรี ตัลยารักษ์ และคณะเพื่อนๆ
- คุณแฉ่งน้อย จามรมาน
- คุณมนตรี จึงมานะกิจ
- คุณสุภัทรา ศรีพัฒนากุลขจร
- ลูกหลานคุณพ่อเตี้ยซึ้ง - คุณแม่เซียงเง็ก บางมูลนาก
- คุณแม่ลักขมี โชคชัยวัฒนพร และครอบครัว
- คุณกมลพร เชียงฉิน
- คุณเมธีรัตน์ ภาณุภาค
- คุณชุมศรี แซ่ลี
- คณะครุฑราชชมรมกัลยาณธรรมในสหรัฐอเมริกา
- คุณวรรณมา กิติมหาคุณ
- คุณประอรพรรณ ชัยสถารวงศ์
- คุณณรงค์ฤทธิ์ - คุณรัชดา - ด.ช.นพพรชอุปถัมภ์
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๑๓. เจ้าภาพค่าอาหารผู้ฟังธรรมและทีมงานด้วย

- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
- อ.จันทรา ทองเคียน และครอบครัว
- ครอบครัวบุญชัย
- คุณวนิดา ชัยชโลธร
- คุณรัชชัย เกื้อกุลกิจเจริญ
- คุณจงรัก สุพรรณกุล
- คุณพ่อว่อง ก้องสกุล และครอบครัวจ.ตรัง
- คุณสมเกียรติ - คุณระริน - ด.ญ.พรณา ศรีสุภกรกุล และพนักงาน บ.อุทัยธานีซูซูกิจจำกัด จ.อุทัยธานี
- คุณพิสิษฐ์ - คุณฉวีรัตน์ สร้อยเพชร
- คุณกัญจน์ณัฐ เทอญชูชีพ
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์
- คุณพัชรินทร์ สายสังข์
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณกุลนิษฐ์ สุวิปราโมธานนท์
- คุณแฉ่งน้อย จามรมาน
- ครอบครัวสังข์มิตรักษ์
- คุณเฉลิมพันธ์ุ สัมครพันธ์ุ
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณรัชดา ผ่านเจริญถาวร
- คุณเวสาลี พงศ์พาชานาญเวช
- คุณนิตยาชล พงศ์พาชานาญเวช

- คุณเนียดา พงศ์พาชานาญเวช
- คุณกมลพร เชียงฉิน
- คุณชนิตรา ลิทธิโส
- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณสุนทร กองทรัพย์
- คุณเมธีรัตน์ ภาณุภาค
- พลเอกสมหวัง ย์บุญสุทธิ
- อ.สาตี สุภาภรณ์
- คุณชุมศรี แซ่ลี
- คุณธีรพล เปาจีน และครอบครัว
- ครอบครัววงศ์สวัสดิ์ศักดิ์ - ตรรกวาณิช
- ครอบครัวคุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองกุล โลหารักษ์พงษ์
- คุณพิชัย สุภาพงษ์ และครอบครัว
- คุณนพพร สุดแดง และครอบครัว
- นพ.ทรงคุณ-คุณนพวรรณ-คุณร่วมบุญ อุดมสิน
- คุณชุตินา ทิศทอง
- คุณรุ่งทิวา วิทยาพิทักษ์วงศ์
- คุณพัชรวรรณ บุญใหญ่
- คุณอริสา ยามา
- คุณจำเรียง เรืองรุ่ง
- คุณรัศมี ศุภศรี
- คุณอนุศักดิ์ - คุณรำไพ รุ่งรัตนอุบล
- คุณวงศ์ แซ่ว่อง
- คุณนิภา วงศ์วิภัยกุล
- คุณอานภาพ ทัดพิทักษ์กุล
- คุณवासนา
- ร้านภัทร ปากน้ำ
- สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มธ.
- เงินเหลือจากงานแสดงธรรมครั้งที่ ๑๔
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๑๔. เจ้าภาพค่าแรงแรงงานโยธา

- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ จันทร์วัชรังกุล
- คุณเมยรี ตัลยารักษ์ และคณะ
- คุณชมพูนิตย์ อุปนิสากร
- คุณวรรณมา จรัสสัญญากุล
- คุณพานิช เฮงรุ่ง และครอบครัว
- คณะครุฑราชชมรมกัลยาณธรรมจากอเมริกา
- คุณณรงค์ฤทธิ์ - คุณรัชดา - ด.ช.นพพรชอุปถัมภ์

๑๕. เจ้าภาพค่าเช่าพัดลมไอน้ำ ๑๐ เครื่อง

- คุณณัฐจักร หริพจน์ทวีกุล และครอบครัว
- คุณวุฒิกร หริพจน์ทวีกุล และครอบครัว
- คุณธนายุทธ สิริฐานานนท์
- อ.ดร.ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณอภาภมาศ สิริฐานานนท์
- คุณสุภาวรัตน์ วัจจินดา
- คุณสุพร-คุณจรัสพร ฤทธาภรณ์

ขออนุโมทนาคุณเอกชัย ตีรุ่งโรจน์ อนุเคราะห์ให้ยืมพัดลมไอน้ำ ๑ ตัว

๑๖. เจ้าภาพค่าอาหารทีมงาน

- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ จันทร์วัชรังกุล
- คุณรัตนมา เอื้อจิตรบำรุง
- คุณปัทมาสน์ ศิลวภาพร
- คุณพิชัย สุภาพงษ์และครอบครัว
- พ.ต.อ.บุญเสริม - คุณยุพดี ศรีชมภู และครอบครัว
- คณะครุฑราชกัลยาณธรรมจากอเมริกา

๑๗. เจ้าภาพค่าสถานที่จัดงาน

- กราบขอบพระคุณ **ดร.สาธิต พุทธิชัยยงค์** ท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ให้ความอนุเคราะห์หอประชุม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ และทั้งอำนวยความสะดวกทุกประการ รวมทั้งระบบถ่ายทอดสดทางอินเทอร์เน็ตผ่าน server ของมหาวิทยาลัย

๑๘. เจ้าภาพค่าเดินเท้าไป

- กราบอนุโมทนาบุญ **พรไพศาลผ้าใบ** โดยคุณปกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ ที่ให้ความเมตตาอนุเคราะห์แก่ชมรมกัลยาณธรรมมาโดยตลอด โดยให้บริการตัดตั้งเดินเท้าไปจำนวน ๒๓ หลัง โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น
- กราบขอบพระคุณ**คุณแม่จิวพรรณ ภูทอง** อนุเคราะห์เดินเท้าไป ๓๗/๓ จำนวน ๑ เดิน
- กราบขอบพระคุณ**คุณเชษฐี ตรีกรวณิช** อนุเคราะห์เดินเท้าไป ๓๗/๓ จำนวน ๒ เดิน

๑๙. เจ้าภาพรถขยะ กทม. จำนวน ๒ คัน

- กราบอนุโมทนาคุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุก โลหาคาร์พงศ์ และครอบครัว ช่วยเป็นเจ้าภาพและช่วยติดต่อประสานงาน

๒๐. แก้วอี๊พลาสติก ๒๒๐๐ ตัว

- กราบอนุโมทนาบุญและกราบขอบพระคุณเจ้าพระพิพิธพัฒนากร เจ้าอาวาสวัดปริวาส และพระปลัดบุญเรือง ปุณณวโร ผู้ช่วยเจ้าอาวาส ที่ให้ความอนุเคราะห์แก้วอี๊ จำนวน ๑,๕๐๐ ตัว (ประสานงานโดยคุณสมจิตต์ ครองมงคลกุล)
- กราบอนุโมทนาบุญท่านเจ้าอาวาสวัดด่าน ให้ความอนุเคราะห์แก้วอี๊จำนวน ๗๐๐ ตัว

๒๑. ระบบไฟฟ้าโรงงาน

- กราบขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพิตรพิมุขมหาเมฆ เอื้อเพื่ออุปกรณ์และช่วยติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าตามเต็นท์
- กราบอนุโมทนาบุญ บริษัทชงโควิศวกรรม จำกัดเอื้อเพื่ออุปกรณ์และช่วยติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าและจัดทีมช่างอิเล็กทรอนิกส์ประจำตลอดงาน

๒๒. พัฒนธรรมดำนาน ๓๐ ตัว

- กราบขอบพระคุณผู้มีอุปการคุณดังนี้
- ท่านเจ้าอาวาสวัดด่านสำโรง อนุเคราะห์ ๘ เครื่อง
 - ท่านเจ้าอาวาสวัดหนามแดง อนุเคราะห์ ๘ เครื่อง
 - ท่านเจ้าอาวาสวัดปริวาส อนุเคราะห์ ๗ เครื่อง
 - มทร.กรุงเทพ บพิตรพิมุขมหาเมฆ อนุเคราะห์ ๗ เครื่อง

๒๓. รถบรรทุกอาสาของธรรมทาน

- บริษัทแสงเจริญพัฒนาเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด โดยคุณสันติ-คุณนิสระ-คุณสุชาติ ศิริวงศ์ วัฒนา ให้ความอนุเคราะห์รถบรรทุกหกล้อ ๑ คัน และรถบรรทุก ๔ ล้อใหญ่ ๑ คันและพนักงาน ๑๐ คน
- หจก.สหรุ่งกิจโลหะ โดยคุณวีระ ภัทรวรางกูร และคุณสุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล อนุเคราะห์รถบรรทุกหกล้อ ๑ คัน

- บ.ชุมทองอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำกัด โดยคุณพ่อไพบูลย์ พิทยชนากุล อนุเคราะห์รถบรรทุก ๑ คัน และส่งพนักงานมาช่วยจัดสถานที่ ๔ คน
- บ.อินเตอร์บีโตรเลียม จำกัด โดยคุณเชษฐ ธรรมกานิช อนุเคราะห์รถกระบะ ๒ คัน และพนักงานมาช่วยจัดสถานที่และขนของ ๑๐ คน
- ขอบคุณ บริษัทฮิสเทิร์นโพลีแพค จำกัด อนุเคราะห์รถบรรทุกหกล้อใหญ่จำนวน ๑ คัน
- บ.สตาร์ครีฟ โปรดักชั่น จำกัด โดยคุณธีรพล เปาจีน พร้อมทีมงานช่วยทำอาหารและจัดสถานที่ ๑๐ คน
- บ.ชงโควิศวกรรม พร้อมทีมงานและรถบริการ
- บ.วี.ที.การ์เมนท์ จำกัด
- คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง อนุเคราะห์รถสองแถว ๒ คัน พร้อมทีมงาน
- คุณมาโนชญ์ จารุชัยมนตรี
- คุณสรวิวัฒน์ เจนกิจจาไพบูลย์
- ด.ต.อาทิตย์ วัฒนปฤดา
- กราบขออภัย หากเอ่ยนามไม่ครบถ้วน ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านนำใจของท่าน

๒๔. พยาบาลจากโรงพยาบาลสมุทรปราการ

- กราบขอบพระคุณ นายแพทย์วีรศักดิ์ เกียรติผดุงกุล ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ ที่กรุณาอนุมัติพยาบาลอาสา เพื่อดูแลตรวจสุขภาพเฝ้าเบื้องต้นและดูแลความเจ็บป่วยฉุกเฉินแก่ทีมงานและผู้เข้าฟังธรรม

รายนามพยาบาลอาสาที่มีดังนี้

๑. คุณประไพศรี วัฒนาศรมศิริ (หัวหน้าทีม)
๒. คุณประไพ รุ่งรัตนอุบล
๓. คุณศิริพรรณ นักร้อง
๔. คุณลดดาวัลย์ สามิภักดิ์
๕. คุณสุนันทา ตันทสุวรรณ
๖. คุณวันเพ็ญ เพชรรักษ์
๗. คุณพิบูล จันทร์เจริญกิจ
๘. คุณจันทิมา สกุลภักดิ์
๙. คุณอรุณ ไยศิริ

๒๕. โต๊ะขาว ๙๐ ตัว

- กราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพกรุณาให้ความอนุเคราะห์

๒๖. ตู้รับบริจาคเงิน บริจาคโดย

- รศ.วราวรรณ วิชาชาญกร
- ครอบครัววงสวัสดิ์ศักดิ์ - ธรรมกานิช
- ครอบครัวล้วนพิชญ์พงศ์
- ครอบครัวเทนพิทักษ์
- ครอบครัวเอกสิทธิ์พงษ์

๒๗. เครื่องนับเงินและเครื่องคิดเงิน

- อนุโมทนาบุญ ครอบครัววงสวัสดิ์ศักดิ์-ธรรมกานิช บริจาคเครื่องนับเงิน accura ๑ เครื่อง
- อนุโมทนาคุณสุเนตร โพธิ์นทีไท และครอบครัว บริจาคเครื่องคิดเงิน casio จำนวน ๓ เครื่อง ใช้ในร้านหนังสือ

๒๘. แผงกันจรรยา ๑๒๐ แผง

- กราบขอบพระคุณ พ.ต.อ.ประจักษ์ นาคศรีสุข ท่านรองผบ.น.๑ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวก (ประสานงานโดย ด.ต.อาทิตย์ วัฒนปฤดา)

๒๙. แก้วน้ำ-จาน-ชามพลาสติก และช้อน

- กราบขอบพระคุณ บริษัทฮิสเทิร์นโพลีแพค จำกัด ให้ความอนุเคราะห์เสมอมาโดยครั้งนี้บริจาคเพิ่มเติมดังนี้
- ๑. ๖ OZ.GPPS สี HUZZA รหัสสินค้า ๓๑๐๑๓๐๐๓๗๔ จำนวน ๒,๕๗๕ กล่อง (๕,๕๕๕ ชิ้น)
- ๒. จาน ๑๐ นิ้ว ๓ หลุม PS'W รหัสสินค้า ๓๑๐๗๓๐๐๔๘ จำนวน ๖ กล่อง (๓,๐๐๐ ชิ้น)
- กราบอนุโมทนา คุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสุก โลหาคาร์พงษ์ บริจาคช้อนพลาสติกใช้รับประทานอาหารในงานทั้งหมด

๓๐. บริษัท ห้าม้าโฮสเทล จำกัด บริจาคยาหอมเทพจิต ๕,๐๐๐ ของ อนุโมทนา**๓๑. ไซ้ไถสโตเบอร์ ๐ จำนวน ๒๕๐ แผง**

- รายนามเจ้าภาพไซ้ไถสโตเบอร์
- คุณธีรวัฒน์ - คุณสมรพล วิฑูรปกรณ์ ๒๐๐ แพ็ค
 - คุณบัวขาว เล็กวรกุล ๕๐ แพ็ค (เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

๓๒. ชุดผ้าไตร สังฆทาน

- อนุโมทนาบุญ ธรรมสังฆภัณฑ์ โดยคุณวิสิฐ และคุณวิศาล โพธิ์นทีไท บริจาคชุดผ้าไตร ๓๐ ชุด และชุดผ้าสบง จำนวนมาก เป็นรายได้ธรรมทานโดยไม่หักค่าใช้จ่ายใดๆ
- อนุโมทนาบุญ คุณรักใจ พนาอภิชน และญาติมิตรบริจาคชุดสังฆทาน จำนวน ๓๐ ชุด

๓๓. ลังกระดาษใส่ธรรมทานและหนังสือ

- ขออนุโมทนา คุณพัชรา อิงวรกิจ และ บริษัทโดมอนด์คอนเทนท์ จำกัด ผลิตลังกระดาษให้ชมรมกัลยาณธรรม จำนวนหลายร้อยใบ

๓๔. ถุงใส่หนังสือแจกเป็นธรรมทาน จำนวน ๕,๐๐๐ ชุด

- ขออนุโมทนา บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) อนุเคราะห์ถุงหัวร้านนายอินทร์ ๕,๐๐๐ ใบ
- ขออนุโมทนาคุณนิตย์ จารุศร บริจาคหนังสือสาระธรรม ๒๐๐ เล่ม เป็นรายได้ของชมรมฯ โดยไม่หักค่าใช้จ่ายใดๆ

๓๕. ของใส่วารสารชมรมแจกสมาชิกและลุงขยะ

- กราบอนุโมทนาบุญบริษัท ภัณฑ์ดีพลาสติก โดยคุณปราโมทย์ นาคทัศน์พล ให้ความอนุเคราะห์เสมอมา

๓๖. ตู้เก็บเงินในจุดรับสมัครสมาชิก

- อนุโมทนาคุณแกง บริจาคเป็นสมบัติของชมรม

๓๗. โครงเหล็กเสาญี่ปุ่น (ตั้งป้าย) ๑๒ อัน

- บริจาคและติดตั้งโดย บริษัทชงโค วิศวกรรม จำกัด โดยคุณภคกรณ์ รุจาธนันท์ และทีมงาน

๓๘. ออกแบบโฆษณา-ประชาสัมพันธ์

- คุณสุวดี ผ่องโสภာ
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณนงนุช บุญศรีสุวรรณ
- คุณแคทลียา พึ่งอุดม
- คุณเชษฐ ธรรมกานิช
- คุณชยุต คงสวัสดิ์ศักดิ์

ขออนุโมทนาเจ้าภาพบอร์ดินทรศการ และบัตรเชิญ

- คุณเชษฐ ธรรมภาณิน
- คุณวิชัย โพธิ์นทีโท
- คุณสุวดี ผ่องใสภา
- ขออนุโมทนาร้านจุฬาภัณฑ์ จ.สมุทรปราการ
บริจาคอุปกรณ์จัดทำบอร์ดพลาสติก (future board) และป้ายพลาสติกรับฝากของ

๓๙. ขอขบใส่เอกสารคู่มือลงทะเบียน

- กราบอนุโมทนา บริษัท ไทยกริฟเทค จำกัด โดย คุณสิทธิศักดิ์ - คุณยุวดี ล้วนพิชญ์พงศ์
ผลิตของขบใส่ ๑๐,๐๐๐ ของใส่คู่มือลงทะเบียนแจกเป็นธรรมทาน

๔๐. โรงทานภัตตาคาร

๑. คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ บริจาคข้าวมันไก่ ๑๐๐ ท่อ
๒. คุณธีรพล เป่าจีน และบริษัท สตาร์คอร์ปไปร
เทคชั่นจำกัดบริจาคข้าวต้มมือเช้า และข้าว
กระเพาะไชดาวมือกลางวัน จำนวนมาก
๓. คุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุก โลหาคาริพงษ์ดี และ
ครอบครัว บริจาคอาหารเช้าวันงาน ๔,๐๐๐ ชุด
๔. คุณนิตการ บริจาคข้าวต้มแดง ๓๐๐ ซาม และ
ข้าวไก่อบยอดผัก ๒๐๐ ซาม
๕. คุณวิภาภ ลิ้นไพบูลย์และเพื่อนบริจาคซูป ๕๐๐
ซอง และกาแฟ ๓๐๐๐ ซอง
๖. บ.ชงโควิศวกรรม และคณะ บริจาคน้ำเต้าหู้
๒๐๐๐ ถ้วย
๗. คุณวดีและเพื่อน ในนามชมรมตามรอยพุทธ
ธรรม บริจาคปาฟองไก่ ๑๐ กก.
๘. คุณยุพิน และคณะบริจาค ปาฟองไก่ ๒๐ กก.
๙. คุณพ่อวัชรชัย - คุณแม่วันดา ธนาสุวรรณดีดี
บริจาค ข้าวมันไก่ ๕๐๐ ท่อ
๑๐. สัน.ยานนาวา และสน.ทุ่งมหาเมฆ บริจาค
ถ้วยเตี้ยหมูสามตาบ ๕๐๐ ซามและขนมจีน
๓๐๐ ซาม
๑๑. บ.ดอกบัวคู่ บริจาค ข้าวขาหมู บะหมี่หมูแดง
และยากีไชบะ อย่างละ ๒๐๐ ซาม
๑๒. เพื่อนคุณวีระ ภัทรวางกูร บริจาค ถ้วยเตี้ยหมู
๕๐๐ ซาม
๑๓. คุณพรพิมล จรุงจิตรวารี บริจาค
ข้าวกระเพาะไก่ + ไช้ต้ม ๗๕๐ จาน และข้าว
พะเนียงหมู + ไช้ต้ม ๗๕๐ จาน

๑๔. คุณวิภา บริจาคข้าวราดเต้าหู้ทรงเครื่อง + ไช้ต้ม
๒๐๐ จาน
๑๕. ร้านน้ำพริกแม่เล็กบริจาค ข้าวน้ำพริก+ไช้เจียว
๑๐๐๐ ชุด
๑๖. คุณวรรณภา คงสวัสดิ์ศักดิ์ และครอบครัว
บริจาค บะหมี่หมูแดง ๒๐๐ จาน
๑๗. คุณปริญญา บริจาคไอศกรีม ๑๖๐๐ โคน
รายชื่อเจ้าภาพโรงทาน ไอติม อิ่มบุญ
- คุณแกลสนี ชโลธร และครอบครัว
- คุณศรีนยา ชโลธร
- คุณไพโรจน์ งามภูมิพัฒนา
- คุณศรียา ทองขาวชา
- คุณจักรเดช สุขสวัสดิ์
- คุณวิมลพรรณ เปรมสมาน และครอบครัว
- คุณทองคำ ลิ้มประภัสสร
- คุณอรุณรัตน์ ใจแก้วมา
- คุณณภักษ์ ธีรวิจิตรสกุล
- กลุ่มเพื่อน รพ.ภัทร-ธนบุรี
๑๘. คุณสุนี บริจาคขนมปังหมูหยอง และไส้กรอก
๕๐๐ ชิ้น
๑๙. คุณไก่ บริจาค ลอดช่องไทย ๓๐๐๐ ถ้วย
๒๐. คุณพรพิมล จรุงจิตรวารี บริจาค เนาก้วย
๓๐๐๐ ถ้วย
๒๑. คุณดวงกมล นาคศิริสุข บริจาคข้าวต้มมัด
๒๐๐ มัด
๒๒. คุณแจณี บริจาค ซาลาเปา ๒๐๐ ลูก
๒๓. คุณนารีรัตน์ ไทรงาม, รศ.พญ.วิมลรัตน์ ศรีราช,
คุณพลรัตน์ เปรมสถาน และคณะ คุณณัญญาพัฒน์
ธนะดุรงเกียรติ, คุณธิดา ตั้งทรงสุวรรณ บริจาค
น้ำดื่ม ๘๐๐๐ ถ้วย
๒๔. ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ - ธรรมภาณิน บริจาค
น้ำดื่ม ๒๐๐ ซื้ ๕๐๐ ขวด
๒๕. คุณไก่-บริจาคขนมเปียกปูน ๒๐๐ ชิ้น
๒๖. ร้านอาหารทาคูมิ สุรวงศ์ บริจาคขนมจีนน้ำยา
๓๐๐
๒๗. คุณชัชวรี นรณิธรวรรณ, คุณปริญญา วิภาตะ
วิทย์, คุณแหววลัย วิวัฒนา บริจาคน้ำดื่ม
๑,๕๘๔ แก้ว
๒๘. บริษัท อีสเทิร์น โพลีแพค จำกัด บริจาคน้ำดื่ม
(เป็นถ้วย) อีก จำนวนมาก
๒๙. ครอบครัวเมธาพิรุฬห์ไชค บริจาคน้ำบ้วย
๑๐๐๐ แก้ว

๔๑. กราบอนุโมทนาบุญ คณะศรัทธาจากสหรัฐ อเมริกาที่ช่วยสนับสนุนกิจกรรมเผยแพร่ธรรม ของชมรมภัตตาคารธรรม ด้วยศรัทธาอย่าง ต่อเนื่องเสมอมา

๑. คุณสุภาภรณ์ พันธุ์พฤษ
๒. คุณจิตราภรณ์ วงสาางม
๓. คุณนฤตยา ชูณหะวิชัยกุล
๔. คุณสุภาภรณ์ เนื่องสินทรัพย์
๕. คุณอมภา จันทศิริรัตน์
๖. ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
๗. คุณดา อินทภิรมย์
๘. คุณสุวรรณา แคชเซอร์
๙. คุณสมส่วน - คุณแจพ แวนฮุก
๑๐. คุณพิมพ์า ธรรมาวงค์ชัย
๑๑. คุณมณฑา ไหมค์เซล
๑๒. เพื่อนๆ กลุ่ม LAA VEGAS
๑๓. คุณเดือนกมล ฮัลลัน
๑๔. คุณเปี่ยมพรรณ รัตนสงวน
๑๕. คุณจากรวรรณ พรหมาคม
๑๖. คุณสมหมาย เสรีจิต
๑๗. คุณสุดาธิ์ พิลิก
๑๘. คุณรุ่งตะวัน (ศรัทธา) แม็กเนส
๑๙. NATYADA HANCHANA
๒๐. คุณแพม คู
๒๑. คุณจินตนา สุทธิชัย
๒๒. คุณศศิธร บุญภาค
๒๓. คุณกรรณา อนันตवाल
๒๔. คุณศรีลักษณ์ จิรมงคลชัย
๒๕. คุณพานี ออสบอนด์
๒๖. คุณสุมาลี แก้วนิล
๒๗. ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
๒๘. คุณพานี คุณนภดล คุณเมธี ติทรัพย์
๒๙. คุณยุดา เชลแมน
๓๐. คุณทิพวรรณ จันทร์ศรีน้อย
๓๑. คุณเพลินพิศ ูวิต
๓๒. คุณพระศักดิ์ สงวนมิตร
๓๓. คุณนาระเกด สุพันธ์ชาติ
๓๔. ครอบครัวพูน้อย
๓๕. คุณพัชรี แคมเบล
๓๖. คุณบัวแก้ว สุโชคนันท์
๓๗. คุณสุนัน สุวรรณคาม
๓๘. คุณพีระ ย์ศไกรศรีวิรัตน์
๓๙. คุณเลือนอน แสตลีย์

๔๐. คุณแพนนี่ จันทร์วันเพ็ญ
๔๑. คุณแคร์ กลินราตรี
๔๒. คุณอินทรา สิทธิรสเดช

๔๒. กราบอนุโมทนาบุญอาสาสมัครธรรมะบริการ ทุกท่าน

- คุณอาจารย์-นศ.จาก ม.สยาม นำทีมโดย
อ.เบญจวรรณ อุซพงษ์อมร
- เพื่อนๆ น้องๆ บมจ.ปูนซีเมนต์ไทย นำโดย
คุณณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์
- เพื่อน บริษัทไนท์ จำกัด
- บจก.ชงโควิศวกรรม นำโดย คุณภาคกรณ์ จุจา
ธนนันท์
- บจก. อินเตอร์ปิโตรเลียม นำโดย คุณเชษฐ
ธรรมภาณิน และคุณชยุติ คงสวัสดิ์ศักดิ์
- บจก.วิทีการเม้นท์ นำโดยคุณพ่อวัชร - คุณแม่
ทองสุก โลหาคาริพงษ์ดี
- มศว.องครักษ์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
นำโดยอ.สาลิ สุภาภรณ์
- บจก.สตาร์คอร์ปไปรเทคชั่น นำโดยคุณธีรพล
เป่าจีน
- บจก.ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์
- บมจ.อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- กลุ่มแม่บ้านซอยจิมพลสุข สมุทรปราการ
- คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง และลูกหลานบริวาร
- พ.ต.อ.บุญเสริม ศรีชมพู และญาติมิตร
- กราบขอบพระคุณและกราบอนุโมทนาบุญ
ทุกหยาดเหงื่อ แรงกาย แรงใจ แรงศรัทธา
ของทุกท่านที่ไม่อาจเอ่ยนามได้ทั้งหมด ที่ได้
ร่วมเสียสละมาเป็นธรรมะบริการ ทำหน้าที่บุตร
ของพระพุทธะ ขออ้อมกราบขอบพระคุณ และ
ระลึกในคุณงามความดีของทุกท่านตลอดไป
สาธุ สาธุ สาธุ

๔๓. กราบขอบพระคุณที่มานุปรชาสัมพันธ์

- นำโดย อ.มนตรี จตุรภัทร และรายการส่อง
โลกสองธรรม ออกอากาศทางสถานีวิทยุ AM
๙๔๕ khz ทุกวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๕-๐๖.๓๐
น. และทุกวันเสาร์อาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๐-
๒๔.๐๐ น. (ขอกราบขอบพระคุณศิลปิน
กฤตบุญ รณเร็น ที่ประพันธ์เพลงภัตตาคารธรรม
และเพลงส่องโลกสองธรรมให้เป็นธรรมทาน)

- ๔๔. กราบขอพระคุณแนวหลังทางธรรมที่อุทิศพื้นที่ให้เป็นฐานธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม**
- บจก. บางกอกเอนเนอร์จี้ เอกซ์เพรส โดยคุณชัยสิทธิ์ และคุณชนวรรณ เอกสิทธิพงษ์
 - คุณฉวีพรรณ กู๋ทอง ร้านสะดวกซื้อ ปากซอยฉิมพลีสูซ ศรีนครินทร์ สมุทรปราการ ขอกราบขอพระคุณในความเมตตาของท่านจากใจจริง

๔๕. ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพธรรมทานต่างๆ ในงาน ๑๔ มีนาคม

๑. หนังสือการบริหารกรรม ของ ดร.สนอง วรุโรร
๒. หนังสือสนทนาภาษาธรรม เล่มที่ ๑๖ ของ ดร.สนอง วรุโรร
๓. หนังสือรัตนมจากเขาวัว ของ หลวงพ่อธีโรจิตตธรมโม
๔. หนังสือผู้ดู ผู้เป็น ของ หลวงพ่อคำเขียน สุวณฺโณ บริจาคโดยคุณพรทิพย์ จงเร่งเพียร
๕. หนังสืออริยมรรค ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง
๖. หนังสืออเมริกาจาริก ของ หลวงพ่อคำเขียน สุวณฺโณ และพระไพศาล วิสาโล บริจาคโดย บ.อมรินทร์พรินตติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
๗. หนังสือสุขแท้ด้วยปัญญา ของ พระไพศาล วิสาโล
๘. หนังสือพุทธศาสนากับคุณค่าต่อชีวิต ของ พระไพศาล วิสาโล
๙. หนังสือสวดมนต์เพื่ออะไร ของ อ.วศิน อินทสระ บริจาคโดยคุณเอกชัย ตีรุ่งโรจน์ และครอบครัว
๑๐. หนังสือคุณธรรมของคนดี ของ พระคันธธราภิวรต์ บริจาคโดยคุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย และคณะ
๑๑. หนังสืออุญแจสู่ความรู้แจ้ง และเล่มอื่นๆ ของพระอาจารย์ปราโมทย์ ปาโมชโช
๑๒. นิตยสารซีเคร็ต ของ บริษัทอมรินทร์พริ้นตติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
๑๓. mp3 เรื่องความรู้สึกตัว ของ หลวงพ่อคำเขียน สุวณฺโณ บริจาคโดยครอบครัวโพธิ์นทีไท
๑๔. mp3 เสียงอ่านทางแห่งความดี ๑ ของ อ.วศิน อินทสระ บริจาคโดยคุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสุก โสหารักษ์พงษ์
๑๕. mp3 เรื่องมรดกกรรม ของ พระโพธิญาณเถร (หลวงพ่อบุช) บริจาคโดยคุณพรพิมล

- จรุงจิตตธอารี
๑๖. mp3 เสียงอ่านชวนม่วนชื่น ของ พระอาจารย์พรหมวังโส บริจาคโดยคุณเศรษฐสิทธิ์ ตันทอง และคณะ
 ๑๗. mp3 เสียงอ่านทางสู่พระนิพพาน ของ หลวงพ่อธีโรจิตตธรมโม บริจาคโดยคุณวีระภัทรวางกูร และครอบครัว
 ๑๘. mp3 เสด็จความตายด้วยใจสงบ ของ พระไพศาล วิสาโล
 ๑๙. mp3 เสียงอ่านธรรมะมงคล ของ หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม
 ๒๐. mp3 วิปัสสนาเบื้องต้น ๓ ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง
 ๒๑. mp3 รวมธรรมบรรยายของ ดร.สนอง วรุโรร
 ๒๒. vcd รวมบรรยายกศงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๑๕
 ๒๓. mp3 ชุดผ้าตัดความเครียด ของ พระมหา วุฒิชัย วชิรเมธี (๒๐๐๐ แผ่น) บริจาคโดยชมรมตามรอยพุทธธรรม
 ๒๔. mp3 จิตตภาวนา ๒ ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง (๑๐๐๐ แผ่น)
 ๒๕. mp3 จิตสงบเมื่อพบธรรม ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง (๑๐๐๐ แผ่น)
 ๒๖. mp3 ฐากูญใจ ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง (๑๐๐๐ แผ่น)
 ๒๗. mp3 พุทธธรรมสวนหลวง ๕ ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง (๑๐๐๐ แผ่น)
 ๒๘. mp3 พระสูตรแนวปฏิบัติ ๔ ของ อ.สุภีร์ (๑๐๐๐ แผ่น)
 ๒๙. หนังสือวิธีขอโทษกรรม ๕,๐๐๐ เล่ม
 ๓๐. DVD การแสดงเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธ.ค. ๒๕๕๒ ชุด The Greatest of The King The Greeting of the Land
 ๓๑. หนังสือชั้นพระวิมุตติสติมั่งคั่งธรรม ของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต
 ๓๒. พระไตรปิฎกฉบับเสียงอ่าน เล่มที่ ๒๖ และพระสูตรต้นปิฎกเล่มที่ ๑๘ จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

รวมทั้งหมด ๓๒ รายการ พร้อมบรรณาการทุกท่านด้วยความตั้งใจ

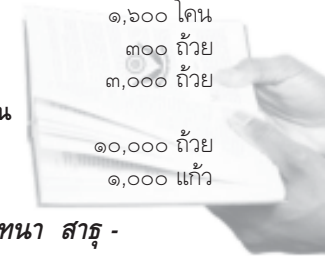
ชมรมกัลยาณธรรมขอนอบน้อมกราบขอพระคุณทุกๆ แรงกาย แรงใจ แรงศรัทธาที่มีต่องานกิจกรรมเผยแผ่คำสอนอย่างต่อเนื่องของพวกเราทุกคน

ขอกราบขอขมา หากขาดตกข้อใดและคณะใดไปโดยมิได้เจตนา ขอกราบอนุโมทนาในหยาดน้ำใจทุกท่านอีกครั้งด้วยสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง

ด้วยความเคารพและศรัทธา คณะทำงานชมรมกัลยาณธรรม

เมนูอาหารกัลยาณธรรม ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓

- อาหาร ถวายพระสงฆ์-แม่ชี**
๑. ข้าวต้มและอาหารอื่นๆ จำนวนมาก
- อาหารเข้าผู้ฟังธรรม**
๑. โรงทานข้าวต้มจำนวนมาก
 ๒. เกี่ยมี่น้ำ ๓,๐๐๐ ชุด
 ๓. บ๊ะจ่าง (เจ) ๑,๐๐๐ ชุด
 ๔. ขนมปังหมูหยอง+ขนมปังไส้ครีม ๕๐๐ ชิ้น
 ๕. ข้าวต้มมัด ๒๐๐ มัด
- เครื่องดื่มมีอเข้าผู้ฟังธรรม**
๑. ชูบซอง ๑,๐๐๐ ซอง
 ๒. กาแฟ ๓,๐๐๐ ถ้วย
 ๓. โอวัลติน ๒,๐๐๐ ถ้วย
 ๔. น้ำเต้าหู้ ๑,๐๐๐ ถ้วย
 ๕. ปาท่องโก๋ ๓๐ กก.
- อาหารกลางวันผู้ฟังธรรม**
๑. ก๋วยเตี๋ยวหมู (สามตาบ) ๕๐๐ ชาม
 ๒. ข้าวกะเพราไก่+ไข่ดาว ๒๐๐ ชุด
 ๓. ข้าวมันไก่ ๕๐๐ ชุด
 ๔. ยากิโซบะ ๕๐๐ ชุด
 ๕. กะเพราไก่+ไข่ต้ม ๑,๕๐๐ ชุด
 ๖. พะแนงหมู+ไข่ต้ม
 ๗. ก๋วยเตี๋ยวหมู ๕๐๐ ชาม
 ๘. ข้าวขาหมู ๒๐๐ ชุด
 ๙. กระเพาะปลา ๒๐๐ ชุด
 ๑๐. บะหมี่หมูแดง ๒๐๐ ชุด
 ๑๑. ข้าวราดเต้าหู้ทรงเครื่อง+ไข่ต้ม ๒๐๐ ชุด
 ๑๒. ขนมจีน ๓๐๐ ชาม
- ขนมมีอกลางวัน**
๑. ไอศกรีม ๑,๖๐๐ โคน
 ๒. ลอดช่องไทย ๓๐๐ ถ้วย
 ๓. เฉาก๊วย ๓,๐๐๐ ถ้วย
- เครื่องดื่มมีอ กลางวัน**
๑. น้ำดื่ม ๑๐,๐๐๐ ถ้วย
 ๒. น้ำบวย ๑,๐๐๐ แก้ว

กำหนดการจัดงานแสดงธรรม - ปฏิบัติธรรม เป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๑๓ เพื่อถวายเป็นพระราช กุศล แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

จัดโดย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ ชมรมกัลยาณธรรม
ณ หอประชุมใหญ่และหอประชุมศรีบูรพา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์)
วันอาทิตย์ที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๓๐ น.

- ๐๗.๐๐ น. ลงทะเบียน และรับประทานอาหารเช้า (เริ่มให้บริการก่อน ๐๖.๐๐ น.)
- ๐๘.๒๐ น. พิธีเปิดงานโดย **ศ.ดร.สุพล นิตไกรพจน์** อธิการบดีมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ กล่าวรายงานโดย **รศ.ดร.กำพล รุจิวิชัย** ผอ.สำนักเสริม
ศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ๐๘.๔๕ น. **ดร.สนอง วรอุไร** บรรยายธรรมเรื่อง “พละธรรม”
- ๑๐.๒๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และมอบของที่ระลึก
- ๑๐.๓๐ น. **อ.สุภีร์ ทุมทอง** บรรยายธรรมเรื่อง “อริยสังข์”
- ๑๑.๕๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และมอบของที่ระลึก
- ๑๒.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน (มีโรงทานบริการทุกท่าน)
- ๑๓.๒๐ น. **พระอาจารย์สมชาติ ธมฺมโชโต** (พระสุนทรธรรมภาณ)
สำนักปฏิบัติธรรมแสงธรรมสองชีวิต ต.โคกแย้ อ.หนองแค จ.สระบุรี
แสดงธรรมเรื่อง “อยู่กับมาร”
- ๑๔.๓๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และถวายสังฆทาน
- ๑๔.๔๐ น. **พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล** วัดป่าสุคะโต อ.แก่งคร้อ จ.ชัยภูมิ
แสดงธรรมเรื่อง “รุ่งอรุณของชีวิต”
- ๑๖.๐๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที
- ๑๖.๑๐ น. ประธานชมรมกัลยาณธรรม กล่าวอนุโมทนา
- ๑๖.๒๐ น. พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล ให้พรและปิดงาน

กาเลนะ ธัมมัสสนัง เอตัมมัง คละมุตตะมัง

การฟังธรรมตามกาล เป็นมงคลอันสูงสุด

••• www.kanlayanatam.com •••

คำแนะนำในการลงทะเบียน เพื่อเข้าฟังบรรยายธรรมล่วงหน้า ทางไปรษณีย์

- เพื่อความสะดวกของท่าน กรุณาแจ้งลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ภายในกำหนด (ถึงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓) ซึ่งกำหนดหมดเขตรับลงทะเบียนนี้ อาจเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ลงทะเบียนที่จะสามารถรองรับได้
- การลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ไม่ใช่เป็นการจองที่นั่งล่วงหน้า แต่เป็นการประเมินยอดผู้ที่ประสงค์จะมาฟังธรรม ให้ใกล้เคียงความเป็นจริงในวันงาน และเพื่อลดขั้นตอน การลงทะเบียนที่หน้างานให้สะดวกรวดเร็วขึ้น ผู้ที่ลงทะเบียนล่วงหน้าทุกท่าน ควรแน่ใจว่าท่านสามารถเดินทางมาในวันงานได้จริงๆ
- ในการแจ้งลงทะเบียนทางไปรษณีย์ ทุกท่านต้องกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มให้ครบถ้วนชัดเจน เพื่อสิทธิ์ของท่าน และต้องส่งแบบฟอร์มในการสมัครหน้านั้นๆ มาทั้งหน้า (เช่น แบบฟอร์มสำหรับผู้เป็นสมาชิก หรือ แบบฟอร์มสำหรับผู้ไม่ได้เป็นสมาชิก แล้วแต่กรณี) แบบฟอร์มที่ส่งมา ๑ แผ่น ต่อผู้ลงทะเบียน ๑ ท่าน เท่านั้น อย่าตัดหรือตัดแปลงแบบฟอร์ม พร้อมทั้งต้องแนบซองเปล่าติดแสตมป์จ่ายหน้าซองถึงตัวท่านเองมาด้วย (กรุณาอย่าผนึกซองเปล่าที่แนบมา) เพื่อที่ทางชมรมฯ จะได้จัดส่งบัตรลงทะเบียนล่วงหน้า กลับไปให้ท่าน
- ผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สมัครใหม่หรือผู้ที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิก ทุกท่านควรสมัคร กรอกแบบฟอร์ม และส่งเอกสารด้วยตัวเอง ไม่ควรสมัครแทนกัน เนื่องจากที่ผ่านมา มักมีการส่งใบสมัครแทนผู้อื่น และส่วนใหญ่ข้อมูลจะไม่ชัดเจน และไม่ครบ จึงไม่ได้รับบัตรตอบรับเป็นส่วนใหญ่
- ผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมทุกท่าน **ต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (ของผู้สมัคร) ที่ชัดเจน** มากับแบบฟอร์มใบคำขอลงทะเบียนล่วงหน้าด้วย ส่วนผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ให้กรอกเลขประจำตัวประชาชน (๑๓ หลัก) พร้อมแนบสำเนาหลักฐานอื่นๆ แทน อนึ่ง หากท่านสมาชิก ได้แนะนำผู้สมัครใหม่ให้สมัครเข้าลงทะเบียนทางไปรษณีย์ในครั้งนี้ ขอความกรุณาแจ้งข้อมูลทั้งหมด ตามคำแนะนำในหน้านี้ ให้ผู้สมัครใหม่ได้ทราบด้วย

๖. ท่านที่ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแล้ว ที่บัตรจะระบุเพียงชื่อ และรหัสสมาชิกของท่าน ยังไม่ได้มีการระบุเลขที่หนึ่ง เนื่องจาก มีผู้ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าจำนวนหนึ่ง ไม่ได้เดินทางมาในวันงานตามที่แจ้งไว้ จึงไม่สามารถระบุเลขที่หนึ่งล่วงหน้าได้ ท่านที่มีบัตรลงทะเบียนแล้ว ในวันงานต้องนำบัตรที่ได้รับแนบพร้อมบัตรประชาชนของท่าน** แสดงต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อติดสติ๊กเกอร์เลขที่หนึ่ง

๗. ชมรมขอความร่วมมือให้ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะเข้าฟังธรรม โปรดดำเนินการขั้นตอนต่างๆ ด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการสมัครขอบัตรลงทะเบียนทางไปรษณีย์ หรือการติดสติ๊กเกอร์หมายเลขที่หนึ่งในวันงาน ยกเว้นกรณีที่สภาพร่างกายของท่านไม่เอื้ออำนวยเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกของท่าน ความรวดเร็ว และประสิทธิภาพในการบริการจากเจ้าหน้าที่ของชมรม และเป็นการเคารพสิทธิ์ของผู้อื่นด้วย โปรดกรุณางดเว้นการติดสติ๊กเกอร์เพื่อจองหมายเลขที่หนึ่งแทนกัน ซึ่งเป็นการทำลายสิทธิ์ของผู้อื่น

๘. การจัดลำดับที่หนึ่งในวันงาน จะทำการติดสติ๊กเกอร์หมายเลขที่หนึ่ง ให้กับผู้ที่สมัครลงทะเบียนล่วงหน้า และมาแสดงตัวที่จุดลงทะเบียนตามลำดับไป (ใครมาก่อน - ได้ที่หนึ่งก่อน) จนกว่าที่นั่งบนหอประชุมจะเต็ม หลังจากนั้น จะทำการติดสติ๊กเกอร์สำหรับที่นั่งเสริมอื่นๆ ต่อไป

๙. ชมรมฯ ขอสงวนสิทธิ์ ในการพิจารณาจัดส่งบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแก่ท่านที่ไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำนี้

๑๐. *ที่อยู่ในการจัดส่งจดหมายถึงชมรมฯ ในการขอลงทะเบียนล่วงหน้า หรือสมัครสมาชิก* คือ

ชมรมกัลยาณธรรม

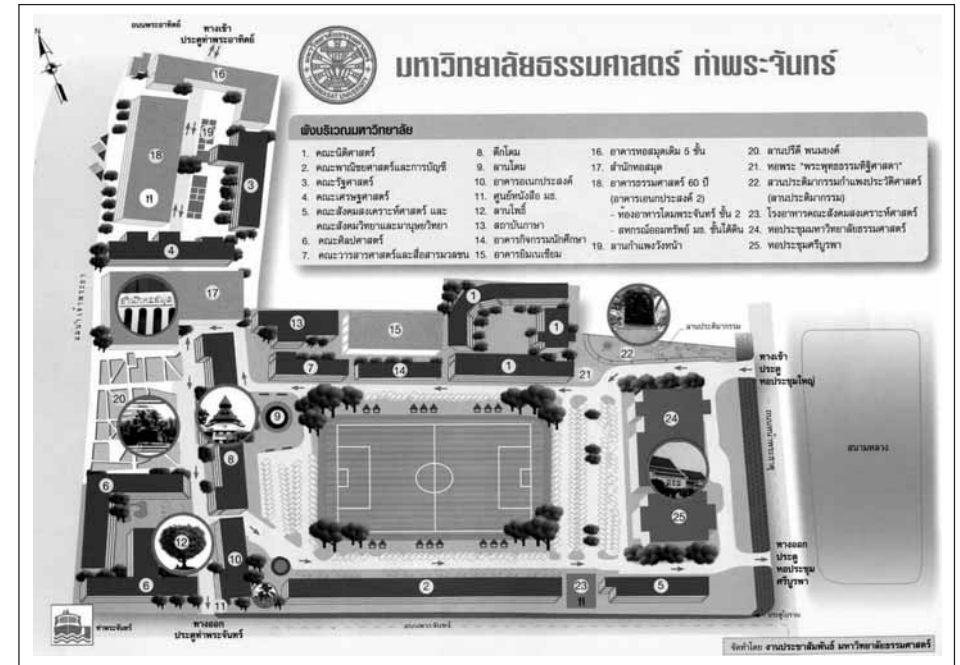
๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ

อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐

โทรศัพท์ ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ , ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔ , ๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓

โทรสาร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓

๑๑. สำหรับท่านที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการลงทะเบียน หรือต้องการสอบถามกิจกรรมอื่นๆ ของชมรมกัลยาณธรรม สามารถติดตามอ่าน หรือตั้งกระทู้สอบถามได้ที่ กระดานสนทนาของชมรมกัลยาณธรรม ทาง <http://kanlayanatam.geranun.com/>

หมายเหตุ : เพื่อความสะดวกของทุกท่าน กรุณาเดินทางมาโดยรถประจำทาง หรือรถสาธารณะ เพราะสถานที่จัดงานไม่มีความสะดวกเรื่องจอดรถ และไม่สามารถจอดรถที่สนามหลวงได้

ข่าวประชาสัมพันธ์จากชมรมกัลยาณธรรม

- ขอเชิญท่านสาธุชนติดตามรับฟังรายการวิทยุ “สองโลก - สองธรรม” ออกอากาศทุกเช้าวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๐ น. - ๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๐ น. - ๒๔.๐๐ น. ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๑๑ มีนบุรี AM ๙๔๕ KHz ดำเนินรายการโดย ท่านอาจารย์มนตรี จตุรภัทร
- ชมรมกัลยาณธรรมแจกลีขธรรมบรรณาการทุกๆ เดือน ติดตามข้อมูลได้จากเว็บไซต์กัลยาณธรรม (www.kanlayanatam.com) หรือโทรสอบถามข้อมูลได้ที่ชมรมกัลยาณธรรม โทร. ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
- **ห้องสมุดหรือสถาบันการศึกษาใด** ที่มีความประสงค์จะรับสื่อธรรมะเพื่อเป็นความรู้แก่สมาชิกในสถาบัน กรุณาทำจดหมายแจ้งความจำนงขอสื่อธรรมะต่างๆ มายังชมรมกัลยาณธรรม ทางชมรมจะพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม
- ขอเชิญติดตามชมกัลยาณธรรมทีวี ทางเว็บไซต์กัลยาณธรรม www.kanlayanatam.com ตลอด ๒๔ ชั่วโมง
- **ขอเชิญทุกท่านร่วมเป็นเจ้าภาพในงานแสดงธรรม วันอาทิตย์ที่ ๑๑ กรกฎาคม ที่จะถึงนี้** ตามกำลังศรัทธา เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอันเป็นประโยชน์แก่สังคม และพระศาสนาสืบไป

ขอกราบอนุโมทนาบุญท่านผู้มีจิตกุศลทุกท่าน

ประวัติย่อ องค์บรรยาย งานแสดงธรรมครั้งที่ ๑๗

พระไพศาล วิสาโล นามเดิม ไพศาล วงศ์วรวิสิทธิ์ เป็นชาวกรุงเทพฯ เกิดเมื่อพุทธศักราช ๒๕๐๐ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จากโรงเรียนอัสสัมชัญ และสำเร็จการศึกษาชั้นอุดมศึกษา จากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ท่านสนใจปัญหาสังคม จึงเข้าร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบทและกิจกรรมอาสาสมัครในโรงเรียนอีกหลายรูปแบบ เมื่ออายุ ๑๕ ปี ท่านได้อ่านงานเขียนของท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ จึงได้ปลุกฝังความเป็นพุทธแต่นั้นมา ทั้งยังสนใจงานหนังสือ โดยเริ่มจากการเขียนบทความตั้งแต่สมัยเรียนชั้นมัธยม ต่อเนื่องเรื่อยมา ทั้งในระหว่างที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่านเคยเป็นสาราณียกร วารสารปาจารย์สารอยู่ถึง ๑ ปีเต็ม

ท่านมีความสนใจด้านการเมือง ได้เข้าร่วมประท้วงในเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ต่อมาช่วง ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เคยไปร่วมอดอาหารประท้วงในแนวทางอหิงสา จนกระทั่งถูกล้อมปราบภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และถูกคุมขังเป็นเวลา ๓ วัน เมื่อออกจากคุกแล้วได้มาทำงานเป็นเจ้าหน้าที่กลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อสังคม ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๑๙ ถึง พุทธศักราช ๒๕๒๖ เน้นงานด้านสิทธิมนุษยชน ช่วยเหลือผู้ถูกคุมขังด้วยสาเหตุทางการเมือง ซึ่งสามารถดำเนินการประสบผลสำเร็จ เมื่อรัฐบาลออกกฎหมายนิรโทษกรรมผู้ต้องหา กรณี ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าคน จนเป็นข่าวไปทั่วโลก

พระไพศาล วิสาโล อุปสมบทเมื่อพุทธศักราช ๒๕๒๖ ณ วัดทองนพคุณ กรุงเทพมหานคร เรียนกรรมฐานจากหลวงพ่อกุศล จิตตสุโข วัดสนามใน ก่อนไปจำพรรษาแรก

ณ วัดป่าสุคะโต อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ โดยศึกษาธรรมกับหลวงพ่อกุศลเถียร สุธาธุโร แต่แรกตั้งใจจะบวชเพียง ๓ เดือน แต่เมื่อการปฏิบัติธรรมเกิดความก้าวหน้า จึงมีความอภิวินิจฉัยในผ้าเหลือง บวชต่อเรื่อยมา จนครบรอบ ๒๗ พรรษาในต้นปีพุทธศักราช ๒๕๕๓ นี้

ปัจจุบันท่านเป็นเจ้าของาวาสวัดป่าสุคะโต แต่ส่วนใหญ่จะจำพรรษาอยู่ที่วัดป่ามหาวัน(ภูหลวง) เพื่อรักษาธรรมชาติและอนุรักษ์ป่า นอกจากการจัดอบรมปฏิบัติธรรม พัฒนาจริยธรรม และอบรมโครงการเผชิญความตายอย่างสงบต่อเนื่องตลอดมาแล้ว ท่านยังเป็นประธานเครือข่ายพุทธิกา กรรมการมูลนิธิโกมลคีมทอง กรรมการสถาบันสันติศึกษา กรรมการมูลนิธิสันติวิถี และกรรมการสภาสถาบันอาศรมศิลป์ ล่าสุดท่านเป็นกำลังสำคัญในเครือข่ายสันติวิถี ซึ่งรณรงค์ให้คนไทยแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยไม่ใช้ความรุนแรง

พระไพศาล วิสาโล ได้ชื่อว่าเป็นพระสงฆ์นักกิจกรรม หัวก้าวหน้า ในจำนวนน้อยนิดที่สามารถเชื่อมโยงความรู้ทางด้านพุทธธรรมมาอธิบายปรากฏการณ์ของชีวิตและสังคม ในบริบทของสังคมสมัยใหม่อย่างเข้าใจง่าย ชัดเจนเป็นรูปธรรม มีทักษะในการอธิบายหลักธรรมที่ยากและลึกซึ้งให้เห็นเป็นเรื่องง่ายต่อการทำความเข้าใจ ทำให้คนรุ่นใหม่เกิดศรัทธา และเห็นความสำคัญของธรรมว่าเป็นเรื่องน่าใคร่ครวญศึกษา และ ปฏิบัติได้ไม่ยาก ท่านมีงานเขียนต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทั้งหนังสือ งานแปลและบทความ ปัจจุบันมีผลงานหนังสือของท่านมากกว่าร้อยเล่ม นอกจากนี้ยังเป็นบรรณาธิการหนังสือหลายฉบับ

ปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ ท่านได้รับรางวัลชูเกียรติ อุทกะพันธ์ในสาขาศาสนาและปรัชญา จากผลงานหนังสือ “พุทธศาสนาไทยในอนาคต: แนวโน้มและทางออกจากวิกฤต” ล่าสุดที่เป็นเกียรติประวัติสำคัญคือ ท่านเป็นพระสงฆ์องค์แรกที่ได้รับรางวัลศรีบูรพา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๓ โดยมีมติเอกฉันท์ ผู้ที่เคยได้รับรางวัลศรีบูรพา ล้วนแต่เป็นนักเขียนชั้นครู หรือผู้ที่ผ่านงานเขียนมายาวนานทั้งสิ้น เช่น คักดีชัย บำรุงพงศ์ ส.ศิวัรักษ์ นิลวรรณ ปิ่นทอง อ.ไชยวรรคศิลป์ นิธิ เอียวศรีวงศ์ เป็นต้น

แม้จะมีผลงานช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์ธรรมชาติและส่งเสริมการปฏิบัติภาวนามากมาย แต่ทั้งหมดทั้งปวงที่กล่าวมาแล้ว พระไพศาล วิสาโล ยังคงยืนยันว่า **“ชีวิตอาตมาเป็นแค่พระอย่างเดียว ก็เป็นเกียรติ และประเสริฐสุดในชีวิตแล้ว ไม่มีอะไรสูงส่งกว่าการเป็นพระ ที่เหลือเป็นส่วนเกิน”**

ประวัติ

พระอาจารย์สมชาติ ฐมฺชโชโต

“พระอาจารย์สมชาติ ฐมฺชโชโต” หรือ “พระสุนทรธรรมภาณ” เกิดเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๔ ณ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดศรัทธาประชาการ (วัดเขารวก) บ้านเขารวก ต.หน้าพระลาน อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.สระบุรี และประธานสงฆ์แห่งสำนักปฏิบัติแสงธรรมส่องชีวิต สี่แยกหินกอง ต.โคกแย้ อ.หนองแค จ.สระบุรี

เมื่ออายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ได้เข้าพิธีอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ณ พัทธสีมา วัดทองนาปรัง ต.บางไผ่ อ.เมือง จ.นนทบุรี ได้รับนามฉายาว่า “ฐมฺชโชโต” ซึ่งแปลว่า “ผู้สว่างด้วยธรรม, ผู้รุ่งเรืองโดยธรรม” ต่อมาท่านได้ศึกษาพระปริยัติธรรม จนสามารถสอบไล่ได้นักธรรมชั้นตรี-โท-เอก ตามลำดับ

ท่านได้สร้างสำนักปฏิบัติแสงธรรมส่องชีวิต ได้จัดปฏิบัติธรรมบวชเนกขัมมะ (ศีล ๘) ล้มมาปฏิบัติ ทุกวันเสาร์-อาทิตย์ และในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและวันสำคัญของชาติ โดยจัดอบรมและปฏิบัติธรรมตลอดทั้งปีอย่างต่อเนื่อง และได้รับแต่งตั้งจากกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม ให้เป็นศูนย์พัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติประจำจังหวัดสระบุรี

พ.ศ.๒๕๔๓ ท่านได้รับรางวัลพระราชทานเสมาธรรมจักรทองคำ ในฐานะผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ประเภทส่งเสริมการปฏิบัติธรรม ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๓ จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๓ เนื่องในเทศกาลวันวิสาขบูชา ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง

พ.ศ.๒๕๓๒ ท่านได้ไปพำนักปฏิบัติธรรมอยู่ ณ วัดป่าสะพานโดม บ้านสะพานโดม ต.แก้งโดม กิ่ง อ.สว่างวีระวงศ์ จ.อุบลราชธานี จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๔

ได้เริ่มก่อสร้างเสนาสนะถาวร เช่น ภูมิสงฆ์ ศาลาปฏิบัติธรรม โรงทาน โรงครัว อาคารรับรอง ห้องน้ำ แล้วเสร็จภายในหกเดือน เพื่อจัดตั้งเป็นวัดป่าสว่างวีระวงศ์ (แสงธรรมส่องชีวิต)

พ.ศ.๒๕๔๖ พระอาจารย์สมชาติ มีความประสงค์ที่จะหาสถานที่ปฏิบัติธรรมอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลจากสำนักฯ ที่จังหวัดสระบุรี มากนัก เพื่อสะดวกในการเดินทาง จนกระทั่งเมื่อปลายปี พ.ศ.๒๕๔๖ มีผู้มีความศรัทธาได้จัดซื้อที่ดินถวายจำนวน ๑๐๐ กว่าไร่ ณ บริเวณบ้านหนองตาแก้ว ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา เพื่อจัดตั้งเป็นสำนักปฏิบัติแสงธรรมส่องชีวิต (สาขาปากช่อง) ต่อมาทางสำนักฯ ได้จัดซื้อที่ดินเพิ่มเติม จนกระทั่งปัจจุบันสำนักฯ มีเนื้อที่ทั้งหมด ๒๐๐ กว่าไร่

ปัจจุบันสำนักปฏิบัติแสงธรรมส่องชีวิต มีทั้งหมด ๓ แห่งดังนี้

๑. **สำนักปฏิบัติแสงธรรมส่องชีวิต หมู่ ๑** สี่แยกหินกอง ต.โคกแย้ อ.หนองแค จ.สระบุรี ๑๘๒๓๐ โทรศัพท์ ๐๓๖ ๓๗๙ ๔๒๘๘, ๐๓๖ ๓๐๕ ๒๓๓
๒. **วัดป่าสว่างวีระวงศ์ (แสงธรรมส่องชีวิต)** บ้านสะพานโดม ต.แก้งโดม กิ่ง อ.สว่างวีระวงศ์ จ.อุบลราชธานี ๓๔๑๕๐ โทรศัพท์ ๐๘๑ ๖๐๐ ๐๘๔๘
๓. **สำนักปฏิบัติแสงธรรมส่องชีวิต (สาขาปากช่อง)** บ้านหนองตาแก้ว ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ๓๐๑๓๐ โทรศัพท์ ๐๘๙ ๗๗๗ ๑๖๒๕

พระอาจารย์สมชาติ ฐมฺชโชโต ท่านเป็นพระนักปฏิบัติ พระนักเทศน์ พระนักเผยแผ่ และพระผู้เสียสละเพียรอุทิศตนทำงานเพื่อพระพุทธศาสนา ท่านได้เทศน์เผยแผ่ธรรมะทางวิทยุจำนวนหลายสิบสถานี เช่น สถานี พล.ม.๒ คลื่น AM ๙๖๓, สถานี ๐๑ มีนบุรี คลื่น AM ๙๔๕, สถานี พล.ม.๒ (ยานเกราะ) คลื่น AM ๕๔๐, สถานี กรมการพลังงานทหาร (วพท.) คลื่น AM ๗๙๒ และสถานี คนกลางเมืองเสียงธรรมเพื่อชีวิต (กทม.) คลื่น FM ๑๐๒.๒๕ เป็นต้น จวบจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ อีกทั้ง ยังรับเป็นวิทยากรจัดฝึกอบรมตามคำขอของทางราชการ ทั้งข้าราชการตำรวจ ทหาร ข้าราชการฝ่ายปกครอง คณาจารย์ นักเรียน นิสิต นักศึกษา จากสถาบันการศึกษาต่างๆ คณะครุศาสตร์บัณฑิต และสาธุชนทั่วไป ตลอดจนจะมีการเผยแผ่ธรรมทางอินเทอร์เน็ต ในเว็บไซต์สำนักปฏิบัติแสงธรรมส่องชีวิต <http://www.sangdhamsongchevit.com/> อีกด้วย

• เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๒ เนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๒ พรรษา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ฝ่ายธรรมยุต ในราชทินนามที่ พระสุนทรธรรมภาณ

ประวัติ

อาจารย์สุกิต์ ทุมทอง

วันเดือนปีเกิด

- พฤษภาคม ๒๕๑๕
- บ้านหนองฮะ ต.หนองฮะ อ.ลำโรงทาบ จ.สุรินทร์

การศึกษา

- เปรียญธรรม ๔ ประโยค
- ประกาศนียบัตรบาลีใหญ่ วัดท่ามะโอ จ.ลำปาง
- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยขอนแก่น

งานปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๕๓)

- ผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ บริษัท บางกอกพร็อพเพอร์ตี้ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
- คณะกรรมการโครงการแปลพระไตรปิฎกนิสสยะและตรวจชำระคัมภีร์
- อาจารย์สอนพิเศษปริญญาตรี วิชาพระอภิธรรมปิฎก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตบาลีศึกษาพุทธโฆส จ.นครปฐม
- บรรยายธรรมะตามสถานที่ต่างๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด
- เผยแพร่ธรรมะทางเว็บไซต์ www.ajsupee.com

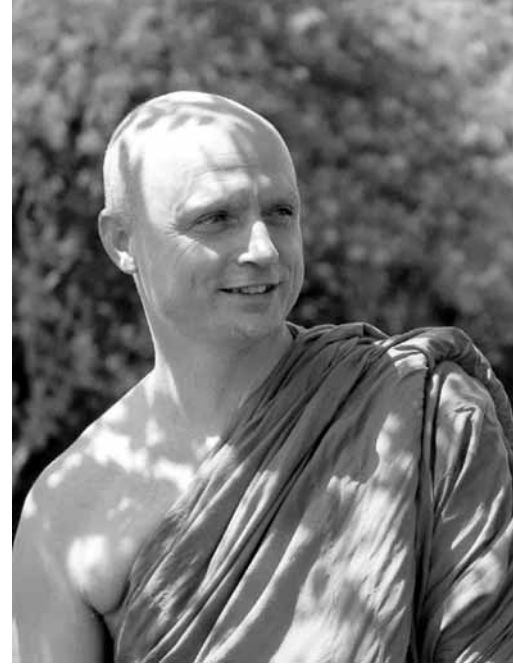
สรุปความสุมุทัยกว้างใหญ่นัก
ถ้าธรรมมีกับจิตตนินรันดร
จงจำไว้อย่างนี้วิถีจิต
ธรรมไม่มีอยู่เป็นนิตย์ติดยนต์

ย่อคือรักบิบบใจาลัยขันธ
เป็นเล็กกันสุมุทัยมิได้มี
ไม่ต้องคิดเวียนวนจนปนปี้
ใจตกที่สุมุทัยาลัยตัว

ชั้นระวิมุติสมังคี (หลวงปู่่มั่น)

เกิดมาทำไม

โดย ชยสาโร ภิกขุ

ในเมืองไทย หากถึงวันเกิด ก็มักจะไปทำบุญทำทานตามประเพณีและธรรมเนียมอันงดงามของชาวพุทธ ในขณะที่ชาวพุทธตะวันตกบางคน เคยออกความเห็นที่ชาวพุทธไม่ควรฉลองวันเกิด เพราะจุดมุ่งหมายในชีวิตของชาวพุทธคือการเห็นโทษในการเกิด เขาถือว่าการเกิดไม่ใช่สิ่งที่ดี อันนี้ก็เป็นที่ชนะอันหนึ่ง

แต่ถ้าเรามองในแง่หนึ่ง เป็นการฉลองการมีบุญพอกที่จะเกิดเป็นมนุษย์ ซึ่งพระพุทธองค์เคยตรัสไว้ว่า โอกาสในการเกิดเป็นมนุษย์มีน้อยมาก ชีวิตของมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความอย่างยิ่ง

นักวิชาการชาวตะวันตกบางคน เคยตำหนิพระพุทธศาสนาว่า เป็นศาสนาที่มองชีวิตในแง่ร้าย แต่ผู้ใดลองมีปฏิบัติธรรมย่อมเห็นว่าเป็นความจริงแล้ว พระพุทธศาสนามองชีวิตของมนุษย์ในแง่ดี มองในแง่สร้างสรรค์ อาจดีกว่าศาสนาอื่นด้วยซ้ำไป คือเราเชื่อในความสามารถของมนุษย์ ศาสนาอื่นนั้นมักจะไม่ค่อยให้ความสำคัญแก่ชาติปัจจุบัน หากมองเป็นแค่อาร์มภพท่อนขึ้นสวรรค์นินรันดรหรือตกนรกนินรันดร ไม่เชื่อในศักยภาพของมนุษย์ที่จะพ้นจากความทุกข์ในชาตินี้ แต่ทางพระพุทธศาสนาเห็นว่า ชาตินี้สำคัญที่สุดแล้ว การที่เราเกิดเป็นมนุษย์เป็นสิ่งที่ประเสริฐ เพราะเรามีความสามารถพิเศษบางอย่าง ซึ่งสัตว์ที่เกิดในภพอื่นหรือภูมิอื่นไม่มี คือเรามีความสามารถในการละความชั่ว บำเพ็ญกุศลความดี และการชำระจิตใจของตน

ชีวิตที่สมบูรณ์ของมนุษย์ ต้องประกอบไปด้วยการกระทำเหล่านี้ ต้องมีการละ ต้องมีการบำเพ็ญ ต้องมีการชำระ ฉะนั้นในการฉลองวันเกิด เราก็ฉลองในฐานะที่การเกิดครั้งนี้ได้เปิดโอกาสให้เราพบกับพระพุทธศาสนา ได้มาสัมผัสกับหลักจรรยาธรรมความจริง และได้มีความคิดวิเคราะห์ชีวิตของตนว่า เราเกิดมาทำไม และสิ่งสูงสุดในชีวิตคืออะไร หรือควรจะเป็นอย่างไร

การพิจารณาในเรื่องความเป็นอยู่ของตัวเอง เรื่องคุณภาพชีวิตของตน คือจุดเริ่มต้นของการภาวนา การภาวนาคือการพัฒนาอย่างมีสติสัมปชัญญะในความเป็นมนุษย์ของเรา ทุกแง่ทุกมุม เพื่อให้มีแนวทางปรับการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับกฎของธรรมชาติ ความทุกข์คือความขัดแย้งระหว่างความรู้สึกนึกคิด การพูด และการกระทำของเรากับความจริงของธรรมชาติ ความทุกข์นี้จึงหายไปโดยสิ้นเชิงด้วยพลังของปัญญาเท่านั้น เราไม่สามารถกำจัดความทุกข์นี้ได้ด้วยวิธีการอย่างอื่น การอ้อนวอนพระเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ก็ดี การกลบเกลื่อนความทุกข์ด้วยความมัวเมาเพลิดเพลินในความสุขทางเนื้อหนังก็ดี ล้วนเป็นแค่การบรรเทาชั่วคราว เพราะไม่ได้แก้ที่เหตุ

อะไรๆ ก็เหมือนกัน ไม่ดูก็ไม่เห็น ไม่เห็นก็ไม่เข้าใจ เราไม่ยอมมองด้านในก็ไม่เห็นตัวเอง ไม่เห็นก็ไม่เข้าใจ คนจำนวนไม่น้อยจึงชอบพูดว่า เขาไม่เห็นว่าคุณค่ามีความจำเป็นอะไรแก่ชีวิต เขามีความสุขพอสมควรแล้ว ไม่มีปัญหาอะไรหนักหนา และไม่เคยสร้างความเดือดร้อนแก่ใครๆ (พอกกล่าวคำนี้ ผู้ใกล้ชิดมักจะต้องอ้อมยิ้มหรือส่ายหัวนิดๆ) คนที่มองอย่างนี้ มักขอให้หาความสุขแบบชาวบ้านก่อน คือ เขามองธรรมะเป็นยาสมุนไพรมะๆ ที่ควรเอาไว้ในอนาคตก่อน ตอนจนจนหมดบุญ รักษาทางอื่นไม่ได้ผล ไม่มีทางเลือกแล้วจึงค่อยลอง นี่คือการประมาท ทำไม่ เพราะมองไม่เห็นเนื้อร้ายที่เกิดที่หัวใจเสียแล้ว ซึ่งธรรมะเท่านั้นที่ขจัดได้ เป็นความคิดที่เกิดจากการไม่มองด้านใน ไม่ดูก็ไม่เห็นปัญหาที่ซ่อนเร้นอยู่แล้ว และคอยบั่นทอนคุณภาพชีวิตตลอดเวลา

ความยึดติดเกิดที่ไหน ความเครียดและความกลัวเกิดที่นั่น ผู้อยู่ในโลกไม่รู้เท่าทันโลก ไม่ศึกษาและปฏิบัติธรรมคือไม่สนใจธรรมชาติของตัวเอง ย่อมเป็นเหยื่อของมันอยู่เรื่อยอย่างเช่นกล้วยตาย เป็นต้น และกลัวการพลัดพรากจากสิ่งที่ทำให้ความสุขแก่ชีวิต

ตราบดีที่เขาสามารถสัมผัสหรือเก็บสิ่งที่เขาคำคัญมั่นหมาย ว่าเป็นความสุขหรืออำนาจความสุข เราก็ประมาทและหมกมุ่นในสิ่งนั้น แต่เมื่อมีเหตุการณ์ใดที่ทำให้เขาต้องพลัดพราก หรือแค่คุกคามว่าจะต้องพลัดพรากจากสิ่งนั้น เขาจะเป็นทุกข์เป็นร้อน ไม่มีที่พึ่ง เพราะไม่พร้อม ไม่เคยซ้อม ไม่เคยตระหนักรู้ว่าเป็นเรื่องธรรมดาว่า ความสุขที่เกิดจากสิ่งที่ไม่แน่นอน ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนเหมือนกัน

ความสุขที่อาศัยการกระตุ้นจากข้างนอกเป็นของเปราะ ขาดความมั่นคง เป็นความสุขที่หลอกให้เราหลง และผู้ที่เจอความจริงเอาจึงกับความสุขอย่างนี้มาก ก็ย่อมتابอดต่อ

ความจริงของธรรมชาติ ที่ท่านเรียกว่าไตรลักษณ์ จึงไม่ฉลาดในการบริหารอารมณ์ตัวเองเท่าที่ควร

ผู้ที่ปฏิบัติธรรม คือผู้กล้าทวนกระแสโลก ต้องเด็ดเดี่ยวไม่ยอมหนีจากความทุกข์ ไม่หลบหลีกหนีต่อความจริง ไม่เอาหูไปบาร์เอาตาไปห่าง กำลังใจในการปฏิบัติจะเกิดได้อย่างไร ก็เกิดด้วยการพิจารณาเห็นโทษ และความไร้แก่นสารสาระของชีวิตที่ขาดธรรมะ ต้องสังเกตเห็นว่า การฝากความหวังในชีวิตไว้กับความสุขจากสิ่งนอกตัว ก่อให้เกิดความว้าเหวเมื่อหนายและกังวลเป็นเงาตามตัวความสุขนั้นอยู่ตลอดเวลา การเก็บกดหรือวิ่งหนีจากงานนี้ทำให้เหน็ดเหนื่อย บางครั้งอาจแน่นหน้าอกเวียนหรือตัวลั่นอย่างจับปล้นก็ได้ ความรู้สึกที่ว่าชีวิตของเราไม่มีความหมายท่ามไม่อยู่ เป็นโทษของการวิ่งตามวัตถุและความสุขทางเนื้อหนังมากเกิดไป

นักปฏิบัติต้องเห็นชัดว่า ความสุขทางเนื้อหนังไม่สามารถตอบสนองความต้องการอันแท้จริงของมนุษย์ คือความสงบที่เติมไปด้วยปัญญาและกรุณา ความสงบนี้หลวงพ่อบุญเคยเรียกว่า “บ้านที่แท้จริง” แต่พฤติกรรมของคนในสังคมปัจจุบันเรียกว่าเป็นอาการต่างๆ ของคนคิดถึงบ้าน แต่ไม่รู้จักบ้าน น่าสงสารนะ

ฉะนั้น คนส่วนมากไม่กล้ารับรู้โทษของกาม เพราะเขาปล่อยให้กามเป็นชีวิตจิตใจของเขาทีเดียว เขากลัวว่าความสุขแบบนี้หมดไปเมื่อไร ชีวิตจะไม่มื่ออะไรเหลือ แต่นักปฏิบัติกล้ารับรู้ต่อโทษของกาม เพราะเห็นว่าสิ่งที่สูงกว่า เชื่อมแน่นว่าการเกิดเป็นมนุษย์เป็นสิ่งมีค่า ไม่ควรเสียเวลากับสิ่งเปล่าประโยชน์ เราเกิดมาเพื่อแสวงหาปัญญา เพื่อความดับทุกข์ เพื่อบรรลุถึงสุดยอดของการวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตคือ “อมตธรรม” ความไม่เกิดไม่ตาย

ถึงแม้ว่าเราจะไปไม่ถึงในชาตินี้ อย่างน้อยเราก็ควรตั้งเข็มทิศเอาไว้ เรามาคร่ำคราในพระพุทธศาสนา เพราะเห็นว่ามีคำสอนที่ทันต่อการพิสูจน์ ให้คำแนะนำชี้แจงในการเผชิญหน้ากับความจริงของชีวิตที่ชัดเจนและละเอียดอ่อน ให้วิธีการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมทางกาย วาจา ใจ ให้กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกฎธรรมชาติ ไม่เกิดโทษ ธรรมะสำคัญขนาดนี้ การเกิดเป็นมนุษย์ในประเทศที่มีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ต้องถือว่าเป็นโชคเป็นลาภอย่างยิ่ง เมื่อเราระลึกถึงและพิจารณาพิจารณาในสาระของชีวิตของตน ความรู้สึกใหม่หลายอย่างย่อมปรากฏขึ้น เกิดซาบซึ้งดีมีค่าในบางสิ่งบางอย่าง ข้อหนึ่งที่จะเห็นชัดอยู่ในใจคือ ความรู้สึกต่อความสัมพันธ์เนื่องอาศัยกันของสิ่งทั้งหลายในชีวิต

การไต่ตรองในเรื่องนี้ทำให้เกิดปัญญา ไม่ยึดมั่นถือมั่น

อีกประการหนึ่ง การพิจารณาเรื่องความสัมพันธ์กับคนอื่นย่อมนำไปสู่ความกตัญญู กตเวทิต่อผู้มีพระคุณต่อเรา ส่วนมากเรามักจะมองว่าความสำนึกในบุญคุณของผู้มีอุปการคุณต่อเราว่าเป็นธรรมพื้นฐาน ไม่ใช่เรื่องสูงฟังยากเหมือนอนัตตา แต่ที่จริงแล้ว ความกตัญญูกตเวทิต่ออันแท้จริงเกิดขึ้นและเข้มแข็ง เพราะความเข้าใจในเรื่องอนัตตาคือ ความระลึกที่อยู่ว่า เราไม่ใช่ศูนย์กลางของโลก ไม่ได้อยู่ในโลกนี้คนเดียว ความสุขทั้งหมดที่เราเคยเสวยในชาตินี้ย่อมอาศัยคนอื่น สัตว์อื่น หรือสิ่งอื่นไม่มากก็น้อย ในชีวิตของเรานั้น เคยไหม เคยมีความสุขแม้แต่นิดเดียวที่ไม่ได้อาศัยคนอื่นเป็นปัจจัย ขอตอบแทนว่าไม่เคย แล้วเมื่อชีวิตเราไม่มีอะไรที่ไม่ขึ้นอยู่กับคนอื่นหรือสิ่งอื่น เราจะถือตัวถือตนได้อย่างไร แล้วเราจะหาตัวตนที่เที่ยงแท้ถาวรได้ที่ไหน

วันเกิดของเราควรเป็นวันที่เราคำนึงว่า เป็นวันที่คุณแม่ผ่านการทรมานเพื่อเรา การคลอดลูกมักทำให้มีทุกขเวทนารุนแรง ความสุขของเราในชีวิตนี้เกิดขึ้น เพราะคุณแม่ของเรายอมทนต่อความทุกข์ความทรมาน และไม่ใช่เฉพาะวันคลอดเท่านั้นที่ท่านลำบาก ร่างกายท่านผิดปกติตลอดเก้าเดือน และก็ไม่ได้สิ้นสุดในวันคลอดด้วย แต่ท่านยังยอมรับความลำบากหลายๆ อย่างในการเลี้ยงดูเรา ด้วยความภาคภูมิใจ ฉะนั้น วันเกิดของเราควรจะเป็นวันแม่ของเราด้วย

อาตมาเคยฟังนิทานของชาวทิเบตเรื่องความรักของแม่ เขาเล่าว่า มีเศรษฐีคนหนึ่งมีภรรยาสองคน ภรรยาหลวงไม่มีลูกและกำลังอิจฉาภรรยาคนที่สองซึ่งเพิ่งมีลูกชายคนแรก ลูกยังเป็นทารกอยู่ เศรษฐีก็ตาย สงสัยว่าบ้านเขาคงอยู่ห่างไกลจากคนอื่น เพราะยังไม่มีใครทราบว่ามีลูก เมียหลวงจึงวางแผนชั่วร้าย คือยื่นยันกับแขกที่งานศพว่าเด็กเป็นลูกของเขา ไม่ใช่ของเมียน้อย เนื่องจากกฎหมายของทิเบตกำหนดว่า ทรัพย์สินสมบัติของเศรษฐีทั้งหมดต้องตกเป็นของลูกชายคนเดียว

เมียหลวงและเมียน้อยพร้อมกับลูก พวกเขเข้าไปในเมืองหลวง โดยทั้งสองคนต่างยื่นกรานว่าเด็กเป็นลูกของตน คดีขึ้นศาล ผู้พิพากษาฟังผู้หญิงทั้งสองคนพูด ต่างคนต่างร้องไห้ของความยุติธรรม ผู้พิพากษาดูไม่ออกว่าใครพูดจริงใครพูดเท็จ ท่านจึงสั่งให้ผู้หญิงไปจับลูก คนละแขน แล้วให้ตั้ง ท่านสั่งว่าคนที่เป็นมแม่จริงจะต้องดึงแรงกว่าคนที่ไม่ใช่แม่

ทั้งสองก็ทำตามคำสั่งผู้พิพากษา ดึงไปดึงมา เด็กเล็กๆ ก็ร้องไห้ ทรมาน เมียน้อยเห็นลูกร้องไห้ ทนไม่ไหวก็เลยปล่อย ยอมแพ้ดีกว่าจะให้ลูกเป็นทุกข์อย่างนี้ ถ้าดึงต่อไปอีก ลูกอาจจะถึงตายได้ ก็จำเป็นต้องปล่อยแขนของลูก เมียหลวงก็ร้อง ไชโย! ชนะแล้ว ยิ้มบาน แต่ผู้พิพากษากลับสั่งเจ้าหน้าที่เอาลูกไปให้เมียน้อย

เมียหลวงแซมบ์ซึกเย่ลูกกึ่งๆ ทำไม เขาร้อง อย่างนี้ไม่ยุติธรรม เขาแย้ง ผู้พิพากษา ดู บอกว่า พอแล้ว ยุติธรรมแล้ว ผู้ยอมปล่อยนั้นแหละต้องเป็นแม่จริง คนนั้นแสดงความรักของแม่ เพราะเห็นความทุกข์ของลูกเป็นเรื่องสำคัญยิ่งกว่าความต้องการหรือความรู้สึกของตัวเอง ในที่สุดเมียน้อยก็ได้ลูกกลับมา และได้ทรัพย์สินสมบัติตามกฎหมาย...จบ แต่อาตมาไม่อยากให้จบตรงนี้ ถ้าอาตมาเป็นผู้เขียน ตอนท้ายเรื่องจะให้ผู้เป็นแม่จริงแบ่งสมบัติไว้ให้เมียหลวงสักครึ่งหนึ่ง เพราะชนะแล้วควรให้อภัย นำเห็นใจเมียหลวงว่า เขาทำ น่าเกลียดอย่างนี้เพราะไม่มีลูกและกลัวว่าจะถูกทอดทิ้ง เดียววันเขาเป็นแม่หม้ายเสียแล้ว ไม่มีใครดูแล ไม่มีใครเลี้ยง ถ้าเมียน้อยไม่ช่วยเขา ใครจะช่วย ยิ่งขึ้นศาลในเรื่องอื้อฉาวก็ต้องตกเป็นขี้ปากของสังคมแน่ๆ คงเป็นที่รังเกียจของชาวบ้าน

ฉะนั้น ก็ต้องให้อภัยเขา และเชิญเขากลับมาอยู่ด้วยกันต่อ ช่วยกันดูแลลูก ถ้าภรรยาคนที่สองทำอย่างนี้ เรียกว่าน่าชม เป็นนักปฏิบัติธรรม คือมีทั้งความรักของแม่ และทั้งความรักที่ประกอบด้วยธรรม คือเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์

ในการภาวนา เราเปิดจิตใจของเราว่างออกไปรับรู้ในทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิต เปรียบเสมือนกับห้องที่อับๆ และมีดสนิท ซึ่งเราเปิดหน้าต่างเปิดประตูให้แสงสว่างและอากาศเข้าไป ถ้าเราไม่พิจารณาความรู้สึกนึกคิดของตัวเอง ชีวิตย่อมถูกกิเลสครอบงำอยู่เสมอ พุทธศาสนาของเราถือว่ามนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐ แต่ไม่ใช่ว่าพอเกิดแล้วปั๊บเราประเสริฐทันที เราจะประเสริฐได้ก็ด้วยการฝึก ความประเสริฐเป็นเป้าหมาย เป็นสิ่งที่เราบรรลุได้ แต่มันทำยากลำบากเหมือนกัน

หลวงพ่อบุญมาเคยสอนอยู่เสมอว่า ความทุกข์ในโลกมีสองอย่าง คือความทุกข์ที่เป็นไปเพื่อความทุกข์ และความทุกข์ที่เป็นไปเพื่อความดับทุกข์ ความทุกข์ประเภทที่สองนั้น เราต้องยอมรับ พระพุทธองค์เคยตรัสว่า “ทุกข์เป็นเหตุให้เกิดครุฑา ครุฑาเป็นเหตุให้เกิดความปิติปราโมทย์ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความสุข และความสุขเป็นเหตุให้จิตเข้าถึงความสงบได้”

นี่เป็นข้อสังเกตอีกข้อหนึ่งที่เราไม่ควรลืม เราปฏิบัติเพื่อกำหนดรู้ความทุกข์โดยจิตที่เข้มแข็งพอจะกำหนดรู้ทุกข์ได้ จิตที่ประกอบด้วยความสุขจะเป็นจิตที่เข้มแข็ง ถ้าจิตใจของเรายังวิหิงชาความสุข จิตนั้นจะอ่อนแอและจิตนั้นจะบรรลุสังขารไม่ได้

พระพุทธองค์เคยตรัสไว้ว่า “ผู้มีปิติในธรรมย่อมเป็นสุข” คนเราต้องยกทุกๆ เรื่องในชีวิตประจำวันขึ้นสู่ธรรมะ เพราะถ้าเรารู้จักมองทุกอย่างเป็นธรรมะ ชีวิตก็จะมีแต่ความสุข

เมื่อพระพุทธศาสนาเผยแพร่ไปในประเทศต่างๆ สถาบันสงฆ์และแนวการสอนแปรเปลี่ยนไป ที่ประเทศจีนท่านเน้นเรื่องปรัชญาไปเสียมาก สุดท้ายเกิดปฏิกิริยาจากผู้ที่ต้องการสนับสนุนฝ่ายปฏิบัติ ผลอย่างหนึ่งคือการปรากฏขึ้นของนิกายเซ็น พวกนี้ทั้งหนังสืออ่านแต่ใจ

ข้อหนึ่งที่อาจารย์เซ็นเห็นว่ามีปัญหา คือการที่นักวิชาการในสมัยนั้นยกธรรมะขึ้นมาเป็นเรื่องสูงเกินไป จนกระทั่งคนทั่วไปรู้สึกท้อหรือวิสัยของคนธรรมดา ฉะนั้น เพื่อสอนให้คนเปลี่ยนความคิดเสียใหม่ พระเซ็นชอบใช้คำพูดสั้นๆ ให้ผู้ฟังสะดุ้ง โดยถือว่าจิตใจเราสะดุ้งก็สามารถรับของใหม่ได้ง่ายขึ้น

ครั้งหนึ่งมีอุบาสกคนหนึ่งถามอาจารย์เซ็นว่า พระพุทธเจ้าคืออะไร พุทธภาวะคืออะไร ท่านตอบทันทีทันใดว่า พุทธภาวะคือขี้หมา เหตุผลในการตอบอย่างนี้คือ ท่านยกสิ่งที่คนทั่วไปเห็นว่าสกปรกหรือต่ำต้อยที่สุด และเปรียบเทียบกับสิ่งที่คนทั่วไปเชื่อว่าสูงสุด เพื่อให้เข้าใจว่าสิ่งที่บริสุทธิ์ไม่ได้อยู่ห่างจากสิ่งสกปรกหรือธรรมดา

ถ้ามองด้วยปัญญา เราจะเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เราสัมผัสได้ด้วยตาหูจมูกลิ้นกายใจนั้น ล้วนแล้วแต่มีลักษณะอันเดียวกันคือเกิดขึ้นแล้วดับไป การประจักษ์แจ้งในธรรมชาติของประสบการณ์ของเราคือการปรากฏของพุทธภาวะ ฉะนั้น พุทธภาวะจึงไม่ใช่สิ่งลึกลับที่เราจะหยั่งรู้ได้ ไม่จำเป็นต้องรอออกบวชไปอยู่ในป่าไหนเขา แต่เป็นความเข้าใจเรื่องสังขารธรรมดา ที่อยู่กับเราตลอดเวลา อาบน้ำ แปรงฟัน ทำกับข้าว ทานข้าว ล้างจาน ขับรถ เดินไปเดินมา ฯลฯ ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นโอกาสที่เราจะเข้าใจธรรมะได้ เพราะธรรมะไม่ใช่สิ่งลึกลับจนเกินไป เป็นสิ่งสูงสุดก็จริง แต่เป็นสิ่งที่สูงสุดที่อยู่ในสิ่งที่ต่ำสุดได้ด้วย

นักวิทยาศาสตร์จากอังกฤษคนหนึ่งเคยบอกว่า ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะการค้นพบข้อมูลใหม่ๆ แต่เกิดขึ้นจากการมองข้อมูลเก่าด้วยสายตาใหม่ ก็คล้ายๆ กับ ความก้าวหน้าในการประพฤติปฏิบัติ การประพฤติปฏิบัติไม่ได้อยู่นอกเหนือจากชีวิตประจำวันของเรา คนเราต้องพยายามมีธรรมะอยู่ในใจตลอดเวลา เพราะธรรมะเป็นเครื่องแก้กิเลส และกิเลสเกิดได้ทุกเวลานาที

ตามหลักปริยัติ เราถือว่าธรรมะประกอบด้วยแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ มีให้เลือกเยอะ แต่เราต้องรู้จักเลือกธรรมะที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน บางครั้งเราจำเป็นต้องใช้ธรรมะที่ลึกซึ้ง บางครั้งเราก็ต้องใช้ธรรมะพื้นๆ สำคัญแต่ว่า ได้ผลไหม

โดยปรกติในชีวิตประจำวัน เมื่อเกิดอารมณ์หงุดหงิดไม่พอใจ เราชอบระบายความรู้สึกออกไป โดยการดูหรือพูดอะไรให้คนอื่นเจ็บใจ แต่ถ้าเรารู้สึกตัวแล้วไม่พูดอย่างนั้น เราก็จะได้ธรรมะหลายข้อ ความรู้สึกตัวที่กำลังหงุดหงิดคือตัวสติ และการที่ไม่ทำตามความรู้สึกนั้นคือความอดทน เมื่อความเศร้าหมองในใจเราหาย เกิดสำนึกในความไม่เที่ยงของอารมณ์ ความไม่เป็นตัวเป็นตนของอารมณ์ นั่นคือตัวปัญญา การปฏิบัติในชีวิตประจำวันเป็นแบบนี้

ความรู้สึกอย่างหนึ่งที่เราควรพิจารณาบ่อยๆ ก็คือความเบื่อ ตัวนี้จะเป็นตัวที่มีผลต่อชีวิตประจำวันอย่างมาก คนทั่วไปทำอะไรหลายอย่างเพียงเพราะเบื่อ หรือเพราะกลัวการเบื่อ การภาวนาเป็นโอกาสที่ดีที่เราจะมารู้จักกิเลสตัวนี้ พิจารณาความรู้สึกว่า เบื่อคืออะไร มีอาการอย่างไร สังเกตตัวเบื่อนี้ในระหว่างภาวนา แล้วจะสามารถจับความรู้สึกนี้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น บางทีอาจหยิบหนังสือธรรมะขึ้นมาอ่าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี แต่ให้ดูเจตนาของเราในขณะที่เราหยิบหนังสือธรรมะขึ้นมาอ่าน หรือว่าหยิบเทปมาฟัง อาจเป็นได้ว่าเป็นอาการของความเบื่อมากกว่าการแผ่ธรรม นิ่งสมาธิไม่สงบ เบื่อ และอยากลุกหนีความจากความรู้สึกนั้น จึงหาหนังสืออ่านแทน ไม่ปล่อยวางอารมณ์ที่เป็นเหตุของทุกข์ในการปฏิบัติไม่เชื่อว่าห้ามไม่ให้อ่านหนังสือ ห้ามไม่ให้ฟังเทปเลย เพียงแค่เตือนให้รู้จักเจตนาของตัวเอง ตัวความเบื่อนี้สำคัญ

การภาวนา คือ การสร้างความคุ้นเคยกับตัวเอง นักภาวนาต้องดูตัวเองอยู่เสมอว่า ในขณะนี้มีอะไรอยู่บ้าง โดยไม่หลงว่าสิ่งที่เห็นเป็นของตัวเป็นตนของตน คือไม่มองด้านในผ่านแว่นสี คือความรู้สึกว่าเรา หรือของเรา มนุษย์ส่วนมากมักห่างไกลจากตัวเอง ไม่รู้จักเลย

บางคนชอบบ่นว่าคนอื่นไม่รู้จักรักเขาหรือไม่เข้าใจเขา แต่ตัวเขาเองก็ไม่เข้าใจตัวเองเท่าไร แล้วทำไมคนอื่นจะต้องเข้าใจ น่าจะเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา

นักปฏิบัติผู้เฝ้าสังเกตจิตใจ จะต้องเห็นว่าอารมณ์ใดเกิดบ่อย อารมณ์ใดเกิดไม่ค่อยบ่อย จะต้องเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์ต่างๆ เช่น จะสังเกตว่าเวลาเครียดหรือกลัว ความโกรธมักจะวิ่งตามมาเป็นเพื่อน ตอนโกรธเรามักจะเพลินในความโกรธ แล้วทำหรือพูดในสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม ซึ่งส่งผลกระทบต่อตัวเองหรือคนอื่น หรือเวลาไม่มีใครยกย่องสรรเสริญ เราจะรู้สึกดีใจสบายใจ

ในการปฏิบัติธรรม เราเพียรพยายามมองอาการของจิต เช่น นี่เป็นเรื่องธรรมดา ที่เป็นไปตามเหตุปัจจัย คือไม่ต้องมีคำว่า “ฉัน” หรือคำว่า “เรา” เข้าไปยุ่งเกี่ยวเลย มีแต่ธรรมะล้วนๆ อย่างเช่น ความโกรธเกิดขึ้นแล้วมีผลอย่างนั้นอย่างนี้ ผลที่เกิดขึ้นนั้นก็กลายเป็นเหตุของอารมณ์อย่างอื่น เช่น ความเดือดร้อน เป็นต้น ขาดสติแล้ว ก็เลสเหมือนปฏิกิริยาลูกโซ่ ตามหลักปัจจุสมุปบาท

มองใจตัวเองไม่เป็น เห็นสิ่งที่ดีก็เกลียด หรือถือตัวว่าเราดีเราเก่ง เห็นสิ่งที่ไม่ดีก็ตกใจ หรือถือตัวว่าเราเลวเราไม่เก่ง เห็นทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนกับเป็นสมบัติของเรา การภาวนาอย่างนี้ผิดทาง เป็นการสร้างอัตตาตัวตน ไม่ใช่การโค่นหรือการทำลาย เราเพียงแต่ได้อัตตาตัวตนใหม่ หิ้งของเราแล้ว เอาของใหม่ไว้แทน

ความเพียรคือการทำความรู้สึกตัว ว่าจิตใจของเราผิดปกติไหม เอนเอียงไปทางไหนไหม เอนเอียงไปทางชอบ เอนเอียงไปทางไม่ชอบไหม หนักไปทางโลกไหม หนักไปทางโกรธไหม หนักไปทางหลงไหม รับรู้โดยไม่รู้ตัวว่าตัวเองเป็นอย่างนั้นจริงๆ สักแต่ว่ายอมรับว่าสิ่งเหล่านั้นมีอยู่ ประคับประคองความรู้สึกตัวอย่างนี้ไว้เรื่อยๆ แล้วปล่อยในสิ่งที่ควรปล่อย สนับสนุนสิ่งที่ควรสนับสนุน จิตใจจะเข้มแข็งขึ้นโดยลำดับ โดยเฉพาะต่อความรู้สึกของคนอื่น

คนที่ไม่รู้จักรักตัวเอง มักแสวงหาความมั่นคงจากความรู้สึกของคนอื่น เราอาจจะเคยก็ได้ คนรอบข้างชอบหรือมีความสุขก็สบาย มีใครไม่ชอบก็ไม่สบาย ต้องพยายามทำให้ทุกคนรัก ให้ทุกคนชอบ ดินรนที่จะเป็นที่รักของคนทุกคน ถ้าอยู่ในออฟฟิศหรือในที่ๆ มีลัทธิ

ลัทธิคน รู้สึกว่าเขาชอบเราแก้คน มีคนเดียวที่ไม่ชอบ ก็แทบจะอยู่ไม่ได้ ทุกข์ สงสัยว่าเรามีอะไรเขาจึงไม่ชอบ มีใครเข้าใจเรา ผิดหรือโกรธ จะมีความรู้สึกที่ว่าตัวเรา ตัวตนของเราถูกกระทบอย่างแรง

แต่คุณค่าของคนเราไม่ได้ถูกกำหนดด้วยสายตาของคนอื่น เขากล่าวหาในสิ่งที่ไม่จริง คุณค่าของเราก็ยังเหมือนเดิม เป็นสิ่งที่เรากำลังสัมผัสอยู่ คนอื่นจะเห็นหรือไม่เห็น เป็นเรื่องของเขา ส่วนเรื่องของความรัก อาตมาว่า**ความรักมันเหมือนกับไวรัสตัวหนึ่ง ไม่ใช่คนรักกันเพราะบุคลิกตรงกัน ดวงตรงกัน ฯลฯ เท่าไรหรอก มันคล้ายกับเป็นปฏิกิริยาทางเคมี หรือไวรัสตัวหนึ่งมากกว่า ติดไวรัสกัน ติดไวรัสนั้นตลอดชีวิตก็มี หรืออาจจะติดไวรัสไปอาทิพย์สองอาทิพย์ก็ยังมิ พอหายแล้วก็ไม่รักเสียแล้ว**

มองอย่างนี้อาจจะแรงไปหน่อย แต่สิ่งที่ต้องระวังคือการเชื่อว่าเขารักเรา เราต้องเป็นคนดี เพราะตามเหตุผลนี้ถ้าเมื่อเขาเกิดไม่รักเรา ก็หมายความว่าเราต้องเป็นคนไม่ดีสิ สุขภาพจิตเราจะแย่ ที่แท้มันไม่ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของคนอื่นเลย เราก็ต้องรู้จักตัวเองว่าเรามีอะไรอยู่ โดยไม่เข้าข้างตัวเอง ให้เราระลึกอยู่เสมอว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในใจเรา ไม่ใช่ของตายตัว คือคำว่าบุคลิกหรือจิตนิสัยก็เป็นเพียงแค่อะไรตามความเคยชินต่างๆ ซึ่งเราเปลี่ยนได้ ถ้าเรามีศรัทธาและเห็นคุณค่าในการเปลี่ยน

ศรัทธาเป็นเรื่องสำคัญ สำคัญมากทีเดียว ความพากเพียรก็ดี ความอดทนก็ดี ล้วนแล้วแต่เกิดขึ้นจากศรัทธาและความเชื่อมั่นในคุณค่าของการประพฤติปฏิบัติ มิใช่ฝืนฝืนคนหนึ่งเคยอยู่ที่นี้ เขาเคยติดเฮโรอีนมาหลายปี เขาพยายามทุกวิถีทางที่จะเลิกแต่เลิกไม่ได้ มาเมืองไทยเขาไปรักษาที่วัดถ้ำกระบอก พอออกจากวัดแล้วก็ลงไปกรุงเทพฯ ซื้อเฮโรอีน ไม่ได้เรื่องเลย นานมาแล้วเขาค่อยมาเที่ยววัดป่านานาชาติสองครั้ง มาครั้งนี้เขาถือว่าเป็นความหวังสุดท้าย เขามาอยู่ที่นี้ สนทนากับพระ เริ่มศึกษาปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง เขาเกิดศรัทธาแล้วเลิกยาเสพติดได้

ทุกวันนี้บางที่เดินผ่านพระพุทธรูป น้ำตาเขาไหล เขาก็แปลกไม่เคยคิดว่าความซาบซึ้งอย่างนี้จะเกิดขึ้นในชีวิตเขาได้ แล้วศรัทธาแรงกล้านี้ไม่ม่งมายด้วย เป็นศรัทธาที่เกิดด้วยเหตุผล เขาอ่านหนังสือแล้วสงสัยข้อไหนก็มาถาม อาตมาก็ตอบ แล้วเขาก็จะร้อง อ้อ ! อย่างนี้เอง เขาบอกว่าสมัยที่เขาติดเฮโรอีนเคยอ่านหนังสือปรัชญา หนังสือศาสนาทั้ง

ตะวันออกตั่งเยอะเยะ รู้สึกว่าดี รู้สึกว่าลึกซึ้ง แต่ยังไม่ถึงขั้นเห็นโทษในวิถีชีวิต เพียงแต่รับไว้เป็นปรัชญาประดับความรู้เฉยๆ แต่ตอนนี้เกิดศรัทธาแล้ว เขาก็พร้อมที่จะอดทนต่อกิเลส ปรับปรุงแก้ไขตัวเอง ตั้งใจดีมาก แล้วได้ผล อาตมาบอกเขาว่า ทุกวันนี้ คนติดเฮโรอีนกันงอมแงม ต่อไปนี้ถ้าท่านอาจจะช่วยพวกนี้ได้ดี ใช้ประสบการณ์เล่าร้ายเพื่อประโยชน์เพื่อนมนุษย์ เขาดีใจ

ส่วนโยมก็เป็นผู้มีศรัทธามาจนแล้ว และวันเกิดปีนี้ ขอให้ระลึกถึงความตายบ้าง เพราะวันนี้เหมือนกับหลักกิโลข้างทางอีกกิโลหนึ่ง ทุกวันนี้อาตมาอยู่ที่วัดภูจ้อมก้อมพิจารณา น้ำในถ้วยอยู่ทุกวัน ช่วงหน้าฝนน้ำไหลเชี่ยว บางวันเกือบจะข้ามไม่ได้ บางวันน้ำถึงระดับหน้าอก ข้ามก็อันตราย พอเข้าหน้าหนาวนับวันน้ำก็แห้งไปหมดไป ระลึกว่าชีวิตของเรา ก็เหมือนกัน นับวันมันก็หมดไปแห้งไป เทียวไป พระพุทธองค์ทรงสอนให้เราพิจารณาเรื่องความเกิดดับในชีวิตประจำวันส่วนมากเราจะจับจ้องแต่ความเกิด เพราะมันเป็นสิ่งที่น่าสนใจ เราไม่ค่อยชอบดูความดับความสิ้นไปของสิ่งต่างๆ แต่การหัดมาดูเรื่องความดับ ย่อมเกิดปัญญามากกว่าการดูการเกิด

การสังเกตเห็นความดับของอารมณ์ ความดับของความรูสึกนึกคิดต่างๆ ทำให้สลัดสังเวชในการเวียนว่ายตายเกิด และนำไปสู่ นิพพิทา ความเบื่อหน่าย นิพพิทา หรือความเบื่อหน่ายนี้เป็นความรู้สึกที่เยือกเย็น ไม่มีโทษเข้าไปแอบแฝงเลย เป็นความรู้สึกหมดสนุกในการยึดมั่นถือมั่น

ในชีวิตประจำวัน การยึดมั่นถือมั่น มักปรากฏในหลายรูปแบบ อย่างเช่นการที่เราจะหมายมั่นปั้นมือว่าต้องเป็นอย่างนั้นให้ได้ ต้องเป็นอย่างนี้ให้ได้ คนนั้นก็ต้องเป็นอย่างนั้น คนนี้ก็ต้องเป็นอย่างนี้ ทำไม่ไม่เป็นอย่างนั้น ทำไม่ไม่เป็นอย่างนี้ คิดอย่างนี้แล้วเราจึงชอบพยายามบังคับให้คนอื่นหรือสิ่งอื่นเป็นไปตามใจเรา เมื่อเราเห็นว่าความคิดอย่างนี้เป็น การเบียดเบียน เป็นการทรมาณตัวเอง โดยเปล่าประโยชน์ และเป็นความพยายามที่ลมๆ แล้งๆ ไม่มีวันที่เราจะสำเร็จได้ เราก็อมปลอ่ย ในขณะที่เราเห็นความโง่ในความยึดมั่นถือมั่นนั้นอย่างชัดแจ้ง ท่านให้ชื่อว่า นิพพิทา เป็นปัญญาที่ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายคลายกำหนดยึดมั่นในสังขาร เพราะเล็งเห็นโทษของการยึดมั่น เป็นเหตุให้เราเข้าถึงความหลุดพ้น ในที่สุด

ดูลึกจากราว

โดย พระไพศาล วิสาโล

เมื่อแหงนหน้ามองท้องฟ้ายามค่ำคืน ดวงดาวพราวพร่างฟ้าสามารถสะกดใจเราให้สงบได้

ในยามนั้นแหละที่เราจะระลึก ได้ถึงตำแหน่งแห่งหนที่แท้จริงของเราในจักรวาล

ไม่ว่าจะยิ่งใหญ่มาจากไหน คุณจะรู้สึกถึงความกะจิริดของตัวเองเมื่ออยู่ต่อหน้า ดวงดาวนับล้านและทางช้างเผือก ที่พาดผ่านฟ้า

ดวงดาวเหล่านี้มีขนาดมหึมา เภินจินตนาการ บ้างก็เป็นดาราจักรที่กว้าง หลายปีแสง แต่แล้วกลับกลายเป็นแค่จุดเล็กๆ ละเอียดประณีตเบื้องหน้าเรา

ใช่หรือไม่ว่า แท้จริงเราไม่ต่างจากดูลึกของจักรวาล

การปรากฏตัวของเราบนพื้นโลกนั้น แม้จะเป็นเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ของใครบางคน แต่ก็ไม่ต่างจากการเกิดขึ้นของฝุ่นผงเม็ดหนึ่งในจักรวาล

พันปีนั้นนานเกินกว่าที่ทุกคนใฝ่ฝันจะอยู่ในโลกนี้

แต่นั้นเทียบไม่ได้เลยกับอายุหลายพันล้านปีของดวงดาวแต่ละดวงบนท้องฟ้า มิใช่ต้องเฝ้าถึงอายุของจักรวาล

เมื่อดาวดวงหนึ่งแตกดับ อาจเกิดแรงสั่นสะเทือนไปยังดวงดาวใกล้เคียง

แต่แทบไม่มีความหมายเลยสำหรับจักรวาลที่มีดาวแสนล้านดวงเคลื่อนกลั่นเต็มฟ้า

เมื่อดาราจักรที่ไกลหลายร้อยปีแสงระเบิดกัมปนาท เราเคยรับรู้ถึงแรงสั่นสะเทือนหรือไม่

อย่างมากที่สุด ก็เป็นแค่แรงกระเพื่อมเล็กๆ ที่เครื่องมีอันละเอียดอ่อนเท่านั้น สามารถดักจับได้

แล้วเหตุใดเราจึงคิดว่าการตายของเราเป็นปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่ที่โลกจะไม่มีวันลืม

เป็นเพราะเราคิดว่าตัวเรานั้นเป็นคนสำคัญ จึงเห็นความปรารถนาของตัวเองเป็นเรื่องที่ใหญ่ที่สุด

ยิ่งคิดว่าตัวเองใหญ่คับฟ้า ก็ยิ่งเป็นทุกข์อย่างยิ่งเมื่อไม่สมหวัง อดไม่ได้ที่จะกราดเกรี้ยวต่อโลกทั้งโลก

และเมื่อถึงวันที่จะลาโลกเราอดสงสัยไม่ได้ว่าโลกจะขับเคลื่อนอย่างไรเมื่อไม่มีเรา

แต่ความจริงก็คือการตายของเรานั้นไม่ได้ต่างอะไรเลย กับการหายวับของฝุ่นธุลีในอวกาศ

โลกก็ยังหมุนอยู่ต่อไป และในที่สุดก็จะลืมเรา

ตราบไต่ที่ยังคิดถึงแต่ตัวเอง ก็ย่อมสำคัญผิดคิดว่าฉันคือ คนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

เป็นประหนึ่งศูนย์กลางของโลก ที่ทุกคนต้องหมุนรอบ

แต่เมื่อเปิดตาเบิ่งมองท้องฟ้ายามดึก แสงระยิบระยับของดวงดาวเต็มฟ้า

สามารถสาดส่องใจเราให้สว่างไสวและโปร่งเบา ความทุกข์จะลดลงและรู้สึกเจียมเนื้อเจียมตัวมากขึ้น

พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล

พลังแห่ง ความมุ่งมั่น

งานแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรม ครั้งที่ ๑๖ ที่เพิ่งผ่านไป เปรียบเสมือนช่อดอกไม้ในสมรภูมิรบ เปรียบเสมือนไอเอสในเมืองหลวง เป็นความสงบชุ่มฉ่ำเย็นใจ ในท่ามกลางความร้อนระอุของสถานการณ์บ้านเมือง ฟังคำกล่าวปิดงานว่า “งานครั้งนี้เป็นงานที่ประทับใจที่สุดเท่าที่เคยจัดงานมา” ทำให้ต้องแจกแจงบายละเอียดกันหน่อยว่า งานนี้ถูกบันทึกในประวัติศาสตร์ ว่าเป็นที่สุดได้อย่างไร

พูดถึงการจัดเตรียมงานก็ถือว่ามีความพร้อม และต่างคนทุ่มเทกันสุดชีวิต ทั้งความเป็นเพื่อนเป็นพี่เป็นน้องที่ร่วมงานกันมายาวนาน ด้วยความคุ้นเคยกับปัญหา และในรูปแบบที่พัฒนาต่อเนื่องจนเข้าที่เข้าทาง ถือว่าพวกเราทำการบ้านกันมาอย่างเต็มที่ ที่ไม่มีความประมาท ทีมงานทุกคนให้ความสำคัญกับงานแสดงธรรมด้วยหัวใจเต็มร้อย เพราะเป็นวันสำคัญในชีวิต ที่ทุกคนปฏิบัติกันไว้ ปีละ ๓ ครั้ง ทั้งการจัดเตรียมธรรมทานเพื่อถ่ายทอดธรรมอันถูกตรึงจากครูบาอาจารย์ ได้เตรียมการต่อเนื่องมาถึง ๓ เดือน รายการธรรมทานในงานนี้จึงมากมายเต็มอัตรา ถ้าจะอ่านจะฟังให้จบจริงๆ คงใช้เวลานานหลายเดือนเชียวนะ

แต่ด้วยสถานการณ์บ้านเมือง มาร้อนระอุในช่วงนี้พอดี เจ้ากลางเริ่มส่อแววกังวล เมื่อมีการนัดชุมนุมทางการเมือง ตรงกับวันแสดงธรรม ๑๔ มีนาคมพอดี ทั้งที่งานของเราจองวันนี้มานานแล้ว ก็ไม่ทราบว่าจะไปร้องเรียนกับใครได้ จึงต้องปล่อยเลยตามเลย แต่ก็

มีส่วนสำคัญที่ทำให้มีการจัดเตรียมงานอย่างรอบคอบและทุ่มเทจิตใจลงไปในทุกการกระทำ เพื่อให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ในการให้สิ่งจะต่อพระรัตนตรัยอันเป็นที่พึ่งสูงสุดว่า งานแสดงธรรมครั้งนี้จะต้องสำเร็จและผ่านพ้นไปด้วยดี ไม่มีปัญหาอุปสรรคทางโลกใดๆ มาขัดขวาง

การจัดประชุมเตรียมงาน ๓ ครั้งผ่านไปอย่างราบรื่น ตามด้วยการจัดธรรมทานบรรจุงดุง ๕๐๐๐ ชุดแต่ใกล้วันงาน สถานการณ์ทางการเมืองยิ่งร้อนระอุชวนให้วิตกกังวลจากการรับฟังข่าวสารจากสื่อต่างๆ ยิ่งชวนให้ผู้คนหวาดหวั่นขวัญเสีย การนัดหมายรวมพลชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงตามจุดที่ต่างๆ พร้อมข้อเรียกร้องรณรงค์ต่อฝ่ายรัฐบาล ทำให้โอเปอเรเตอร์ของชมรมฯ ต้องรับโทรศัพท์จากสมาชิกแทบสายไหม้ ว่างานยังจัดอยู่ไหม จะปลอดภัยไหม แม้กระทั่งถามว่า ช่วยถามประธานชมรมให้หน่อยเถิดว่า ถ้างานชมรมแล้วเกิดอันตรายอะไรขึ้น ประธานชมรมจะรับผิดชอบชีวิตเขาหรือเปล่า จริงสินะ ใครๆ ก็รักชีวิต รักตัวกลัวตายกันทั้งนั้น คำถามเหล่านี้จึงมีทั้งวัน เกือบหนึ่งสัปดาห์เต็มก่อนวันงาน ยิ่งก่อนวันงานสักวันสองวันก็ยิ่งเพิ่มดีกรีความร้อนแรงทางการเมือง และเพิ่มความหวาดหวั่นในความปลอดภัยของประชาชนพลเมือง โดยเฉพาะคนกรุงเทพฯ เป็นอย่างมาก

โชคดีที่ท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ช่วยให้ความมั่นใจและเรียกขวัญกำลังใจของลูกหลานพี่น้องชาวภักยานธรรมให้มาหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยไม่ท้อแท้ มีความมั่นคงในอุดมการณ์แห่งการสืบสานถ่ายทอดพระธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านว่างานนี้ต้องดำเนินต่อไปอย่างเต็มกำลัง และพวกเราทุกคนจะปลอดภัยไร้ปัญหา คำพูดของท่านอาจารย์ถือเป็นวาจาสิทธิ์ เป็นข้อยุติของทุกคนให้หมดความสงสัย มีแต่ความแน่วแน่ ตระหนักสำนึกในการกิจอันสำคัญเพื่อส่วนรวมของแนวหลังทางธรรม

เมื่อขวัญกำลังใจและสำนึกของคนดีที่กล้าหาญกลับคืนมา การประสานงานเตรียมงานฝ่ายต่างๆ ก็เป็นไปอย่างพร้อมพร้อม รอบคอบ รัดกุมและเผื่อใจ วางใจไว้ว่างานนี้ผู้ฟังธรรม

คงจะลดจำนวนลงไปบ้าง แต่คงไม่ถึงกับเงียบเหงา เพราะภักยานธรรมมีมหาชนเป็นฐานที่ตั้งแห่งศรัทธาอันมั่นคง ทุกความคิดทุกการกระทำที่สืบสานมาด้วยศรัทธาบริสุทธิ์อันหนึ่งลึกลงในจิตใจที่มั่งงาม ย่อมส่งกระแสพลังอันมั่งมื่นอันแรงกล้า เกิดความลั่นสะเทือน ในจิตใจของสมาชิกชาวภักยานธรรมทุกคน ให้รู้สึกเป็นหนึ่งเดียวไม่แตกต่างกัน

ทีมจัดดอกไม้โดยพี่รัตนคนงามจากวัดปริวาส จากการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และทุนทรัพย์จากคุณพ่อวัชระ-คุณแม่ทองสุข โลหารักษ์พงษ์เจ้าเก่าเช่นกัน เป็นกองหน้ามาเนรมิตเวทีหอประชุมแห่งดงามอร่ามตาเอาฤกษ์เอาชัย ตั้งแต่วันศุกร์เช้าต่อเนื่องมาถึงเช้าวันเสาร์ ที่ทีมงานมาเตรียมสถานที่ ก็พบว่าดอกไม้งามหลากหลายสีสันได้ประดับหอประชุมอย่างงดงามเรียบร้อยแล้ว สื่อถึงจิตใจที่ละเอียดอ่อนของผู้เนรมิตเวทีธรรมสภาสวรรค์บนดินแห่งนี้

เช้าวันเตรียมงาน เสาร์ที่ ๑๓ มาถึง พร้อมข่าวชุมนุมใหญ่คนเสื้อแดงที่เพิ่มดีกรีความกดดันและร้อนแรงขึ้นหลายองศา ก่อนออกเดินทางมาถึงมหาวิทยาลัย จึงได้ไปอธิษฐานขอพรศาลเจ้าพ่อหลักเมืองจังหวัดสมุทรปราการ และสักการะขอพรท่านพ่อลี พระอริยเจ้าผู้เปี่ยมพลังจิต ที่วัดโคศกกราบ รวมทั้งรูปปั้นพระเจ้าอโศกมหาราช ก็เป็นที่พึ่งในยามยาก เพื่อสร้างความเข้มแข็งราวนักรบกำลังออกศึก หากจะเป็นนักรบ ก็ขอเป็นนักรบทางธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น

ทีมกองทัพนักรบจากสมุทรปราการทั้งรถบรรทุกใหญ่ รถบรรทุกเล็ก รถบัสกอล์ฟและรถสองแถว พร้อมคนและข้าวของสัมภาระ ออกจากปากน้ำพร้อมเพรียงกันเป็นขบวนเดียวเพื่อความสะดวกปลอดภัยในกรณีที่เกิดเหตุอันตราย ไบ่กธงเอาฤกษ์เอาชัยพร้อมออกเดินทางผ่านวงแหวนอุตสาหกรรม ถึงที่หมาย มทร.กรุงเทพพิตธิพิมุข มหาเมฆ ๔ โมงตรง พร้อมๆ กับรถเต็นท์ของพรไพศาลผ้าใบ ที่มาตรงเวลาตามนัดหมายด้วยใจเมตตา

เอื้อเพื่อแก่มหาชน เป็นหนึ่งพลังที่ร่วมอุดมการณ์แนวหลังทางธรรมด้วยการอุทิศให้อย่าง ต่อเนื่องตลอดมา ช่วงบ่ายท่านอาจารย์ดร.สนองและท่านรองฯ อุ๋นใจ นำทีมสักการะเจ้าที่ ศาลพ่อปู่ เช่นเคย

เริ่มจัดการสถานที่ตั้งเดินไฟ วางเต็นท์ จัดเก้าอี้ เก้าอี้บางตัว ทางวัดไม่ค่อยได้ใช้ ต้องขัดถูกันอย่างหนัก ท่านอาจารย์ดร.สนอง วรอุไร ตะโกนบอกแว่วๆ ว่า “ใครอยากขัด ก็เลย ให้มาช่วยขัดเก้าอี้” ได้ขัดกันสมใจ พันกว่าตัว ทั้งจากวัดปริวาส (เจ้าเก่า) และจาก วัดदानใกล้เคียงกันอีกส่วนหนึ่ง โดยการประสานงานของ ดต.อาทิตย์ สุภาพบุรุษ จาก สน.ทุ่งมหาเมฆ มาช่วยเสริมเก้าอี้จากวัดปริวาส ที่ได้มาเพียง ๑,๕๐๐ ตัว ทั้งรถของสันติก็ ช่วยไปปรับอุปกรณ์ลำโพงจอ LCD ๒๐ เครื่อง จาก TOWN IN TOWN เรียกว่าดูแลทีม เสียงและกล่องของบริษัทเอสอาร์ไปตกชั้นอย่างดี แทบจะอุ้มมาเลยทีเดียว เพราะคราวนี้ ฟังเสียงคุณสมฤทธิ์ แกะซั๊กจะปอดๆ มีอบ ต้องใช้มายาหลายร้อยเล่มเกวียนหว่านล้อม อยู่นาน กว่าแกจะรับปากว่าไม่เบี้ยวแน่

การเตรียมการต่างๆ เพื่อรับรองผู้ฟังธรรมทุกท่าน จากใจของพวกเราที่ทุ่มเทเต็มร้อย ทุกอย่างเสร็จเรียบร้อยในเวลาบ่ายสามโมง ถือว่ารวดเร็วผิดความคาดหมาย เป็นเพราะ ความกังวลและหวาดระแวง ทำให้เราทุกคนนึกกำลังสามัคคีพร้อมเพรียงกันเต็มที่ ความจริงมองดูผู้คนที่มาช่วยกันในวันเสาร์ก็ไม่มากนัก แต่เป็นเพราะวางแผนไว้ดี จึงทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ แต่แดดแผดร้อนมาก แม้ทุกคนจะหน้าดำเป็นเปาปูนจิ้น แต่ต่าง ก็ยิ้มแย้มแจ่มใส เห็นอกเห็นใจกันในยามยากนั่นเอง

คนที่เพื่อนๆ เป็นห่วงเป็นใย คือคุณดาวและคุณอุ้มภรรยา ซึ่งเดินทางพร้อมทีมงาน อาหารมาจากอยุธยา เป็นเซตควบคุมความปลอดภัย คุณดาวพาลูกน้องมาเกือบ ๑๐ คน พร้อมหม้อ กระทะ กาละมัง และเสบียงอาหาร พร้อมสรรพ เพื่อมาตั้งโรงทานดูแลพวกเรา และทีมงาน ทราบว่าต้องทำเรื่องขออนุญาตหลายแห่ง แม้แต่ซื้อหมูซื้อไก่ ก็ยังต้องให้ เจ้าของตลาดเซ็นต์อนุญาต บอกเขาว่าอย่าชนของมาเลย มายืมมัดไม้ไผ่ๆ แถวนั้นก็ได้ คุณดาวก็ไม่ยอม ด้วยศรัทธาเต็มร้อย เขายืนยันที่จะมาครบชุดทั้งคนทั้งของ ครั้งสุดท้ายโทร หาตอนเย็น คุณดาวยังติดอยู่แถวอยุธยา และทราบภายหลังว่าทั้งทีมต้องนอนพักค้างคืน ที่บิณฑบาตในคืนวันเสาร์นั้น อีกรายคือหัวหน้าทีมนำดื่ม (คุณชยุ) ติรธมาจากนครสวรรค์ พร้อมสาวน้อยคู่ใจ ก็ต้องทำเรื่องขออนุญาตผ่านแดนเหมือนการเดินทางไปต่างประเทศ นั้นเลย

เข้ามิดดีหัวงาน มีผู้ฟังธรรมและทีมงานบางท่านเริ่มปฏิบัติกรแล้ว โรงทานมาถึงตั้งแต่ตี ๓ ตั้งอกตั้งใจต้มข้าวต้มและก๋วยเตี๋ยวบริการทุกท่านด้วยใจ ผู้คนเริ่มคึกคักขึ้นเรื่อยๆ แม้จะบางตาไปแต่ก็อุ่นใจที่มีผู้คนทยอยมาเรื่อยๆ บางรายบอกว่า รอรถเมล์ ตั้งแต่ตี ๕ กว่าจะมีรถเมล์ออกวิ่งรับคนก็สายจึงต้องมาทำงาน ๗ โมงกว่า เหตุการณ์บ้านเมืองเป็นเช่นนี้ หลายท่านจึงถอดใจ ขอนอนดูนอนฟังทางอินเตอร์เน็ตอยู่ที่บ้านปลอดภัยกว่า แต่ก็ขอชื่นชมในความตั้งใจและยืนหยัดของหน่วยกล้าตายทั้งหลาย ๒๐๐๐ กว่าชีวิต ที่ไม่พลาดมาร่วมงานในวันนี้ รวมทั้งทีมงานทุกท่านที่ยืนหยัดในงานนี้ ซึ่งเมื่อผ่านพ้นมาได้ จากนี้ต่อไปก็ไม่มีอะไรจะต้องกลัวอีกแล้ว

ท่านอาจารย์กำพล ทองบุญน่ม มาถึงเกือบได้เวลาเปิดงาน พิธีกรจึงเริ่มตามกำหนดเวลา ๘.๓๐ น. พอดี โดยท่านรศ.ดร.กำพล รุจิวิษชัย จากสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม ม.ธรรมศาสตร์ ซึ่งนอกจากสนับสนุนงบประมาณแล้วยังให้เกียรติมากกล่าวรายงาน โดยท่านอธิการบดี ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์ เป็นประธานเปิดงานและนำขึ้นใจที่ท่านอยู่ร่วมงานฟังธรรมตลอดวัน ทั้งในช่วงพักรับประทานอาหารกลางวันท่านก็ได้ร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับแขกผู้มีเกียรติของชมรมและอาจารย์ดร.สนอง วรอุไรด้วย

ท่านอาจารย์กำพล ทองบุญน่ม มาเป็นองค์บรรยายแทนหลวงพ่อคำเขียน สุวัฒน์โณ ซึ่งอาพาธ อาจารย์พูดเรื่อง “ความรู้สึกรักตัว” ได้ธรรมะแจ่มแจ้ง และเข้าใจวิธีปฏิบัติต่างๆ ด้วยการเจริญสติในชีวิตประจำวัน ตอนท้ายมีผู้ฟังธรรมมาแสดงวิธีเจริญสติแบบหลวงพ่อเทียน เป็นตัวอย่างให้ทุกคนดูบนเวที ทราบว่าเธอผู้นั้นเดินทางมาจากสหรัฐอเมริกา ตั้งใจมาฟังหลวงพ่อคำเขียนที่เธอศรัทธา แต่เธอก็ตั้งใจที่ได้มาเป็น presenter แสดงการเจริญสติ ถวายครูบาอาจารย์ที่เธอเคารพในที่สุด ท่านอาจารย์กำพลบรรยายจบแล้วสักพักก็เดินทางกลับ ทิ้งความประทับใจไว้ในใจพวกเราทุกคน และหากใครสนใจการเจริญสติตามแนว

หลวงพ่อกษัตริย์และเวียงไปเยี่ยมร้านธรรมทานของชมรมเพื่อนคุณธรรม นำทีมโดย คุณแฉล้ม ลินีนานู ประเสริฐภักดี มาออกร้านอยู่จนจบงานแสดงธรรมนี้

หลวงพ่อกษัตริย์ วิจิตตธมฺโม และพระอาจารย์ยาจินต์ เดินทางมาถึงก่อน ๙.๐๐ น. แล้วไปฉันเช้าที่ห้องรับรอง ซึ่งทีมพี่อารีย์ พี่วิไล และพี่วีระ ช่วยกันรับรองเรื่องภัตตาหารอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง จนถึงเวลา ๑๐.๐๐ น. คุณทิวจึงไปนิมนต์ท่านและคณะลงมายังโสตศึกษาในห้องประชุม ๑๐.๓๐ น. ตามเวลา ท่านจึงขึ้นธรรมาสันเทศนาธรรมเรื่อง “ยอดแห่งปัญญา” โดยเทศน์เป็นภาษาไทยใหญ่ มีพระอาจารย์ยาจินต์ เปรียญธรรม ๙ ประโยค นั่งแปลข้างๆ เป็นช่วงๆ เรื่องที่บรรยายเป็นเรื่องปัญญาล้วนๆ หากได้มีโอกาสตั้งใจฟังพิจารณา แล้วนำไปปฏิบัติก็จะเกิดประโยชน์มาก ตอนท้ายท่านนำเจริญสติ นาน นิ่งสงบ เย็นถึงจิตถึงใจ อายุท่าน ๘๘ พรรษาแล้วแต่ยังเดินคล่อง ไม่ต้องอาศัยไม้เท้า เสียงดังฟังชัด ท้าวหาญในธรรม นำขึ้นชมศรัทธาเป็นอย่างยิ่ง เจริญสติจบแล้ว ท่านเทศน์ต่ออีกยกเล็กๆ จนเที่ยงตรงพอดี จึงจบลงอย่างประทับใจ

โรงทานในวันนี้เตรียมอาหารมาอย่างล้นหลาม บริการผู้ฟังธรรมอย่างจุใจ ให้เบิ้ลสองเบิ้ลสาม ห้ามอ้อมก่อนไม่กินอาหารจะเหลือเพราะเตรียมมาเป็นหมื่น จากเพื่อรองรับผู้ฟังธรรม ๕,๐๐๐ คน แต่วันนี้มาเพียงเกือบ ๓,๐๐๐ คน จึงต้องร้องขายของ (ฟรี) กันจ้าละหวั่น ท้อป้อตยอมนิยมมือเช้า คงเป็นน้ำเต้าหู้ปาต่องไก่ ส่วนมือกลางวันเนื้อหอมที่สุด หมัดก่อนใคร ก็เป็นลอดช่องไข่ของพี่ไก่เจ้าเก่า มีเท่าไรก็ไม่พอ ร้องลงมากคือไอศกรีมและแจก้วยใครมางานครั้งนี้ต้องบอกว่าอ้อมกายอ้อมใจ ไม่ต้องใช้คูปองเลยจริง พี่เล็กพรพิมลก็ช่วยจัดอาหารมา ๑,๕๐๐ ก๋วยเตี๋ยวพร้อมแจก้วยหลายหม้อ ศรัทธาดีไม่มีตก พอๆกันทุกทีม ขออนุโมทนาเจ้าภาพอาหารทุกท่าน และผู้มีบุญทุกท่าน ที่อ้อมหมีพืมนในวันนี้ งานหน้าคงจะไม่อ้อมเปลือยแบบนี้ เพราะคงมีคนมาช่วยรับประทานมากกว่านี้แน่นอน คราวนี้ถือว่าฟ้าเป็นใจก็แล้วกัน

ร้านหนังสือธรรมทานของชมรมฯ และร้านสังฆทาน ก็มีคนรุ่มล้อมกันแน่นในเต็นท์ใหญ่สีแดงแปดทำให้หน้ามืดตาลายไปตามๆกัน แต่ศรัทธาหาชนก็อดหนุนล้นหลามไม่ท้อแม้อากาศร้อนจัดในเที่ยงวันนั้น ทุกท่านต่างทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุด ก็คงมีบ้างที่ต้องชนกับกิเลสของใครๆ และกิเลสของเราก็ไม่ค่อยยอมน้อยหน้าใคร จึงเกิดท้อและทุกข์ขึ้นมาแว็บๆ แต่ก็ยังคงเดินหน้าทำความดีต่อไปไม่ย่อท้อ ทั้งกองอำนวยการ งานโยธา น้ำดื่ม อาหาร และร้านหนังสือ ร้านต้นไม้ ร้านขายอินทร์ มีคนสนับสนุนเนื่องแน่นทั้งบอร์ดนิทรรศการที่ตั้งใจทำกันอย่างงดงาม หลายคนจึงถ่ายรูปเก็บไว้ดู

บ่ายโมงเศษตามเวลา ท่านอาจารย์ดร.สนอง วรอุไร ขึ้นบรรยายธรรมเรื่อง “ประเมินตนเอง” ให้ผู้คนได้ครุ่นคิดถึงความประพฤติกุศลและพฤติกรรมกาย วาจา ใจ ของตน ว่าอยู่ในร่องในรอยในศีลในธรรมหรือไม่ พิธีกรตัวจริงคุณพุทธชาติ พงศ์สุชาติ(ตุ้ยตุ้ย) ไม่ได้มาร่วมงาน ได้พิธีกรมือใหม่หน้าใสคือ น้องทิพย์มณฑา ทีมงานเวที ขึ้นรับหน้าที่แทน ไม่ขาดตกบกพร่อง ท่านอาจารย์นำเจริญสติ ๑๐ นาที แล้วจึงเป็นคิวแสดงธรรมช่วงสุดท้ายของพระอาจารย์พุทธศาสตร์ พุทธาจาโร ต่อไป

พระอาจารย์พุทธศาสตร์ท่านเดินทางมาถึงก่อนบ่ายโมงจากวังน้ำเขียว สระบุรี มานั่งรอฟัง “พ่อสนอง” อยู่ในหอประชุม จนถึงเวลาของท่าน จึงขึ้นแสดงธรรมเรื่อง “ต้นทางนิพพาน” เป็นเทศนาธรรมที่รื่นรมย์ บันเทิงธรรม ประทับใจสไลด์พระปาของแท้ ผู้ฟังผู้ชมยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ ฟังไปหัวเราะไป สะกิดสะเกากิเลส สะเทือนไปถึงก้นบึ้งหัวใจ จากงานนี้คิดว่าจะมีคนเรียกร้องฟังธรรมจากท่านอีกมากมาย คงต้องให้ตามไปทั่ววัดแพร่ธรรมาราม และวัดสาขาของพระอาจารย์กัณหา สุขกาโม มากมายหลายแห่ง ลองสืบหากันเอาเอง

เจริญสติแล้ว ประธานชมรมฯ ออกมากล่าวอนุโมทนา และขอบคุณมหาวิทยาลัยที่ท่านอธิการบดีฯ ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์ ที่ยื่นหยัดแน่วแน่ในการให้ความอนุเคราะห์ร่วมมือเป็นเจ้าของในการจัดงาน ทั้งยังช่วยประสานงานกับหน่วยงานตำรวจทหารในละแวกนี้และสำนักงานเขตสาทร ให้ช่วยดูแลเอาใจใส่ความปลอดภัยแก่ผู้ฟังธรรมในงานนี้ ทั้งระบบแอร์ในหอประชุมก็เปลี่ยนใหม่ เย็นฉ่ำ เหมือนมหาวิทยาลัยนี้กลายเป็นโอเอซิสของกรุงเทพมหานครปานนั้น ทั้งระบบถ่ายทอดอินเตอร์เน็ตที่มหาวิทยาลัยให้ความเอื้อเฟื้อก็เป็นไปอย่างสมบูรณ์แบบ ขอปรบมือดังๆ

ที่ขาดไม่ได้คือผู้ฟังธรรมที่เป็น “ผู้กล้า” ยืนหยัดมาร่วมงานในวันนี้ แม้จะเพียงสองพันกว่าคน แต่ทุกคนก็แสดงให้เห็นความพากเพียรตั้งใจ ยืนหยัด ครัทธามาเป็นแรงใจให้พวกเราอย่างอบอุ่น ทั้งขอบคุณผู้ร่วมอุดมการณ์ทุกท่าน ทั้งเจ้าภาพ ผู้สนับสนุน และเหล่าธรรมะบริการ หัวใจกล้าหาญธรรมทุกท่านที่เคียงบ่าเคียงไหล่ ไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรคและอาจหาญมุ่งมั่นในการถวายชีวิตเพื่อพระธรรม

ได้รับพรจากพระอาจารย์ตอบจบอย่างอุ่นอ้อมถึงใจ ไม่รู้สึกว่าจะต้องเสียใจเลยที่คนฟังมาน้อย เพราะบรรยากาศงานวันนี้ สงบอบอุ่นและเบียดด้วยมิตรไมตรีอย่างจริงใจจริงๆ จบงานแล้วทุกท่านได้รับของที่ระลึกกลับไปอ่านไปฟังอย่างจุใจ มีแต่ให้กับให้ ไม่กลัวขาดทุน เพราะทำบุญมีแต่กำไรอย่างเดียว หลายท่านนั่งลงที่สนามหญ้า อุดใจไม่ได้ที่จะเกาะห่ออกดูนั่งอ่านกันตรงนั้นเลย เป็นภาพที่น่าประทับใจจริงๆ

จบงานแล้วต่างพากันแยกย้าย รีบเดินทางกลับเคหสถานของตน แต่ยังมีอีกหลายชีวิตที่ยังกลับไม่ได้ ไซ้แล้ว พวกเราต้องเก็บของ เอาแก้วไปคืนวัด เอาแฟ้มกันไปคืนตำรวจดีที่สุกัญญาขึ้นขับรถใหญ่ด้วยตัวเอง รอรถกลับมาจากวัดทั้งสองที่ยืมแก้วอ้อมมา แล้วจึงรวมพลชุดใหญ่ มาช่วยกันขนของกลับสมุทรปราการ กว่าจะได้โบกมืออำลากันก็เป็นเวลาทุ่มครึ่งกว่าจะถึงบ้านก็ปาเข้าไป ๒ ทุ่มกว่า ยิ่งพวกที่ไปเก็บของ กลับถึงบ้าน ๓ ทุ่มกว่าโน่น แทบจะเอาขาเขานคอก แต่จิตใจเบาสบาย โล่งใจเหลือเกิน อิ่มใจเหลือเกิน ที่งานผ่านพ้นไปด้วยดี และไม่มีใครได้รับอันตรายใดๆ

งานนี้จึงเป็นงานประวัติศาสตร์ ที่ต้องฝากความกลัว ความรักตัวกลัวตายและความหวั่นไหวในเหตุการณ์บ้านเมือง เอาความมุ่งมั่นศรัทธาออกมา ยืนหยัด แม้ไม่ชนะใจใคร แต่พวกเราเอาชนะใจตัวเองได้ต่อไป ไม่กลัวความยากลำบากอะไรอีกแล้ว แต่อย่ามาทดสอบบ่อยนักก็แล้วกัน ☺

สรุปยอดรับในงานแสดงธรรม ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓

๑. อ.กำพล ทองบุญน่ม	๘๑,๐๘๕ บาท
๒. หลวงพ่อธี วิจิตตธมฺโม	๙๒,๖๒๕ บาท
๓. ดร.สนอง วรอุไร (ท่านยกให้ชมรมทั้งหมด)	๑๐๗,๖๘๘ บาท
๔. พระอาจารย์พุทธศาสตร์ พุทธาจาโร	๔๘,๓๒๖ บาท
๕. วัดพระบาทนันทู	๑๑๘,๒๐๐ บาท
๖. มูลนิธิพระดาบส ในพระบรมราชูปถัมภ์	๗๑,๘๗๘ บาท
๗. ร่วมทำบุญกับชมรมกัลยาณธรรม	๑๐๓,๒๕๙ บาท

ขออนุโมทนาบุญทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานนี้

ภาพแห่งความทรงจำและประทับใจ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓

สีพพานัง ธมมทานัง ธมมาติ การให้ธรรมะเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

นันทูธรรม

คลื่นศรัทธามหาชน

ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร บพิธศรีพิมุข มหาเมฆ

